

Grosuplje (centrala)
 sP 908
KLASJE
 1999
 352(497.4 Ivančna Gorica
 119990184,2/3
 COBISS 0

KNJIZNICA GROSUPLJE
Klasje

Časopis prebivalcev občine Ivančna Gorica
 Številka 2-3 letnik 5 februar-marec 1999

S T U D I O
MARKELJ
 KNJIZNICA GROSUPLJE
 FOTO · VIDEO · OPTIKA

1108 Ljubljana, Dolenjska c. 33, tel.:127 47 27
 1295 Ivančna Gorica, Ljubljanska ul. 16
 tel./fax:777 777,777 573,778 573

GRADNJA AVTOCESTE JE V POLNEM ZAMAHU

Fotoreportaža na 3. strani

Med prvimi so nam oznanili pomlad čudoviti cvetovi jetrnika. (LS)

Nova oblast – star uredniški odbor

Peto leto že zdavnaj teče odkar je bila ustanovljena Občina Ivančna Gorica, in skoraj prav toliko, odkar izhaja Klasje, občinski in vaš časopis. Kar dosti truda in zagnanosti vseh članov uredništva je bilo treba, da je danes tak, kot je. Enim je všeč, drugim tudi ne.

Nam, ki ga delamo, seveda ni najbolj všeč. Bolje rečeno, radi bi ga naredili boljšega, bolj zanimivega, bolj podobnega pravemu časopisu.

Pa nekako ne gre vse po naših načrtih in željah. Nimamo pravih novinarjev. Mislím takih, ki bi jim bil to edini poklic. V Klasje pišejo pač ljudje, se spoznajo na različna področja. Ti so tudi v službah. Manjka pa nam reporterjev, ki bi šli lahko tudi dopoldne na kak sestanek in napisali poročilo z njega.

Manjkajo nam tudi taki, ki bi »pokrivali«
 gospodarstvo, obrt, komunalno, šolstvo in še kakšno področje, ki bi bralce gotovo zanimalo. Take člane še vedno iščemo. Tudi nekdo, ki bi skrbel za nekakšno zabavno stran, bi bil zelo dobrodošel.

Vsa ta iskanja in težave se vlečejo že od začetka izhajanja Klasja. Ob tem pa vemo, da imamo v občini kar nekaj študentov novinarstva. Delo pri Klasju bi jim bila lahko dobrodošla praksa. Zakaj se ne vključijo, ni jasno. Je to tudi naša krivda? Morda se pre malo trudimo, da bi pridobili prav te, bodoče poklicne novinarje.

Z letošnjim letom prehajamo v drugo obdobje. Štiriletno obdobje, kolikor traja tudi mandat uredniškega odbora, je poteklo že konec lanskega leta. Kot ste lahko opazili, smo kljub temu delali naprej. No, na zadnji seji občinskega sveta so poleg drugih odborov imenovali tudi nov uredniški odbor. Ker pa so člani le-tega praktično vsi člani starega, kaže, da so občinski svetniki z našim minulim delom zadovoljni.

Oblast se je zamenjala, člani uredništva ostajajo. Ker pa mi nismo povsem zadovoljni z dosedanjim vsebino, smo se odločili v časopisu narediti tudi nekaj sprememb. Ne vseh naenkrat, seveda, ampak postopoma. Pa saj jih boste opazili, vsaj tisti najbolj pozorni bralci. In prav te pozivamo, da nam pri spremembah na bolje tudi pomagajo s svojimi predlogi. Naj vam damo kar prvo nalogo: Svetujte nam, kaj vse bi radi prebrali na tako imenovani zabavni strani!

Med uporabnimi predlogi bomo enega izžrebali. Dobil bo lepo nagrado. Nekaj pa velja že od prve številke Klasja. Pa ponovimo:

- Pišite nam čim več o dogodkih iz krajevnih skupnosti. Kar je za vas samo po sebi umevno, je za druge lahko zelo zanimivo.

- Prispevki naj bodo kratki, ne daljši od 45 tipkanih vrst. Izjeme naj bodo v dogovoru z urednikom. Zelo dobrodošle so fotografije.

- Žaljivih napadov na posameznike ali stranke ne objavljamo, ker sodimo, da naš oziroma vaš časopis ni prostor za pranje umazanega perila in netenje sovraštva.

Ps. Po zgledu župana tudi uredništvo Klasja uvaja uradne ure za stike z javnostjo. Kot župan bo tudi urednik, oziroma vsaj eden od članov uredništva, v prostoru uredništva za vas prisoten,

vsako sredo od 14. do 17. ure.

Upam, da bomo v novem mandatu še boljše sodelovali in skupaj ustvarjali še boljše Klasje.

Urednik: Andrej Agnič

računalniški inženiring d.o.o.
 Cesta II. g. odredov 17, Iv. Gorica
 tel. : 769-040, fax : 769-045
 GSM : 041 / 612-923, 661-972

LaMaS

RAČUNALNIKI: Pentium 150-300 Mhz
 TISKALNIKI: InkJet, laserski, matrični
 MULTIMEDIA: CD-ROMi, zvočne kartice, zvočniki
 PROGRAMSKA OPREMA: Komerzialna, uporabna

Arheologom pri izkopavanju na bodoči trasi avtoceste tečejo zadnji dnevi. Strokovnjaki in študentje delajo zato vsak lep dan, pa naj bo to sobota ali nedelja. Preveč je pomembnih pričevanj preteklosti, da bi jih pustili gradbenim strojem.

Iz Jernejeve malhe

Zelenje, ki brsti v prebujajoči se pomladi, ne simbolizira povsem našega novoizvoljenega občinskega sveta. Svetniki občine Ivančna Gorica že uspešno delajo. Tudi delovna telesa – odbori in komisije – so v zasedbi, ki z uravnoveženostjo z volilnimi rezultati in primernimi referencami posameznih zunanjih članov zagotavlja strokovnost. Prvi rezultat, da je bilo imenovanje novih odborov ustrezno za vse politične stranke, je potrditev v enoglasnem sprejemu osnovnega akta – statuta občine in »zaključnega računa« občinskega poslovanja v minulem letu ter sprejem proračuna za tekoče leto. Tu se je pokazala odgovornost do osnovnih izhodišč za delo vseh svetnikov, tako tistih, ki se izkazujejo za opozicijo, kakor tudi tistih, ki imajo večino, pridobljeno na volitvah.

Največ dela in prilaganja potrebam je bilo ob pripravljanju proračuna občine, ki ni nič drugega kot nadaljevanje dela in usmeritev iz preteklega mandatnega obdobja. Usmeritve so jasne, ni pa jih preprosto realizirati. V prvem obdobju leta prednjačijo dela na odseku avtoceste Višnja Gora – Bič. Projekt je gotovo naravnano tako, da tranzit po občini Ivančna Gorica poteka skladno s prometnimi potrebami časa. Veliki strokovnjaki imajo malo skrbi za promet v lokalnem in regionalnem predelu, zato je tu potrebnih še veliko dogovorov, da ob končanju del v kraju ne bomo še na slabšem kot sedaj. Če je ta projekt nacionalen, to pomeni, da za breme, ki ga avtocesta prinaša, odgovarja država, ne pa občan naše lokalne skupnosti. Želimo samo to, kar nam pripada kot nadomestilo za tako velik poseg.

Ob številnih velikih in težkih gradbenih strojih na naših cestah se pojavljajo zastoji in velik strah, kakšna bodo cestišča po naših krajih, ko bodo dela zaključena. Podpisujejo se dogovori in sporazumi med občino, krajevnimi skupnostmi in izvajalci o medsebojnih zahtevah. Z muko in sofinanciranjem pridobljene ceste ne morejo ostati v slabem stanju, občini v breme. Budnost krajanov ne more biti zanemarljiva, pripravljenost za pošten dogovor pa nikoli v slepi ulici.

Letala, ki preletavajo naše nebo, niso ptice miru, ki bi jih pričakovali v dneh velikonočnih praznikov, ko naj bi bila domača ognjišča naklonjena vsem. Tudi občina skrbi za ljudi, ki imajo posebno velike težave s preživetjem; plačilo oskrbnin v domovih za ostarele občane, enkratna pomoč ljudem v stiski, pomoč prizadetim osebam, ki se ne morejo normalno šolati in zaposliti ter so potrebne take ali drugačne nege.

Največ v teh težavah lahko pripomoremo občani, ko se s svojo srčno kulturo na te ljudi obračamo osebno ali prek društev. Delo krajevnih odborov Rdečega križa in Karitasa ter pomoč na domu preko javnih del je institucionalna skrb, ki mora prav v teh dneh še posebej zapolniti človeške stiske in pokazati posluš za sočloveka.

Kako malo je včasih treba. Zadostuje že topel nasmeh, voščilo, prijazna beseda. Če smo vse to storili, je za nas velika noč pristnejša in se bo nadaljevala tudi v vsakdanjem življenju.

Župan Jernej

IZJAVA ZA JAVNOST

V občini, zlasti v KS Ivančna Gorica, se širijo neutemeljene govore, da je ga. Sonja Maravič, članica Občinskega sveta iz politične stranke LDS, na 2.seji dne 1.3.1999, nasprotovala gradnji doma starejših občanov za območje Občine Ivančna Gorica.

S tem v zvezi je potrebno ugotoviti, da je bila problematika doma starejših občanov sprožena ob obravnavi osnutka odloka o proračunu občine za leto 1999, in sicer le kot vprašanje potreb in možnosti. Iz zapisnika 2.seje Občinskega sveta izhaja, da sta to vprašanje odprla člana Občinskega sveta g. Milan Pušljarič in g. Nikolaj Erjavec. Odgovoril jima je g. Jernej Lampret, župan občine, in sicer, da bi glede na število prebivalcev, starejših od 65 let, lahko imela občina lasten dom starejših občanov, vendar pa v ta namen, glede na že pred časom sprejeto republiško mrežo teh domov, ne bi dobila državnih sredstev za gradnjo.

Nihče od svetnikov LDS na seji ni razpravljal o tej temi, tudi ne ga. Sonja Maravič, ker v bistvu to vprašanje ni zadevalo nobene od proračunskih postavk za leto 1999. Vendar pa Izvršni odbor Občinskega sveta LDS Ivančna Gorica opozarja, da je v predvolilnem biltenu iz meseca novembra 1998 kot programsko izhodišče za delo LDS v Občini Ivančna Gorica navedeno naslednje:

Mnenja smo, da bo treba resno proučiti stanje na področju potrebe po varstvu in oskrbi starejših občanov v domskem varstvu in na tej podlagi sprejeti odločitev o izgradnji doma za starejše občane.

Ta del programa in tudi ostala programska izhodišča bo LDS, kolikor ji bo kot opozicijski stranki v občini omogočeno, tudi dosledno izvajala.

Marina Koščak
Predsednica IO OO LDS
Ivančna Gorica

SEJA V NASLEDNJE JUTRO

Kot v starih dobrih časih, ko se je ustanjavljala nova Občina Ivančna Gorica, je tudi letošnja prva seja novoizvoljenega občinskega sveta, trajala do zgodnjih jutranjih ur. No, če smo natančni, je bila to že druga seja tega sveta. Prva je bila le formalna.

Sicer pa niti ni čudno, da je bila tako dolga, saj je bil dolg tudi dnevni red, ki je vseboval za nadaljnje delovanje občine v letošnjem letu zelo pomembne točke.

Novi zakonodaji, je bilo treba prilagoditi statut občine, sprejeti sklep o premoženjski bilanci občine, pa proračun občine, in ne nazadnje treba je bilo izvoliti člane odborov in komisij občinskega sveta. Vse to pa je ob raznolikosti strankarskih interesov seveda podaljševalo razpravo pri posameznih točkah dnevnega reda.

Po stari dobri navadi se je zavleklo že pri sprejemanju zapisnika prejšnje seje.

Statut občine, ki je veljal do sedaj, je bilo treba z ozirom na novi zakon o lokalni samoupravi pač prilagoditi le-temu. Čeprav je bil osnutek narejen po vzorcu novega zakona, je bilo nanj kar precej pripomb. Res da ne bistvenih, vendar pa takih, ki so prilagojene specifični naši občini. Precej pa je bilo pripomb na redakcijske napake, ki bi jih lahko strokovnjak popravil, še preden je bil osnutek dan v obravnavo.

Če bi bilo tako, bi se na seji lahko osredotočili le na pomembnejše pripombe in predloge. Osnutek statuta so, z upoštevanjem vseh predlogov in pripomb, končno sprejeli.

Seveda je bila razprava o osnutku proračuna občine, z ozirom na

pomembnost in zaradi različnih interesov posameznih delov občine, zahtevna in živahna. Kronično pomanjkanje denarja, določila zakona, in katere dejavnosti mora občina financirati iz proračuna, so seveda zelo zožala maneverski prostor prelivanja denarja oziroma spreminjanja v osnutku proračuna.

Največ sprememb so predlagali pri sredstvih za delovanje krajevnih skupnosti, saj so se nekaterim predstavnikom le-ta zdela premajhna. Prišlo je do razhajanja mnenj med predstavniki tistih krajevnih skupnosti, ki ceste in druge potrebe sofinansirajo tudi s samoprispevki, in tistih, ki pričakujejo le občinski denar.

Premalo naj bi bilo denarja za otroške vrtce, še posebej za investicijo v nov vrtec v Ivančni Gorici.

Nekateri so pričakovali denar vsaj za začetek postopka za gradnjo nove šole v dolini Krke. Drugi so zopet pričakovali več sredstev za nakupe in

pripravo stavbnih zemljišč za skupne potrebe v Ivančni Gorici.

Seveda je bilo veliko tudi takih pripomb oziroma vprašanj, ki proračuna niso direktno zadevala. Tako o novih dveh delovnih mestih na občini, pa o gradu Podsmreka, ki naj bi bil menda občinska last, in ne nazadnje tudi o možnostih gradnje doma za ostarele v Ivančni Gorici.

Postavili so tudi vprašanje o gradnji vodovoda na Polževiski planoti, kjer so še vedno brez pitne vode, in seveda o sredstvih, ki naj bi jih dala občina.

Zanimala jih je gradnje šentviške obvoznice, ki trenutno miruje.

Seveda je bilo pripomb in vprašanj, ki posredno ali neposredno zadevajo proračun še precej več. Na koncu pa so osnutek proračuna, z nekaterimi pripombami, le sprejeli.

Tudi na predlog odloka o ureditvenem načrtu centra Ivančne Gorice je bilo kar nekaj pripomb, čeprav so pri njegovem nastajanju lahko sodelovali vsi prizadeti.

Občinski svet je odlok sprejel.

Prav tako so sprejeli odlok o spremembi odloka o usklajenosti prostorskih izvedbenih in drugih prostorskih aktov s prostorskimi sestavinami dolgoročnega in srednjeročnega plana občine Ivančna Gorica.

Nekaj več razprave je bilo na predlog komisije za mandatna vprašanja, volitve, imenovanja in priznanja o imenovanju novih komisij in odborov. V glavnem so se tu križali strankarski interesi in razen v odboru za gospodarstvo, ki so ga razširili še z dvema članoma, ni prišlo do sprememb.

Sejo so zaključili kar precej že polnoč.

3. seja občinskega sveta krajša in uspešnejša

Na 3. seji so z minimalnimi dopolnili sprejeli proračun občine.

Prav tako so sprejeli odlok o zaključnem računu proračuna občine, pa tudi dopolnila k predlogu komisije za mandatna vprašanja ...

Obravnavali in sprejeli so še nekaj drugih točk dnevnega reda. Med njimi naj omenimo program dela občinskega sveta, predlog sklepa o načinu financiranja političnih strank in odlok o organizaciji in delovnem področju občinske uprave.

Podrobneje bomo o seji poročali v naslednji številki.

Nekateri svetniki, pa tudi novinarji, si bodo to sejo še posebej zapomnili. Nepripravi ali morda celo politični nasprotniki, kdo ve, so na nekaj avtomobilih, parkiranih pred občino, polomili vzvratna ogledala. Policija menda storilce še išče.

PRIPRAVE NA REFERENDUM V KS KRKA

Svet Krajevnih skupnosti Krka je v četrtek, 25. marca 1999, na svoji redni seji sprejel predlog za razpis referenduma za podaljšanje samoprispevka na območju KS Krka. Gre že za tretji referendum po vrsti, na njem pa se bodo krajanji odločali maja letos.

Sredstva, zbrana s samoprispevkom, bodo namenjena

za dokončanje mrliške vežice in rekonstrukcijo obstoječih asfaltnih cest s fino prevleko.

Dodatni predlogi in pobude krajanov bodo predstavljeni na zboru volivcev, ki bo v soboto, 17. aprila, ob 20. uri, v prostorih DO Krka, zato so krajanji KS Krka vljudno vabljeni, da se ga udeležijo.

Gradbišče avtoceste zaživelu skoraj na celi dolžini

Dela na dobrih enajst kilometrov dolgem odseku avtoceste Višnja Gora – Bič, se po krajšem premoru, ki ga je povzročil sneg, nadaljevala še v večjem obsegu. Res, da same ceste še ne delajo, vendar pa pospešeno gradijo objekte, to je predvsem nadvoze in ceste, ki se bodo priključevale na avtocesto. Urejajo potoke, pa kanalizacijo in vodovod. Rušijo pa tudi nekaj hiš, ki so na trasi bodoče avtoceste.

Rok za dokončanje tega odseka avtoceste je konec tega leta, vendar... Če sodimo kot nestrokovnjaki in po tem kar so naredili po podpisu pogodbe, bi po našem mnenju morali biti res

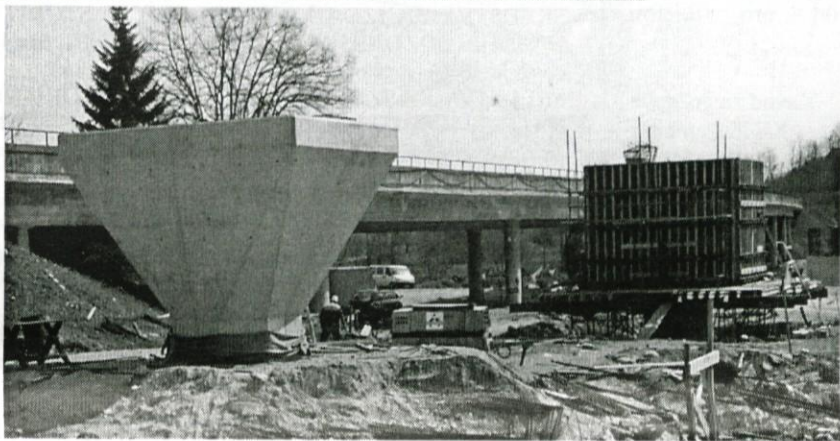
čarovniki, da bi delo dokončali do pogodbenega roka.

Dela na posameznih objektih pa prinašajo tudi težave in neprijetnosti občanom, posebno tistim, ki so v neposredni bližini gradbišč. Cesta, ki predstavlja tako velik projekt se res ne da delati brez neprijetnosti za sosede. Vodstva podjetij in občine se trudijo, tako pričajo številni sestanki, na katerih se skušajo dogovoriti, da bi bilo hude krvi na obeh straneh čim manj, čeprav se nevedčnosti čisto odpraviti ne da. Ljudje smo si pač zelo različni.

Avtocesta zahteva tudi žrtve. Hiša v Rogovili je stala žal na nepravem mestu. Še malo pa je ne bo več.

Viadukt pri Hudem je na celotnem odseku za graditelje prav gotovo najzahtevnejši objekt. Poleg samega objekta, mogočne stebre bodočega viadukta lahko vidite na sliki, so morali premakniti regionalno cesto, urediti potok Višnjico in še mnoga druga dela. Prav zato so dela prav na tem gradbišču začeli najprej.

Kdo bi si mislil, da tudi tako »igračko« lahko koristno uporabijo pri gradnji objekta, kjer je treba premakniti desetisoče kubikov.

Dolga leta so vaščani Rdečega Kala, Hrastovega Dola in vsi, ki so se vozi po nadvozu preko dosedanje avtomobilske ceste preklinjali kar precej dolg odsek nemogočega makedama, ki ga niso dovolili asfaltirati, češ, da jo bodo uredili z novo avtocesto. No, ta čas je končno prišel. Še nekaj mesecev bo treba počakati.

Stiski rok v dokaz prijateljstva

V soboto 10. aprila so v gasilskem domu v Stični slovesno podpisali listino o prijateljstvu med Prosto- voljnim gasilskim društvom Stična in Prostovoljnimi gasilskimi društvom Sečovelje.

Slovesni podpis listine o prijateljstvu so popestrili z bogatim kulturnim programom v katerem so sodelovali poleg stiške godbe na pihala in moškega pevskega zbora iz Stične, tudi mlade, domače recitatorke in harmonikarji.

Med številnimi govorniki iz vrst gasilskih funkcionarjev sta slovesnost pozdravila

tudi županja Občine Piran, Vojka Štular in župan Občine Ivančna Gorica, Jernej Lampret. Oba sta izrazila upanje, da bo prijateljstvo med gasilskima

društvoma vzpodbudilo tudi prijateljstvo med občinama.

Zaključni pozdrav je imel pobudnik sklenitve prijateljstva, Lojze Ljubič.

OD FUŠARJA DO OBRTRNIKA

Popravilo TV in radio aparatov

Vprašanje:

Na vaši zbornici sem leta 1992 opravil preizkus strokovne usposobljenosti za dejavnost »popravilo TV in radio aparatov«, vendar takrat nisem vzel obrti. Sedaj pa bi želel dejavnost registrirati, pa je ne morem, ker na upravni enoti ne najdejo ustrezne šifre, pod katero navedena dejavnost spada. Zanima me tudi, ali potrdilo o preizkusu še velja.

Odgovor:

Potrdilo o opravljenem preizkusu znanja danes, ko se piše leto 1999, ne velja več. Potrdilo, ki ste ga takrat prejeli, ni imelo veljave strokovne kvalifikacije, temveč ste

ga lahko uveljavili le za priglasitev ustrezne obrtne dejavnosti.

Ker pa se je zakonodaja od takrat spremenila, prav tako tudi spremljajoči predpisi, dejavnosti ne morete registrirati, če niste po poklicu mehanik TV naprav, električar elektronike, električar telekomunikacij, elektrotehnik elektronike, elektrotehnik telekomunikacij ali RTV mehanik.

Dejavnost, ki jo želite opravljati, je obrtna dejavnost in spada na tako imenovano A listo (predviden tudi mojstrski izpit), kjer je navedena pod šifro 32.30 »popravilo in vzdrževanje avdio, video in kino naprav.«

Pripravila: Jelka Božič

ROK ZA LICENCO DO 3,5 TONE POTEKEL 1. APRILA 1999

Obveščam vas, da je 1.4. 1999 potekel rok za pridobitev licence za prevoze do 3,5 tone nosilnosti. Za tiste, ki bodo od tega datuma dalje vozili brez tega dokumenta, je zagrožena kazen 600.000 tolarjev

Po podatkih strokovne službe Obrtne zbornice Slovenije ima mnogo prevoznikov sicer že vlogo za pridobitev licence, vendar čakajo na preizkus znanja na Interesu d.o.o. v Ljubljani. Zaradi velikega števila prijav bodo preizkus lahko opravili še do maja letos.

Vloga za pridobitev licence in prijava na preizkus znanja pa ne zadrži morebitnega izreka kazni. Spremembe in dopolnitve zakona o cestnih prevozihih so bile objavljene 1.7. 1998, ko je bil postavljen tudi rok za pridobitev licence.

Licence ni potrebno pridobiti tistim, ki opravljajo prevoze za lastne potrebe (gradbinci, serviserji, kmetje itd.) v primeru, če nosilnost in dovoljena masa praznega vozila (skupni seštevek) ne presega 3,5 tone.

Pripravila: Jelka Božič

KJE SE ŠOLAJO BODOČI VAJENCI

Programi srednjega poklicnega izobraževanja trajajo 3 leta, izšolati pa se je mogoče na dva načina:

1. šolska oblika
2. dualni način (ds)

Razlika je v tem, kje se učenec uči svojega poklica. V šolski obliki teoretični in praktični pouk praviloma poteka v celoti v šoli in šolskih delavnicah. Pri dualni organizaciji pouka je teoretični in del praktičnega pouka (osnovna znanja) v šoli, večji del praktičnega izobraževanja pa v obratovalnici pri delodajalcu. Seveda je pogoj za vpis v dualno obliko sklenjena učna pogodba z delodajalcem.

V zadnji številki Klasja sem iz registra učnih mest Obrtne zbornice Slovenije izbrala obratovalnice, ki so v novem šolskem letu pripravljene sprejeti vajence in z njimi podpisati tudi učne pogodbe.

Tako kot ni vsaka obratovalnica primerna

za učenje vajencev, se tudi na vsaki srednji šoli ni mogoče šolati po dualnem sistemu.

Iz razpisa za vpis v novo šolsko leto, ki ga vsako leto posebej pripravijo Ministrstvo za šolstvo in šport, Obrtna zbornica Slovenije ter Gospodarska zbornica Slovenije, je razvidno, kje se bodoči vajenci lahko izšolajo. Šole, ki te programe razpišejo, organizirajo pouk tako, da so vajenci v obratovalnici strnjeno skupaj več mesecev, ali pa v dnevih v začetku ali proti koncu tedna, odvisno od zahteve dela v posameznem poklicu. To pomeni, da so vajenci v obratovalnici v domačem kraju, v šoli pa so lahko izven doma, v dijaškem domu. In še to, da je v dualnem sistemu praktičnega izobraževanja praviloma kar polovico šolanja.

Od 39 šol, ki so za to jesen razpisale dualni način izobraževanja sem smiselno izbrala šole, primerne našemu okolju, glede bližine in šole, ki dajejo možnost šolanja za posamezne poklice.

Srednja gradbena in ekonomska šola Ljubljana, Kardeljeva ploščad	zidar (ds), tesar (ds)
Srednja šola za gostinstvo in turizem, Ljubljana, Preglov trg	kuhar (ds), natakar (ds)
Šolski center Ljubljana, Srednja lesarska šola, Aškerčeva 1	mizar (ds)
Srednja šola tehniških strok in osebnih storitev, Ptujška 6, Ljubljana	avtomehanik (ds)
Srednja frizerska šola Ljubljana, Litostrojska 53	frizer (ds)
Srednja lesarska šola Škofja Loka, Kidričeva 59	tapetnik (ds), mizar (ds)
Srednja šola Domžale, Cesta talcev 12	usnjarski galanterist (ds) izdelovalec usnjenih in krznjenih oblačil (ds) instalater strojnih instalacij (ds) klepar-krovec (ds) strojni mehanik (ds) avtoklepar (ds) avtomehanik (ds)
Srednja šola Kočevje, Trg zbora odposlancev 22	šivilja-krojač (ds)
Vrtnarska šola Celje, Ljubljanska 97	cvetličar (ds), vrtnar (ds)
Šolski center, Poklicna in tehniška strojna šola Celje	zlatar (ds), urar (ds)
Steklarska šola Rogaška Slatina, Steklarska 1	stavbni steklar (ds)
Srednja živilska šola Maribor, Vodovodna 28	mesar (ds), pek (ds), slastičar-konditor (ds)
Srednja kovinarska strojna šola Maribor, Zolajeva 12	finomehanik (ds)
Srednja gradbena šola Maribor, Smetanova 35	črkoslikar (ds) slikopleskar (ds)

Prepričana sem, da bodo te informacije koristile tudi vsem tistim, ki šele razmišljajo o svojem bodočem poklicu, in tistim, ki jih ta tematika zanima.

Pripravila: Majda Može

TUDI LETOS JE SNEG POVZROČIL PRECEJ ŠKODE V GOZDOVIH

Sneg, ki je zapadel v februarju letos, je na področju gozdnogospodarske enote Krka poškodoval drevje na nekoliko manjši površini kakor pred tremi leti, tako da je tudi količina poškodovanega drevja nekoliko manjša, vendar pa so posamezni sestoji precej poškodovani.

Na področju gozdnogospodarske enote Krka so bili najbolj prizadeti sestoji v nižinskih predelih, to je na področjih katastrskih občin Dob, Podboršt in Sušica. Na preostalem področju pa je škoda manjša. Spet pa so bili najbolj prizadeti mlajši sestoji iglavcev, ki predstavljajo veliko nevarnost za širjenje in razvoj podlubnikov.

Po prvih ocenah, ki so narejene ob pregledih sestojev, ocenjujemo, da je poškodovanega okoli 4000 m³ drevja, predvsem iglavcev, natančna količina pa bo znana, ko bo opravljeno odkazilo poškodovanega drevja.

Po odredbi o ukrepah za preprečevanje širjenja in zatiranja podlubnikov, ki jo je izdalo ministrstvo za kmetijstvo in gozdarstvo, je rok za pospravo poškodovanega drevja iglavcev 31. marec, oziroma do

začetka rojenja podlubnikov, kar je odvisno od vremenskih pogojev.

Ker pa je bila letos dolga zima z veliko snega in ni bilo mogoče takoj začeti s sanacijo, ne bo možno, da se do roka, ki je predpisan v odredbi, sanirajo sestoji iglavcev. Zato apeliramo, naj lastniki gozdov, kljub obilici dela na kmetijah v spomladanskem času, čim hitreje oziroma takoj prično s sanacijo poškodovanega drevja v svojih gozdovih, da se prepreči širjenje podlubnikov. Tako naj najprej prično s pospravo odlomljenih vrhov in bolj poškodovanih dreves iglavcev, ki so največja nevarnost za razvoj in širjenje podlubnikov, tudi če poškodovano drevje v gozdu še ni označeno za posek.

Veje in neuporaben les se lahko zloži v kupe, dokler ni napaden tako, da se prekrijejo debelejši deli. Ko pa je les že napaden s podlubniki, je potrebno beljenje debel in sežiganje sečnih ostankov, kar sanacijo izredno podraži.

Vsak lastnik, ki ima poškodovan gozd, bo dobil od Zavoda za gozdove odločbo na osnovi odkazila, na kateri bodo napisani rok, količina in način posprava poškodovanega

drevja. Vseeno pa lahko lastniki gozdov prično s pospravo snegoloma že prej, vendar morajo o tem obvestiti revirnega gozdarja v štirinajstih dneh. Odločbe se bodo vročale osebno in po pošti.

Lastniki, ki bodo pospravili poškodovano drevje po načinih in v rokih, ki bodo napisani v odločbah, so upravičeni do povrnitve dela stroškov, ki jih imajo s sanacijo poškodovanega drevja. Sredstva za plačilo nadstroškov zagotavlja država iz proračuna.

Kljub obilici dela in kratkemu času za pospravo snegoloma naj se ne pozabi na varnost pri delu v gozdu. Upognjeno in poškodovano drevje predstavlja veliko nevarnost za poškodbe. Zato naj vsak najprej poskrbi za lastno varnost, to pa je primerna obutev, zaščitna čelada, obleka, primerno vzdrževana motorna žaga, in naj ne bo sam v gozdu.

Vsa pojasnila in informacije dobite pri svojih revirnih gozdarjih v pisarni v Zagradcu. Uradne ure so vsak dan od 7. do 8. ure. Telefon (061) 786 - 186.

Zavod za gozdove
KE Žužemberk
Andrej Mirtič

OBČNI ZBOR DPŽ IVANČNA GORICA

Kot vsako leto ob tem času so se članice Društva podeželskih žena Ivančna Gorica zbrale na rednem občnem zboru, kjer so pregledale poročilo o delu in dejavnostih v preteklem letu ter ugotovile, da so bile vse akcije, kot so izobraževalna predavanja, sodelovanje na raznih prireditvah, sejnih, razstavah, srečanjih, ekskurzije, ogledi... v sodelovanju s kmetijsko svetovalno službo izvedene v celoti po programu, celo več, kar nekaj je bilo idej, ki

so se porodile med letom ter bile prav tako realizirane. Tudi program za leto 1999 je pester in se že uresničuje. S svojim obiskom jih je počastil tudi župan Jernej Lampret ter jim namenil nekaj vzpodbudnih besed, ker pa je bil ravno 8. marec, je vsaki udeleženci podaril cvet. Prav tako se je našemu vabilu odzval urednik Klasja Andrej Agnič, ki je udeležence ovekovečil pod "Japovim kozolcem".

Naj omenim še letošnje sodelovanje na pohodu po Jurčičevi poti, ki je že tradicionalno, bilo je že šesto po vrsti. Tu žene in dekleta iz društva skrbijo, da pohodniki niso lačni in žejni. Letos je bila ta ponudba na treh mestih, po dogovoru z organizacijskim odborom pohoda.

SODELOVANJE EKIPE "KALČEK" NA REGIJSKEM TEKMOVANJU

Kot že nekaj let doslej se je tudi letos ekipa mladih, tokrat v sestavi Katja Bregar (Bojanji Vrh) Irena Zaletelj (Marinča vas) in Marko Kavšek (Grm), udeležila regijskega tekmovanja v poznavanju kmetijstva. Kviz je potekal. Kviz je potekal v Trbovljah v petek, 12. 3. Kljub mladosti so se med 17. ekipami uvrstili na solidno 8. mesto, kar jim je vzpodbuda in izziv za naslednje leto.

Kmetijski zavod Ljubljana
Kmetijska svetovalna služba, Enota
Ivančna Gorica
Irma Lekan

PREDVIDENA PRORAČUNSKA SREDSTVA OBČINE IVANČNA GORICA ZA KMETIJSTVO ZA LETO 1999

Odbor za kmetijstvo in gozdarstvo v novi sestavi se je prvič sestel 17. 3. 1999 pod vodstvom predsednika Andreja Mirtiča. Med drugim je obravnaval predlog občinskega proračuna za kmetijstvo in se do njega pozitivno opredelil. Upamo, da ga bo občinski svet na naslednji seji sprejel.

Letos so kot pomoč za razvoj in subvencioniranje kmetijstva v občini Ivančna Gorica predvidene naslednje postavke:

- SREDSTVA ZA SUBVENCIONIRANJE POSLEDIC MASTITISA - 1.000.000,00 SIT (predvideva se 50 % sofinanciranja veterinarskega zdravljenja za kronični mastitis, somatske celice, pregled molznic pri povečanem številu mikroorganizmov).
- SREDSTVA ZA SUBVENCIONIRANJE CEN UMETNEGA OSEMENJEVANJA KRAV - 2.500.000 SIT (predvidena subvencija 800 tolarjev/plemenico - do 31. 3. 1999 in 900 od 1. 4. 1999 dalje - za prvo osemenitev).
- SREDSTVA ZA SUBVENCIONIRANJE PRISTOJBIN ZA PROMET Z MLEKOM - 1.600.000 SIT (krije se obvezna pristojbina Veterinarskega zavoda za dovoljenje za promet z mlekom za vse proizvajalce mleka, ki ga oddajajo v javno potrošnjo - 0,30 litra mleka).
- SREDSTVA ZA SUBVENCIONIRANJE NABAVE SEMEN - 2.000.000 SIT (regres je predviden za kupce kakovostnega hibridnega semena koruze - za občane občine Ivančna Gorica).
- SREDSTVA ZA SUBVENCIONIRANJE EKOLOŠKO SPREJEMLJIVEJŠIH ŠKROPIV - 1.000.000 SIT (subvencije bodo jeseni deležni kupci - občani občine Ivančna Gorica).
- SREDSTVA ZA SUBVENCIONIRANJE ODKUPA MLADEGA PITANEGA GOVEDA - 6.700.000 SIT (predvidena je subvencija 15 SIT/kg mesa mlade pitane govede; za rejce živine občine Ivančna Gorica).
- POSPEŠEVANJE ČEBELARSTVA - 150.000 SIT (znesek je namenjen za nabavo zdravih za čebelarski društvi Krka in Stična).
- SREDSTVA ZA IZDATKE ZA BLAGO IN STORITVE - STROKOVNE NALOGE GOZDARSKE SLUŽBE - 500.000 SIT (strokovne ekskurzije, predavanja, tečaji, strokovni ogledi - za lastnike gozdov).
- SREDSTVA ZA IZDATKE ZA BLAGO IN STORITVE ZA STROKOVNE NALOGE KMETIJSKE SVETOVALNE SLUŽBE - 2.000.000 SIT (tečaji, predavanja, analize zemlje in krme, testiranje strojev, demonstracijski poskusi, strokovne ekskurzije, animacije itd.).
- SOFINANCIRANJE UR STROJNEGA KROŽKA (subvencija bo na podlagi računa strojnega krožka).
- GOZDNE VLAKE, ČIŠČENJE POTOKOV - 3.400.000 SIT (sofinanciranje čiščenja potokov in ureditev gozdnih vlak po programu gozdarske svetovalne službe).
- PROJEKTNE NALOGE - 20.000.000 SIT (denar, namenjen za projekte v zvezi z denarjem od spremembe namembnosti zemljišč od avtoceste).
- ENKRATNA DENARNA POMOČ PRI IZOBRAŽEVANJU S PODROČJA KMETIJSTVA - 600.000 SIT (sredstva bodo po razpisu dodeljena dijakom srednjih kmetijskih šol).

O vseh podrobnostih in delu odbora za kmetijstvo in gozdarstvo vas bomo redno seznanjali na kmetijski strani časopisa Klasje.

Za odbor:
Milena Vrhovc

ZAKON O TROŠARINAH ZA VINO IN ŽGANJE ZA MALE PROIZVAJALCE

Zakon uvršča med trošarinske izdelke alkohol, alkoholne pijače, tobakne izdelke, mineralna olja in plin. Za kmetovalce sta pomembni predvsem prvi dve postavki, ki govorita o alkoholu in alkoholnih pijačah.

Vpis v register so dolžni storiti vsi vinogradniki, ki so lastniki ali najemniki vsaj 5 arov vinograda, imajo opremo za pridelavo vina in ga pridelujejo iz grozdja, ki so ga pridelali sami.

Med male proizvajalce žganja spadajo tiste, ki so bodisi lastniki bodisi uporabniki kotlov z zmogljivostjo vsaj dveh litrov čistega alkohola. Za žganjekuho je pomembno, da je treba prijaviti tudi kotle, ki niso v uporabi.

Oddaja obrazcev še ne pomeni, da bo treba plačati tudi trošarino, ker je priznana lastna raba na leto. Lastna raba je 230 litrov vina in 10 litrov vina posebnih trgatev ter 7 litrov čistega alkohola (približno 15 litrov žganja) na odraslega družinskega člana na leto. Zavezanci bodo morali obračunati trošarino le za količine, ki so nad priznano lastno letno rabo.

Obrazce za prijavo dobite na carinarnicah in njihovih izpostavah, pošljejo pa jih tudi po pošti.

Kmetijska svetovalna služba

VZPODBUDNI REZULTATI PRI OCENJEVANJU SADNIH ŽGANJ

V začetku marca smo imeli ocenjevanje sadnih žganj na turistični kmetiji OKORN na Pristavi nad Stično, kjer so nam prijazno odstopili prostor za izvedbo.

Strokovna komisija za ocenjevanje pod vodstvom priznanega strokovnjaka - enologa dr. Mitja Kocijančiča iz Kmetijskega inštituta Slovenije - je ocenila vseh 14 vzorcev žganja. Glede na to, da je bilo ocenjevanje organizirano prvič, so bili rezultati nad pričakovani.

Prvo mesto med žganji je pripadlo mešanemu žganju pridelovalke Albine Jenko iz Šentvida pri Stični, drugonagrajena je bila slivovka, last pridelovalca Alojza Janežiča iz Velikih Poljan 2, in tretjenagrajeno

hruškovo žganje, last pridelovalca Jožeta Čoza iz Leskovca 23.

Med brinovci pa sta si delila prvo mesto pridelovalca Albina Jenko in Janez Sadar, oba iz Šentvida pri Stični.

Sledilo je tudi kratko predavanje o napakah pri pridelavi žganja. Nato je bila za vse udeležence vodena strokovna degustacija, kjer je bil poudarek na posledicah napak, ki se najpogosteje dogajajo pri kuhanju žganja. Gostitelji so nam postregli s prigrizkom, za kar se jim najlepše zahvaljujemo.

Kmetijska svetovalna služba
Darja Janežič

Mercator - Kmetijska zadruga Stična vam v svojih poslovalnicah
-železninah po ugodnih cenah nudi:

- gradbeni material,
- rezervne dele za kmetijsko mehanizacijo,
- kmetijski repromaterial:
- krmila
- gnojila
- semena
- sredstva za zaščito rastlin

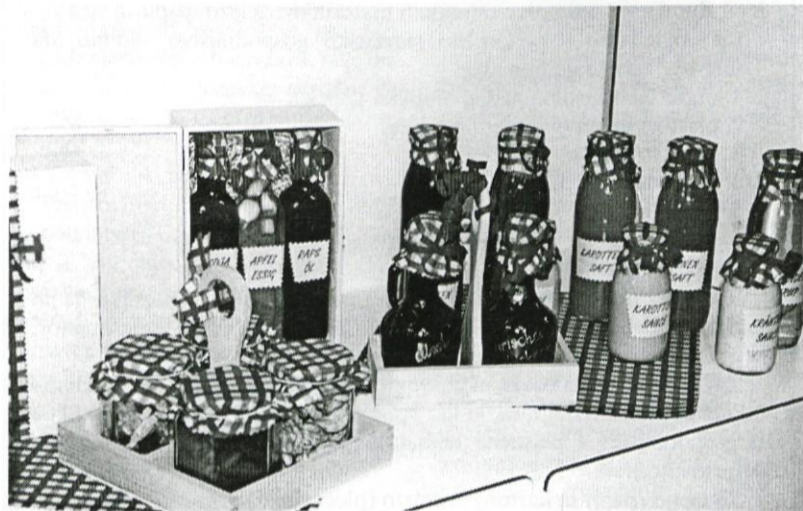
Hkrati vas lepo vabimo tudi v naše prehrambene trgovine, kjer smo za vas pripravili pestro predvelikonočno ponudbo!

PRIDITE IN SE PREPRIČAJTE!

NAŠ STALNI KUPEC - VAŠA PREDNOST

Mercator - KZ Stična

OBISK SEJMA AB HOF (Z DVORIŠČA)

Prikupna embalaža je temelj dobre prodaje.

Prva dva dneva v marcu sem obiskala nadvse zanimiv sejem v Avstriji, v mestu Wiseburg.

V Avstriji so, kar zajema neposredno trženje na kmetijah, dober korak, če že ne dva pred nami. Nekaj let si že hodimo slovenski kmetje ogledovat njihove kmetije, ki se ukvarjajo bodisi s turizmom, zadnje čase pa take, ki neposredno tržijo. Z vstopom Avstrije v EU so se pogoji za tamkajšnje kmete močno spremenili. Vse to se obeta tudi nam, zato nas je še kako zanimalo, kako so se temu prilagodili.

Na sejmu smo si ogledali razne stroje, ki jih kmetje uporabljajo pri svojih dopolnilnih dejavnostih. Velikost in zmogljivost je prilagojena manjšim obratom.

Tisti kmetje, ki se ukvarjajo s pripravo kisa, so imeli priložnost prisluhniti in si ogledati praktični prikaz mini laboratorija za ugotavljanje procenta kislosti. Naprava, s katero je zelo preprosto rokovati, stane nekaj manj kot 2000 Ats. Prav tu so bili razstavljeni tudi zelo pre-

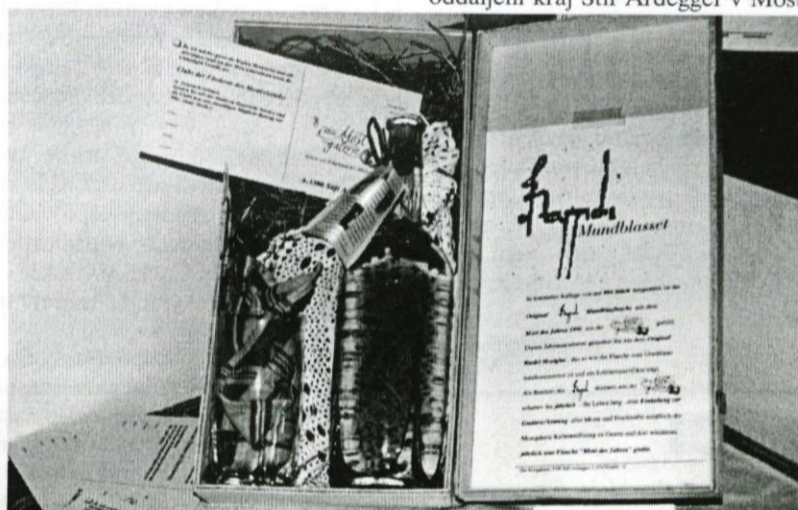

Sejemska predstavitev enega izmed združenj, ki neposredno tržijo.

malo šarma, ki ga znajo Avstrijci pridati vsaki stvari, da postane za oči bolj vabljiva.

Na sejmu so se predstavile tako posamezne kmetije kot tudi združenja več kmetij. Ker pa je bil cilj našega drugega dneva prav obisk ene izmed prodajal, ki so plod takega združenja, smo se pustili presenetiti na kraju samem.

Prespali smo na turistični kmetiji, ki nudi poleg prenočišča le zajtrk. Tam je to v navadi, saj jim tako ostane več časa za delo na kmetiji. Imajo okrog 30 ha zemlje, oddajo 20 sob, ki pa so zasedene le 22 %. Prebudili smo se v turbno jutro z dežjem. Pot nas je vodila v 20 km oddaljeni kraj Stif Ardegger v Mošt

Zlato rumeni mošt v posebej izdelanih zaščitnih steklenicah ter enak 2,5 dl velik, tudi zaščiten, kozarec za pitje mošta.

prosti pasterizatorji za sok. Z malo iznajdljivosti ga vsakdo lahko izdelava doma.

Avstrijci zelo veliko pozornosti posvečajo embalaži, zato tudi te ni manjkalo. Raznolika, kot je bila, nas je vse pritegnila, pa vendar smo se vsi strinjali, da se tudi v Sloveniji dobijo lepe stvari, manjka pa le tisto

galerijo. To je prodajalna, v katero je združenih okoli 300 kmetov. Tukaj so razstavljeni le najboljše vrste mošta, ki so bile predhodno izbrane izmed prinesenih vzorcev. V prodajalni imajo zaposlenega profesionalca, ki med drugim pripravlja tudi degustacije vseh vrst mošta, skrbi za prodajo, reklamni material... Smisel povezovanja je, da bi kupec na enem mestu dobil več kmetijskih proizvodov, delovni proces kmeta ne bi bil tako pogosto moten, stroški reklamnega materiala in stroški prodajalne se razdelijo na več ljudi, in nenazadnje tudi to, da so združeni bolj opazni. Uveljavljajo lahko pokrajinsko blagovno znamko. V primeru, ki smo si ga ogledali, so se oprli na 100-letno tradicijo pridelovanja mošta v teh krajih. Z ohranjanjem starih travniških nasadov, iz katerih pripravljajo mošt, skrbijo tudi za ohranjanje krajine.

Za ustanovitev in obstoj takega načina prodaje so pridobili 60 % bruseljskega denarja, ostalih 40 % pa sta prispevali država in dežela.

Tekst in slika: Mari Erjavec

OBVESTILO

Kmetovalce obveščamo, da je v Uradnem listu št. 7 dne 13. 2. 1999 izšla uredba o uvedbi finančnih intervencij za ohranjanje in razvoj kmetijstva ter proizvodnje hrane za leto 1999.

Do finančnih intervencij te uredbe bodo upravičena le tista kmetijska gospodarstva, ki bodo do 15. aprila 1999 oddala izpolnjen obrazec Podatki o kmetijskem gospodarstvu. Obrazci se dobijo pri Kmetijski svetovalni službi ali v KZ Stična.

Uveljavlja se:

PODPORA ZA ŽIVALI ZA PRIREJO MESA (GOVEDO, KONJI, OVCE IN KOZE)

Območje	SIT/kg prirasta žive teže klavne živine	SIT/žival/leto	
		konji	drobnica
hribovito	25	10.500	1.500
kraško, strmo, gorsko višinsko	40	15.000	2.400

Zahtevki se vlagajo na predpisanem obrazcu, in sicer štirikrat letno:

- za obdobje od 1. januarja do 31. marca se vlaga od 1. do 20. aprila
- za obdobje od 1. aprila do 30. junija se vlaga od 1. do 20. julija
- za obdobje od 1. julija do 30. septembra se vlaga od 1. do 20. oktobra
- za obdobje od 1. oktobra do 30. novembra se vlaga od 1. do 10. decembra

PODPORA ZA REJO KRAV, KOBIL, OVAC IN KOZ

Območje	V SIT /na žival/leto				kobile
	krave mleko	dojilje	ovce in koze mleko	dojilje	
- nižinsko območje	-	18.000	-	1.200	15.000
- hribovito območje	10.000	21.500	1.500	1.800	20.000
- kraško, strmo, gorsko višinsko območje	15.000	24.000	2.000	2.400	25.000

Pogoji:

- vse živali, za katere se vlaga zahtevka za podpore, morajo biti označene v skladu s predpisi in vsako leto osemenjene ali pripuščene z licenciranim plemenjakom,
 - vse živali morajo biti vpisane v enotnem registru rejcev živali na območnem selekcijskem zavodu,
 - kmetija, ki uveljavlja podporo za krave dojilje, ne sme oddajati mleka v prodajo na domu ali v mlekarno oziroma nima predelave mleka na domu.
- Zahtevke se vlaga enkrat letno za celo leto 1999 na predpisanem obrazcu, in sicer od 1. junija do 30. junija 1999.

OSTALE PODPORE:

- pitanje telet na višjo težo,
- reja klavnih prevesnic,
- podpora pridelavi sladkorne pese,
- podpora razvoju semenarstva,
- podpora integrirani pridelavi sadja,
- podpora ekološkemu kmetovanju.

Za vse dodatne informacije se obrnite na Kmetijsko svetovalno službo (telefon: 778-130).

Kmetijska svetovalna služba

RAZPISUJEMO

CEPLENJE PSOV

PROTI STEKLINI IN DEHELMINTIZACIJO PO NASLEDNJEM RAPOREDUI V OBČINI IVANČNA GORICA

10.04.1999	AMBRUS	OB 8 URI	PRI GOSTILNI VIDMAR
	ZAGRADEC	OB 10 URI	PRI GOSTILNI OREL (MATJAŽ)
	KRKA	OB 12 URI	PRI GOSTILNI REBOLJ
	VELIKI KORINJ	OB 14 URI	PRI MAUSAR-JU
	MULJAVA	OB 15,15 URI	PRI OBRŠČAKU
15.04.1999	VIŠNJA GORA	OB 16 URI	ASFALTNÁ BAZA
	VRH	OB 18 URI	KMEČKI TURIZEM HABJAN
10.04.1999	IV.GORICA	OB 8 URI	PRI VETERINARSKI POSTAJI
	STIČNA	OB 11 URI	PRI GOSTILNI GRADIČEK
	DOB	OB 15 URI	PRI ŠPANU
12.04.1999	SOBRČE	OB 16 URI	PRI FAJDIGU
	TEMENICA	OB 17 URI	PRI FAJDIGU
	RADOHOVA VAS	OB 18 URI	PRI GOSTILNI GRABNAR
16.04.1999	ŠENTVID/STIČNI	OB 16 URI	PRI GOSTILNI KLANČEK
	METNAJ	OB 18 URI	PRI HODNIKU

VDG IVANČNA GORICA

STROŠKE CEPLJENJA, DEHELMINTIZACIJE IN TAKSE V ZNESKU 3.650,00 SIT PLAČA LASTNIK ŽIVALI! ZA ZAMUDNIKE JE CEPLJENJE VSAKO SREDO IN ČETRTEK OD 7-8 URE NA VETERINARSKI POSTAJI V IVANČNI GORICI DO 30.05.1999. PROSIMO, DA VSAK LASTNIK PRINESE KNJIŽICO Z ZNAMKICO OB CEPLJENJU S SEBOJ. VSE STRANKE OBVEŠČAMO, DA JE AMBULANTA ZA MALE ŽIVALI ODPRTA TUDI V SREDO IN ČETRTEK POPOLDNE V VETERINARSKIH POSTAJAH PO NASLEDNJEM RAZPOREDUI: VSAKO SREDO MED 16 IN 17 URO V IVANČNI GORICI IN VSAK ČETRTEK MED 16 IN 17 URO V GROSUPLJEM.

MESARSTVO
Klemenčič Andrej s.p.
Šentvid pri Stični 68
1296 Šentvid pri Stični
tel/fax:(061)785-611, tel:785-026

Sporočamo Vam, da smo z obnovo naše prodajalne spremenili tudi čas poslovanja. Mesnico imamo sedaj odprto od torika do četrta neprekinjeno med 7. in 17. uro, v petek med 7. in 19. uro ter v soboto med 7. in 12. uro. O pestrosti ponudbe pa se prepričajte kar sami.

"Oglasite se danes in oglasili se boste tudi jutri."

KORLNOVIH ČASTITLJIVIH 90 LET

Karl Bregar – Trebežan je praznoval svoj visoki življenjski jubilej - 90 let. Njegovi soborci smo ga povabili, da skupaj počastimo ta osebni praznik. Zbrali smo se v bifeju Slemenice na Muljavi in se v nagovorih in čestitkah spomnili njegove težke življenjske poti, ki je bila polna odrekovanja in trpljenja.

Rodil se je v družini s številnimi otroki in je bil prisiljen sam preskribeti sredstva za preživetje, kar je bilo takrat zelo težko. Svojo družino je zasnoval v zaselku Trebež pri Muljavi. Njegovo skromno imetje ni bilo dovolj za preživetje družine, zato je moral še naprej iskati dodatni zaslužek. Bil pa je tudi dober pevec in domača, slovenska pesem

mu je dajala navdih skozi vse življenje.

Med okupacijo se je, kot večina prebivalcev tega dela Dolenjske, pridružil osvobodilnemu gibanju. Ker je bil izdan, so ga Italijani aretirali in zaprli v karabinersko postajo v gostilni Magovec na Krki. Odločil se je za pobeg in iz prvega nadstropja skočil skozi okno. Pri tem pogumnem dejanju si je zlomil nogo, vendar se je odplazil več kilometrov daleč, kjer pa so ga Italijani ponovno ujeli.

Med zaslišanjem ni ničesar priznal, zato so ga poslali v internacijo, kjer je dočakal kapitulacijo Italije. Z bratom Ivanom in somišljeniki so sklenili, da se prebijajo v južno

Italijo do zaveznikov. Formirali so bataljon, imenovan »Stalingrad«, in se podali na dolgo, nevarnosti polno pot.

Po prihodu v Bari so jih zavezniki najprej poslali v taborišče vojnih ujetnikov v Karbonari. Šele po intervenciji in sporazumu z našim vrhovnim poveljstvom so jim dovolili, da se pridružijo partizanom.

Tovariš Karel je bil razporejen v IV. prekomorsko brigado in je odšel v bataljon v Brindisiju, ki je skrbel za pošiljanje pomoči partizanom z letali. Jeseni leta 1944 je s IV. prekomorsko brigado odšel v Split in sodeloval v težkih bojih do končnih operacijah, vse do Slovenije.

Po vrnitvi domov se je zaposlil na žagi, kjer je ostal do upokojitve. Zaradi svoje ljubezni do pesmi se je vključil v cerkveni pevski zbor, kjer ni delitve na »vaše in naše«, kjer pojejo tako cerkvene kot partizanske pesmi. Kljub visoki starosti poje tovariš Karel še danes in na vaje se pripelje kar – s kolesom.

Po ganljivih pozdravnih besedah in čestitkah, ko smo slavljenca želeli še veliko srečnih in zdravih let, smo nadaljevali praznovanje v veselem razpoloženju. Večino časa so odmevale vesele pesmi, tako partizanske kot slovenske narodne.

Metod Jurčič
Slavko Medved

DRUGORAZREDNI PREBIVALCI

Šest dni po snežni ujmi, ki je zajela tudi našo vas Veliki Kal pri Šentvidu, prebivalci žalostno ugotavljamo, da cesta v letošnji zimi ni bila NIKOLI posuta. Zato lahko cinično ugotovimo, da smo manjvredni prebivalci za KS Šentvid pri Stični in občino Ivančna Gorica.

Vaščani smo sami zagotavljali sol in posipali, da smo lahko iz drsalnice zagotovili delno prevoznost. Kajti v službo in šolo je treba, sicer se to smatra za zanemarjanje obveznosti do družbe in osebne eksistence.

Kot prebivalec občine Ivančna Gorica in krajan krajevne skupnosti Šentvid pri Stični postavljam javno vprašanje županu, predsedniku KS in vodji zimske službe: "Kdaj bo zagotovljena minimalna varnost v zimskem času tudi vaščanom

Velikega Kala in Velikih Češnjic, ne samo meščanom v ravninskem delu?" To ni globalno vprašanje, ampak samo za omenjene vasi.

Vaščani smo namreč zavezanci za davek, plačujemo komunalne storitve, med njimi tudi prispevek za odvoz smeti, ki pa zaradi nevarne ceste ni izvedljiv - zaradi varnosti - odgovor Komunalnega podjetja Grosuplje. V vasi je tudi zbiralnik vode, ki oskrbuje več vasi. V primeru okvare ni izvedljivo takojšnje ukrepanje - pa saj smo prebivalci pomembni samo za izpolnjevanje dolžnosti do države, občine, krajevne skupnosti in ob času volitev. V obratni smeri pa nas je najceneje čim hitreje pozabiti.

Naprošam odgovorne v zimski službi, naj se ne izgovarjajo na vozni

park. Podjetje, ki je financirano iz javnih sredstev, takega dela ne more prevzeti, če nima za to osnovnih pogojev za izvajanje zimske službe.

Na koncu tega javnega opozorila in vprašanja želim vsem trem akterjem, da bi bila prihodnja zima zelena in podobno vprašanje ne bi bilo aktualno.

Zimska služba bi odlično opravila svoje delo, občina in krajevna skupnost bi prihranili denar, ki je za to namenjen, in vprašanje bi ostalo rešeno do prvega sneženja.

Hvala za odgovor in sončni pozdrav!

Dane Kastelic
Veliki Kal 6
Šentvid pri Stični

ženička izgovorila ime človeka, ki je zahteval smrt njenega moža.

Spominjam se, še kot otrok in vaški mladenič, da tako kot nihče moje generacije nikoli ne bom pozabil vrednot in skromnosti Lukmanove mame, kako je strpno opazovala in spremljala, ko se je v njeni hiši premnogokrat zbirala vsa vaška mladina. A kljub naši razposajenosti in nemirnosti nikoli ni znala odreči gostoljubja. Vedno smo jo lahko videli le z nasmehom sreče na obrazu, ko je spremljala našo mladostno razposajenost v njeni hiši. To so resnično lepi spomini na Lukmanovo mamo od vseh nas, ki smo jo še zadnjikrat dostojanstveno pospremili na njeno zadnjo pot; hvala ji za njeno dobroto. To dolgo in največkrat s trnjem posuto pot njenega življenja pa je nedvomno zmogla, opirajoč se na vrednote lastnega trdnega prepričanja v skromnost in globoko vero v božje plačilo za njeno življenje.

V Ambrusu, 24.10.1998
Mojji sovaščanki Pepci - Milan Muhič

V ZBIRALNI RAZMISLEK IN ZBIRALNO UPORABO

Prvi koraki v zbiranju in sortiranju gospodinjskih odpadkov so narejeni, zbirajo se tri skupine odpadnih materialov: železo, papir in steklo.

Če pogledamo v povprečno slovensko gospodinjstvo, vidimo, da "proizvaja" naslednje odpadke:

1. organski odpadki (sadje, olupki...),
2. plastika in nepovratne platenke,
3. papir in karton,
4. pločevinke, konzerve,
5. steklo in
6. ostali odpadki, ki se ne dajo sortirati.

Skupina organski odpadki je prepuščena vsakemu posamezniku; ta jih lahko izkoristi za svoj domači kompost, seveda, če ima voljo in prostor, sicer pa v smeti.

Za plastiko na žalost še ni posebnih kontejnerjev. Tukaj zija ogromna luknja in hkrati tržna niša, ki kar vpije po zbiranju plastičnih odpadkov iz gospodinjstev (plastična embalaža pijač, šamponov, zobne paste, jogurtov itd.).

Za tretjo (papir in karton) in četrto (pločevinke, konzerve) skupino je poskrbljeno s posebnimi kontejnerji.

Peta skupina - steklo. Steklo izgublja svoje prvo mesto v embalaži, odvzema mu ga plastika. Zato bi se bilo smotno vprašati, zakaj ne bi namesto kontejnerjev za steklo, ki so v vsaki ulici, bili postavljeni kontejnerji za plastiko, ki je mnogo več kot stekla, kontejnerje za steklo pa bi postavili ob večjih delikatesnih trgovinah.

Predstavljajte si, kaj storite, ko izpraznite platenko osvežilne pijače. Imate samo dve možnosti: ali jo vržete v navaden koš za smeti ali celo na tla. Druga možnost je lepo vidna ob robu Jurčičeve šolske poti, ko je platenk in ostalih odpadkov za celo pisarno vodstva neekološke Jurčičeve šole. Če pa se v vas le prebudi trohica volje po recikliranju te prazne platenke, je ne morete odvreči v kontejner za plastiko, ker ga enostavno ni.

Zanimivo bi bilo izvedeti, koliko ton smeti se reciklira sedaj, ko je urejeno zbiranje odpadnega železa, papirja in stekla. Institucija, ki je odgovorna za zbiranje odpadkov, in naša ljuba občina, ki naroča drage projekte o varovanju okolja v občini Ivančna Gorica, bi morali obveščati prebivalce, koliko uporabnih odpadkov se zbere mesečno, letno in kaj to pomeni za okolje, v katerem živimo.

Vsako komunalno podjetje v Sloveniji bi moralo dati vsakemu gospodinjstvu plastične kontejnerčke (volumen 10 l), to pomeni, da se začne zbiranje odpadkov že pri samem uporabniku, torej na začetku proizvodnje smeti. Da pa bi mi vsi proizvajalci odpadkov začeli s selekcioniranjem odpadkov doma, nas mora nekdo prej udariti po denarnici. Kako?

Trenutno vsako slovensko gospodinjstvo plača odvoz odpadkov mesečno glede na bivalno površino. To pomeni, da nekdo, ki živi na 100 m² površine plača enak mesečni znesek, ne glede na to, ali proizvaja 100 kg ali samo 5 kg smeti mesečno. Vsak posameznik bi bil finančno motiviran, če bi moral plačati smeti po skupni neto teži proizvedenih odpadkov. Potem bi presneto dobro premislil, preden bi vrgel v skupne smeti papir, pločevinke, konzerve, steklo, plastiko in ostali material, ki se da ponovno uporabiti - reciklirati. Kakšne bi bile posledice zbiranja odpadkov?

Prvič, veliko manj smeti.

Drugič, manjši mesečni računi za smeti.

Tretjič, smetišča manjše površine.

Odgovorni iz komunalnih podjetij bi na to odgovorili, da nimajo sredstev za takšne investicije. Investicija za zbiranje odpadkov po gospodinjstvih resda zahteva svoja finančna sredstva, vendar bi bilo po drugi strani zanimivo zvedeti, koliko nas stane vzdrževanje smetišča in opreme za zbiranje ogromnih količin smeti ter izbiranje lokacije smetišča vsakih deset let.

V zbiralni razmislek in zbiralno uporabo vsem tistim, ki se jih tiče, tudi tebi, spoštovani bralec Klasja.

dušan jr.

LJUDJE Z ZAČETKA NAŠEGA STOLETJA

JOŽEFA MIŠMAŠ - Lukmanova mama

Izpod peresa g. Leopolda Severja smo lahko v letošnji tretji številki Klasja prebrali članek, v katerem z lepimi besedami opisuje del življenja najstarejše ambruške vaščanke, spoštovane Lukmanove mame, matere šestih otrok. Sama je bila najmlajša - deseta od Jurčkovih hčera s Kamnega Vrha v šestnajstletni družini, od katere pa jih je kar polovica odšla za kruhom čez lužo. Jurčkova Jožefa - Pepca, rojena 12. 2. 1905, je preživljala težko mladost. Obdarjeni z vrednotami krščanskega poštenja ter izrednim pevskim talentom, polni delovnih navad, se ji je kaj kmalu približal možki, da jo osreči in oplemeniti njeno duševno lepoto in poštenost. Ta srečnež je bil Lukmanov mladenič - Jože Mišmaš iz Ambrusa. A kaj kmalu je to njeno srečo prekinila usoda in smrt ji je vzela moža - očeta prvega otroka. Tudi drugi Jožetov brat Anton je kaj hitro uvidel Pepcine vrline, saj jo je kmalu

popeljal pred oltar, da ji nadomesti zvestobo svojega pokojnega brata. V zakonu z Antonom se je rodilo še pet otrok, od katerih pa je dva že sama pospremila k večnemu počitku. Hčer Rezko je izgubila, ko je bila le-ta še otrok, sina Antona, očeta dveh otrok, pa pred dobrimi dvanajstimi leti.

Kakor mi je že pred časom pripovedovala, pa je najtežje trenutke preživljala nekega dne v času že ob koncu revolucije. Kot materi in ženi, vdani svojemu drugemu možu, so ukazali, da izda svojega lastnega moža, ki je bil takrat domobranec. Sumili so, da ga ima skritega nekje doma. Niso se motili. Njega je tedaj imela resnično skritega v hiši, tako je tudi sam lahko poslušal vse grožnje, ko so prišli, da ga umorijo; zavedal se je, da v je tem trenutku njegovo življenje odvisno le od moči, volje in odločnosti žene Pepce, ki ga je imela skritega v krušni peči. Še bolj pa me je pretreslo, ko mi je

SLOVO

Z žalostjo v srcu in solzo v očeh smo se v februarju tiho poslovili od naše dolgoletne članice in aktivistke KAROLINE PAJK iz Vira pri Stični. Rodila se je 10. oktobra 1910 v Kočevju. Svoja mlada leta je že preživljala na Viru, zato se je na kraj navezala in živela z njim. Čeprav ji življenje ni bilo naklonjeno, saj je zelo zgodaj izgubila moža in je morala sama skrbeti za dva otroka, je rada pomagala povsod, kjer so jo potrebovali.

Delala je v Osnovni šoli Stična. Bila je aktivna članica ZB NOV Stična ter vestna in požrtvovalna aktivistka RK Slovenije. Tudi v našem društvu je bila več let poverjenica in je rada sodelovala pri izvedbi zastavljenih ciljev in nalog. Bila je zavedna in odločna ženska, pa vendar tudi ljubeča mati. Še posebno je bila navezana na hčerko Mileno, in ko je ta odšla za možem v Ameriko, se je kar osemkrat podala na dolgo pot, na obisk k hčerki. Sin Franci, ki je komaj poznal očeta, ji je ves čas stal ob strani in ji pomagal. Spomladi leta 1998 so ji moči toliko pošle, da je morala v Dom starejših občanov v Grosuplje, kjer je tudi umrla.

Zahvaljujemo se ji za vsa nesebična in prizadevna dejanja ter pomoč, za vsa razumevanja in prijateljske nasvete. Ohranili jo bomo v lepem spominu.

Upokojenci
DU Ivančna Gorica

DELOVNI FEBRUAR ZA NAS, VESEL ZA OTROKE

V februarju je bilo vzdušje na Centru za socialno delo Grosuplje zelo pestro in veselo, še posebej zaradi pustovanja in Živžava, ki je bil organiziran za romske otroke in otroke, ki jim na Centru nudijo učno pomoč.

Prostovoljci, ki že nekaj časa sodelujemo s CSD, smo se trudili, da bi se z igro in organiziranimi dejavnostmi približali otrokom in zblížali njih same. Na obeh organiziranih srečanjih so se otroci zliži v eno in tako pokazali še odraslim, da sprejemanje drugačnosti ni le mogoče, ampak tudi nujno potrebno, če želimo delovati kot skupnost.

Prva organizirana dejavnost, pustovanje, se je odvijala v dopoldanskem času na CSD. Pustni torek smo prostovoljci preživeli za maskami skupaj z otroki. Maske, kupljene in ročno izdelane, malce šminke ter kakšen uhelj ali repček sem in tja in že je pisana družina rajala na hodniku CSD. Na željo maskaric, pokazati se še drugim Grosupelčanom, smo prepevajoč odšli na kratek potep po Grosupljem, šoloobvezni otroci pa so nato odšli v šolo, seveda kot maskare.

V času šolskih počitnic pa so bile 23., 24. in 25. februarja organizirane delavnice, prav tako za romske

otroke in otroke, ki jim nudijo učno pomoč. Obiskanost je bila velika in je preseгла naša pričakovanja. Prostovoljke smo pod mentorstvom Lilijane Ajd in Nuše Mihalič v omenjenih treh dneh organizirale in vodile različne dejavnosti, namenjene spoznavanju, zabavi in ustvarjanju, predvsem pa druženju.

Prva, torkova delavnica, je bila namenjena medsebojnemu spoznavanju in ustvarjanju na področju slikanja in oblikovanja. Del prostovoljk je uvedel otroke v tehniko slikanja na majice in nastale so fantastične slike vesoljčkov, čebelic, avtomobilov in še kaj. Ostale pa smo prevzele ustvarjanje z glino in oblikovalno maso. Izpod natančnih in marljivih rok smo dobili zvezdice, medvedke, kroglice, košarice, koralde, polžke in še in še. Vsakdo je lahko sodeloval pri obeh dejavnostih, si naslikal majico in izdelal okraske.

Druga delavnica je bila organizirana zunaj prostorov CSD, saj smo se z otroki odšli sankat na Koščakov hrib. Sneg, otroci, veselje so tri besede, ki opišejo glavne značilnosti tistega dne in vsakomur jasno povedo, kako in kaj.

Tretja, zaključna delavnica, je zopet potekala na centru in je bila nekakšen zaključek Živžava. Pričela

se je s kratkočasnimi igrkami in nadaljevala z bolj resnimi karaokami. Ne meneč se za kritiko, so skoraj vsi, posamezno ali v skupini, prijeli za mikrofona in zapeli njim najljubšo pesem. Med kratkim odmorom so se otroci lahko okrepčali s piškoti in dobrim sokom. Pomerili so se tudi v tekmovalnih igrah in na koncu ugotovili, da so vsi enako dobri, saj je bil rezultat izenačen. Seveda tudi tokrat ni šlo brez zaključnega rajanja in plesa, ko smo se razigranim obrazom pridružile seveda še prostovoljke.

Tridnevno skupno snidenje se je bližalo koncu, zato smo ga posladili s sladkorno peno, ki je do zadnjega trenutka ostala presenečenje. Vaaaauuuu!!!

Po zaključku Živžava smo imeli prostovoljci in mentorji še evalvacijo, kjer smo se pogovorili o izvedbi delavnic in našem doživljanju le-teh. Ugotovili smo, da nam takšni trenutki pomagajo pri osebni in poklicni rasti ter dajejo občutek notranjega zadovoljstva. Zadovoljstvo ob uspehu in še tako majhnem napredu je neizmerno, otroški nasmeh pa največja nagrada.

prostovoljka
MARIJA BLAŽEKA

ZIMOVANJE VRTCA NA RAKITNI

Že skorajda mesec dni so naši varovanci nestrno odštevali dneve in noči, ko se bodo lahko odpravili na Rakitno, kjer bodo zimovali ves teden, in to v odsotnosti dragih nam mamic in očkov.

Ko smo na koledarju označili 8. dan v mesecu februarju, so bile smučke namazane in potovalke napolnjene. Čakajoč na avtobus, so otroci nemirno stopicali po sveže zapadlem snegu. Bolj zaradi svojih otročičkov kot snega pa so bile nemirne tudi mame. Še sreča, da so jim vzpodbudo dajali očetje.

31 otrok in 5 vzgojiteljic iz ivanškega vrtca se je še tisto popoldne za teden dni nastanilo v Mladinskem klimatskem zdravilišču na Rakitni.

Ravno v tistem tednu je celo Slovenijo prav "zajetno" pobelilo. Zdravilišče na Rakitni je kljub temu nemoteno poslovalo.

Prav nič se niso dali motiti tudi naši vrtičkarji – smučarji, ki so usvajali osnove smučanja, se navajali na vlečnico, spretno smučali mimo ovir na smučišču in ponagajali našim vzgojiteljicam. Le-te so jim njihovo hudomušnost hitro odpustile ter so ves teden prav materinsko skrbele zanje.

V večernem času so našli zabavo v sprehodih z lučkami (baterijami), ogledih palčkove dežele, družabnih igrah in tudi v telefonskih klepetih s starši.

Predzadnji dan na Rakitni je bil namenjen tekmovanju v slalomu. Tekmovali so prav vsi otroci in vzgojiteljice. Otroci so bili razdeljeni v dve skupini po sposobnostih.

V prvi skupini so najboljše rezultate dosegli:

1. Gašper Tomašević (vrtec Miška – Stična)
2. Nika Ilvar (vrtec Miška – Stična)
3. Jan Kamin (vrtec Požek – Višnja Gora)

V drugi skupini pa so se razvrstili takole:

1. Neža Kastelic (vrtec Čebelica – Šentvid pri Stični)
2. Jan Skubic (vrtec Miška – Stična)
3. Danijel Mestnik (vrtec Miška – Stična)

Baje so se vsi ostali otroci uvrstili na 4. mesto. Vsem skupaj čestitamo.

Naslednji dan so se otroci vrnil domov. Starši so jih nestrno pričakovali. Ko so se stiskali v tople in že težko pričakovane objeme, se mi je zdelo, da je ta teden naredil otroke samostojnejše, malenkost zrelejše, mamice in očke pa, zaradi pričakovanja otrok, tudi nemočne.

Želim si, da bi me tudi pri naslednji organizaciji takega zimovanja spremljalo toliko zadovoljnih pogledov in besed staršev naših varovancev.

Branka Kovaček

OBVESTILO STARŠEM, KI ŽELIJO VKLJUČITI OTROKA V VRTEC

Obveščamo vse starše, ki želijo s šolskim letom 1999/2000 vključiti otroka v VVZ Vrtec Ivančna Gorica, da lahko oddajo Vlogo za sprejem otroka v vrtec še do vključno 30. aprila 1999. Vlogo dobite in oddaste v katerikoli naši enoti ali na upravi zavoda.

Sprejemali bomo otroke v starosti od drugega leta do vstopa v šolo.

B. Kovaček

MESEC MAREC V VRTCU

Tudi marec smo v VVZ Ivančna Gorica preživeli zelo aktivno. Že prve dneve smo posvetili okraševanju vrtca z različnimi cvetkami iz papirja, kar nam je pričaralo pravo pomladno vzdušje. Nekaj teh cvetk smo kar takoj podarili našim mamicam ob dnevu žena.

S starejšimi otroki smo začeli izvajati projekt knjižne vzgoje Palček Bralček. Tako so otroci za uvod obiskali knjižnico v Ivančni Gorici in zdaj že priganjajo starše, brate in sestrice, babice in dedke k prebiranju knjig.

V vrtcu Polžek smo organizirali delavnico na temo Moji zobje. Staršem je o zobeh predavala stomatologinja gospa Tavčar (otroška zobozdravnica v ZD Ivančna Gorica), otroci pa so ta čas likovno ustvarjali in prisluhnili pravljici o zobeh.

Dobro se je predstavil tudi naš pevski zborček Marjetica na območni reviji otroških in mladinskih pevskih zborov v Grosuplju. Spet mu bomo lahko prisluhnili na medobmočni reviji otroških zborov v Trebnjem.

Ker že sprejemamo vloge za vpis otrok v vrtec, so člani Sveta vrtca predlagali ustanovitelju (Občini Ivančna Gorica) nekaj sprememb in dopolnil Pravilnika o sprejemu otrok v javni VVZ Vrtec Ivančna Gorica, predvsem v zvezi s kriteriji za sprejem.

Posebej so se v posameznih enotah potrudili ob prazniku mamic. Le-te smo bile deležne posebne pozornosti naših najmlajših. Potrudili so se s prijetnimi programčki in nastopi ter seveda z doma izdelanimi darili.

1. marca 1999 pa je Občinski svet Občine Ivančna Gorica sprejel tudi sklep o višini cen programov v javnem VVZ Vrtec Ivančna Gorica. Tako bo po novem ekonomska cena dnevnega programa višja za 5,5 % in bo znašala 36.400 tolarjev.

Branka Kovaček
ravnateljica VVZ
Vrtec Ivančna Gorica

LETOVANJE OTROK V LETU 1999

Rdeči križ Slovenije, Območno združenje Grosuplje obvešča občane občin Dobrepolje, Ivančna Gorica in Grosuplje, da bomo v letu 1999 organizirali 10-dnevno zdravstveno letovanje otrok na Debelem Rtiču, v juliju, za šolske otroke in otroke, ki obiskujejo malo šolo.

Starši, ki želijo svojega otroka poslati na letovanje, naj lastnoročno izpolnijo prijavnico, ki jo otroci lahko dobijo v tajništvu šole:

- OŠ Louis Adamič Grosuplje, Tovarniška 14
- OŠ Brinje, Adamičeva 29
- OŠ Stična, Cesta II. grupe odredov 17, Ivančna Gorica
- OŠ Ferdo Vesel Šentvid pri Stični
- OŠ Dobrepolje, Videm 80

Izpolnjene prijavnice naj otroci vrnejo do 20. maja 1999 v tajništvo šole. Število otrok, ki bodo lahko letovali, je omejeno. Če bo prijavi več, kakor je prostih mest, bodo imeli prednost otroci, ki pogosteje obolevajo, ter otroci iz socialno ogroženih družin.

Ekonomsko ceno letovanja bomo krili iz sredstev, ki jih bomo v ta namen dobili od Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije OE Ljubljana in iz proračunov posameznih občin. Razliko do polne cene bodo krili starši. Ker so priprave na letovanje še v teku, bo znesek prispevka staršev napisan na prijavnici za letovanje.

Letovanje bo namenjeno predvsem zdravstveno in socialno ogroženim otrokom. Podjetja in zasebniki imate priložnost, da s finančnimi prispevki pomagate ogroženim otrokom do letovanja. V ta namen lahko denarna sredstva nakažete na žiro račun: 50130-678-56005- RKS Območno združenje Grosuplje, s pripisom Za letovanje otrok.

Zdravniška služba je organizirana na Debelem Rtiču, mi pa moramo preskrbeti voditelje in pedagoškega vodjo.

RAZPIS ZA VODITELJE IN PEDAGOŠKEGA VODJO NA LETOVANJU

Za čas letovanja vabimo k sodelovanju študente pedagoške fakultete ali višje zdravstvene šole in ostale, ki so dopolnili 20 let, imajo veselje delati z otroki in obvladajo plavanje.

Kandidati naj pošljejo pisne prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev na naš naslov: Rdeči križ Slovenije, Območno združenje Grosuplje, Taborska c. 2.

OBMOČNO ZDRUŽENJE
RDEČEGA KRIŽA
GROSUPLJE

PREDSTAVITEV ZDRAVSTVENEGA DOMA IVANČNA GORICA

Zdravstveni dom Ivančna Gorica se nahaja na Cesti II. grupe odredov 16, v Ivančni Gorici. Svoje upravne prostore ima v prostorih nasproti ZD. Direktorica je Jana Jevnikar-Lampret, dr. stom., ki se nahaja v prostorih uprave vsak torek in petek v dopoldanskem času. Ostale dni pa dela v zobozdravstveni ambulanti zdravstvenega doma.

V ZD Ivančna Gorica opravljajo zdravstvene storitve zdravniki v splošni ambulanti, po naslednjem razporedu:

Janez Zupančič, dr. med.

- v ponedeljek in sredo dopoldne od 7. do 13. ure,
- v torek in četrtek popoldne od 13. do 19. ure in
- v petek po razporedu.

Pacienti se lahko naročajo vsak dan sproti, na tel. št. 777-039, ali pa pri sestri na sprejemnem okencu, in sicer:

- za dneve, ko delajo dopoldne od 7. ure do zasedenosti in
- za dneve, ko delajo popoldne, od 13. ure do zasedenosti.

Metka Čampa-Lesjak, dr. med.

- v ponedeljek in sredo dopoldne od 7. do 13. ure,
- v torek in četrtek popoldne od 13. do 19. ure in
- v petek po razporedu.

Pacienti pridejo do sprejemnega okenca in pri sestri dobijo številko, na kateri je zapisan tudi čas, ob kateri uri bodo predvidoma na vrsti. Vse ostale informacije lahko dobite na tel. št. 778-769.

Davorin Kastelic, dr. med.

- v ponedeljek in sredo popoldne od 13. do 19. ure,
- v torek in četrtek dopoldne od 7. do 13. ure in
- v petek po razporedu.

Pacienti pridejo k sestri do sprejemnega okenca, kjer dobijo številko, na kateri je napisan tudi čas, ob katerem bodo predvidoma na vrsti. Vse ostale informacije dobite na tel. št. 778-769.

Tonja Gomzi-Hrabar, dr. med.

- v ponedeljek popoldne od 13. do 19. ure,
- v torek in četrtek dopoldne od 7. do 13. ure in
- v sredo in petek dopoldne v ZD Zagradec od 7. do 13. ure.

Pacienti se pri dr. Tonji Gomzi Hrabar ne naročajo in ne dobijo številke, ker so predvidoma kmalu na vrsti. Vse ostale informacije dobite pri sestri na tel. št. 777-039. Za vse informacije v času, ko delajo v ZD Zagradec, lahko pokličete tel. št. 786-119.

Pacient s poškodbami, zvišano telesno temperaturo, hudimi bolečinami... sestra jemlje naprej.

Za injekcije in preveze se ni treba naročati oz. ni treba vzeti številke. Sestri pri sprejemnem okencu povejte, da ste prišli po injekcijo ali prevezati rano in vas bo čimprej vzela naprej.

V primeru, da mora zdravnik med ordinacijskim časom nujno na teren, je razumljivo, da se sistem poruši, zato prosimo za strpnost. Za potrpljenje prosimo tudi v primeru, če pride do zastoja zaradi drugih razlogov in je treba počakati 20 do 30 minut.

V otroškem dispanzerju opravljata zdravstvene storitve za otroke dva zdravnika, in sicer:

Gregor Ceserman, dr. med. pediater

- v ponedeljek in sredo popoldne od 13. do 19. ure,
- v torek in četrtek dopoldne od 7. do 13. ure in
- vsak 2. in 3. petek popoldne od 13. do 19. ure.

Ana Marija Keršič, dr. med. pediater

- v ponedeljek in sredo dopoldne od 7. do 13. ure,

- v torek in četrtek popoldne od 13. do 19. ure,
- vsak 1. in 4. petek popoldne od 13. do 19. ure.

Pacienti se lahko naročajo vsak dan sproti na tel. št. 777-079, in sicer:

- za dneve, ko delajo dopoldne, od 7. ure do zasedenosti in
- za dneve, ko delajo popoldne, od 13. ure do zasedenosti.

Nujne primere, kot so vročina, telesne poškodbe in bolečine, sestra jemlje naprej.

Ana Marija Keršič, dr. med., v dopoldanskem času med šolskim letom od 8. do 11. ure opravlja sistematske preglede šolskih otrok, zato v tem času ne sprejemajo bolnih otrok, razen v nujnih primerih.

Zobozdravstvena dejavnost se v ZD izvaja po naslednjem razporedu:

Jana Jevnikar - Lampret, dr. stom.

- v ponedeljek in četrtek dopoldne od 7. do 13. ure in
- v sredo popoldne od 13. do 19. ure.

Aleksandra Dumič, dr. stom.

- tedensko izmenično dopoldne od 7. do 13. ure in popoldne od 13. do 19. ure.

Jožica Simonič-Kunej, dr. stom.

- tedensko izmenično dopoldne od 7. do 13. ure in popoldne od 13. do 19. ure.

Mateja Tavčar, dr. stom.,

sprejema predvsem otroke, in sicer

- v ponedeljek in četrtek popoldne od 13.30 do 17.30,
- v sredo dopoldne od 8. do 12. ure,
- v torek in petek dopoldne od 8. do 12. ure pa ordinira v zobni ambulanti Šolskega centra Ivančna Gorica.

Vesna Džubur, dr. stom.,

prav tako sprejema predvsem otroke, in sicer:

- v ponedeljek popoldne od 13. do 19. ure v zobozdravstveni ambulanti v Šolskem centru Ivančna Gorica,
- v sredo in četrtek dopoldne od 7. do 13. ure prav tako v Šolskem centru Ivančna Gorica,
- v torek popoldne in petek dopoldne pa v zobozdravstveni ordinaciji OŠ Šentvid pri Stični.

Vladimir Sanič, dr. stom.,

ima svojo zobozdravstveno ordinacijo v ZD Zagradec, in sicer:

- v ponedeljek in četrtek popoldne od 13. do 19. ure,
- v torek, sredo in petek dopoldne od 7. do 13. ure.

Vsi pacienti se morajo predhodno naročiti pri sestri ali pa po telefonu na št. 777-079.

Pacienti, ki se želijo naročiti v ZD Zagradec, morajo poklicati na tel. št. 786-119.

Prav tako pa je v ZD Ivančna Gorica organizirana dežurna služba, in sicer vsak dan od 19. do 7. ure, ob nedeljah in praznikih pa neprekinjeno 24 ur.

Ob nedeljah in praznikih je dežurna ambulanta v ZD Ivančna Gorica od 8. do 10. ure, ob sobotah pa od 7. do 19. ure. V tem času lahko pokličete na tel. št. 777-039, če pa je dežurni zdravnik na terenu, pokličite 0609-624-071.

Marta Praznik

DARUJ KRI – REŠI ŽIVLJENJE

Bliža se čas, ko bomo na našem območju darovali kri in zato posredujemo termine krvodajalskih akcij za področje občin Grosuplje, Ivančna Gorica in Dobrepolje.

Pozivamo občanke in občane, da se pridružijo humani akciji in pridejo na odvzem krvi.

Že v aprilu bo enodnevna krvodajalska akcija v

**Ivančni Gorici – Kulturni dom
v ponedeljek, 26. aprila 1999,
odvzem krvi bo od 7. do 12. ure.**

Iz Grosuplja bo na dan odvzema 26. aprila avtobus odpeljal krvodajalce izpred trgovine Tabor, Adamičeva ulica 14, ob 9. uri.

Drugi del krvodajalske akcije za naše področje bo jeseni po naslednjem razporedu:

- torek, 30. 11. 1999, v Ivančni Gorici,
- sredo, 1. 12. 1999, v Šentvidu pri Stični,
- četrtek, 2. 12. 1999, v Grosuplju in
- petek, 3. 12. 1999, v Dobrepolju.

Kri se lahko nadomesti samo s krvjo, zato Vas pozivamo, da se odzovete našemu vabilu in pridete na krvodajalsko akcijo ter pomagate življenjsko ogroženim – ko boste ogroženi Vi, Vam bodo pomagali drugi.

RDEČI KRIŽ SLOVENIJE
OBMOČNO ZDRUŽENJE
GROSUPLJE

SPOŠTOVANI BRALCI!

Vljudno Vas vabimo na

DAN ODPRTIH VRAT VOJAŠNICE IVANA CANKARJA NA VRHNIKI,

ki bo v soboto, 8. maja 1999, v času od 09.00 do 17.00 ure.

V okviru prireditve "Cankarjevi dnevi" na Vrhniki si boste lahko ogledali predstavitev bojnih enot (11. bataljon za veze, 16. bataljon za nadzor zračnega prometa, 1. lahki raketni bataljon zračne obrambe in 54. oklepnomehanizirani bataljon) ter se popeljali z bojnim vozilom oklepne enote na vadišču ob Stari Vrhniki.

Hkrati bo potekalo tekmovanje v plastičnem maketarstvu "TANKETA 99", katere pokrovitelj, v sodelovanju z Združenjem graditeljev plastičnih maket, je naša oklepna enota.

Na prireditvi pa ne bodo manjkali tudi člani sekcije "OLDTIMER", ki nam bodo predstavili svoje jeklene lepote med 10.30 in 12.00 uro.

Kot zanimivost prireditve bo promenadni koncert Orkestra Slovenske vojske, ki bo na tankovski ploščadi v času od 11.00 - 12.00 ure.

Ob 12.00 uri bo organizirano prijateljsko nogometno srečanje med ekipama 54. okmb in NK Vrhnika, ob 13.00 uri pa košarkaška tekma med 11. bZV in KK Logatec. (Z vrhunskim lokostrelcem Samom Medvedom boste spoznali umetnost tehnike streljanja.)

Vstop je prost, za parkiranje je poskrbljeno.

Že vnaprej se veselimo Vašega obiska.

Podpolkovnik
Robert PUŠ

POVELJNIK
VOJAŠNICE "IVANA CANKARJA" VRHNIKA

IMP LIVAR d.d. Ivančna Gorica

SMO PERSPEKTIVNA DRUŽBA IN NAJVEČJA LIVARNA V DRŽAVI SLOVENIJI S PROIZVODNJO 28.000 T ULITKOV, KI ZASLEDUJE NASLEDNJE CILJE:

- postati ena izmed največjih livarn v srednje-vzhodni Evropi
- dosegati produktivnost na zaposlenega na nivoju sredine evropske lestvice
- doseči okolju prijazno proizvodnjo in certifikat po standardu 14000
- omogočati svojim zaposlenim stabilno socialno varnost in izboljšanje delovnih pogojev
- stalno izboljševati kvaliteto izdelkov in storitev s stalnim izobraževanjem in usposabljanjem zaposlenih

RAZPISUJEMO 14 KADROVSKIH ŠTIPENDIJ ZA ŠOLSKO LETO 1999/2000 ZA ŠOLANJE NA TRILETNI POKLICNI KOVINARSKI ŠOLI ZA POKLIC

OBLIKOVALEC KOVIN,
in sicer:

- 4 štipendije – proizvodni center Ivančna Gorica
- 10 štipendij – proizvodni center Črnomelj

NUDIMO:

- solidne kadrovske štipendije
- povrnitev potnih stroškov
- plačilo zdravniškega pregleda
- šolsko prakso in počitniško delo poleti
- redno zaposlitev po končanem šolanju

POKLIČITE, PIŠITE ALI SE OSEBNO OGLASITE V:
IMP LIVAR d.d., KADROVSKA SLUŽBA, Ljubljanska c. 43, 1295 Ivančna Gorica, tel.: 061/778-122, najkasneje do 31. 6. 1999.

PRIDRUŽITE SE NAM!

Kot smo že poročali, so Jurčičeve nagrade za delo na kulturnem področju prejele: Marta Omejec, Marta Steklasa, Darinka Erjavec in Anica Volkar. Dve predstavljamo danes, Darinko Erjavec bomo predstavili ob Jurijevev dogajanju na Muljavi, Anico Volkar pa ob Pevskem taboru v Šentvidu pri Stični.

Letošnje prejemnice Jurčičevih priznanj: Marta Omejec, z njimi nazdravlja župan Jernej Lampret, Marta Steklasa, Anica Volkar in Darinka Erjavec.

POGOVOR Z MARTO OMEJEC - JURČIČEVO NAGRAJENKO

Takole nam je pripovedovala dobitnica Jurčičevega priznanja:

Sem mati treh otrok in se že več kot 22 let ukvarjam s kulturo, zato mi Jurčičovo priznanje pomeni zelo veliko. Jurčičovo priznanje se podeljuje za dosežke na kulturnem področju. Predlagalo me je kulturno društvo Godba Stična.

S kulturo živim že od otroštva. V moji družini je bil oče ljubiteljski igravec, mati pa šepetalka. Čeprav nas je bilo sedem otrok, sta še vedno imela čas za igre, to se je prenašalo tudi na nas - na otroke, zato smo bili tudi štirje člani kulturnega društva, stiške gledališke skupine, pa tudi v gimnaziji smo veliko igrali. Igre so bile sicer moja postranska ljubezen, večji delež te nagrade je verjetno za dolgoletno delo v godbi, ki je bila ponovno ustanovljena leta 1977 s pomočjo GD Stična. Pobudnik za ustanovitev je bil Lojze Ljubič. No, in takrat sem jaz začela igrati, pa tudi trije bratje in sestra. Še vedno smo vsi njeni člani, navdušila pa sem tudi svojo družino. Deset let sem že predsednica, s prekinitvami ob rojstvu hčerke in sina. Seveda pa tudi igram, in sicer klarinet.

Kako se spominjate začetkov v godbi?

Leta 1977 so gasilci kupili rabljene instrumente in tako smo začeli igrati. Igrali so vsi tisti, ki so imeli veselje. Ni bila pogoj glasbena šola, tako kot je sedaj.

Na začetku nas je bilo sedemdeset, nato pa smo ostali tisti, ki smo imeli veselje pa tudi malo posluha. Lani smo sprejeli dvanajst novih članov, med njimi tudi dva iz Ljubljane. Največ imamo mladih, predvsem iz glasbenih šol, ostali pa smo večinoma amaterji. Je pa to, lahko rečemo, kar naša občinska godba, saj drugi kraji ne gojijo godbene glasbe. Na to smo še posebej ponosni.

Torej vam godba pomeni največ v življenju?

Ja, poleg družine mi godba res pomeni veliko. Ko sem hodila še v službo, sem vedno našla čas za njo. Morala sem res veliko žrtvovati. Lansko leto smo imeli 184 ur vaj, 27 nastopov, sedem prijateljskih srečanj in dva izleta.

Se vam zdi, da ste kaj drugačni od drugih, sedaj ko ste dobili priznanje?

To ne, včasih pa pravim, da sem res malo utrgana; tu sem zelo drugačna od drugih, ker napišem kakšno pesem, predvsem romantično, čutno. Najraje pa pišem ponoči, ko je mir in družina spi.

Ste bili presenečeni, ko so vas predlagali?

Ja, seveda. To je bila potrditev našega dela na kulturnem področju. To ni tako preprosto. Je zahvala za nazaj, pa tudi, da moram še naprej delati.

Kako se vam je zdelo, ko ste prišli na oder?

"To ni zame!"

Razumemo, dobili ste namreč Jurčičovo priznanje. To že nekaj pomeni. Kako sicer vi gledate na Jurčičovo življenje?

Prebrala sem vsa njegova dela. Pa tudi zgodovina me zelo veseli. Hotela sem jo študirati, vendar nas je bilo sedem otrok, tako da zaradi finančnih težav nisem mogla. Morala sem se zaposliti. Večinoma berem zgodovinske romane in v Jurčičevih romanih je vse predstavljeno, še posebej naš okoliš.

Zelo ste aktivni. Pišete pesmi, sodelujete pri godbi, berete. Ali tudi pišete skladbe za godbo?

Jaz sama skladb ne pišem, jih samo igram. Igramo po skladbah, ki nam jih prinese naš kapelnik Kozole. Pišem pa pesmi za ansambel Nežni zvoki in ansambel Škofljica.

Pesmi pišem tudi za razna praznovanja, rojstne dneve, pa kadar mi je hudo in hočem izliti svoja čustva na papir. Najraje pišem brez kakršnega koli motiva, kadar me prime. Pred kratkim sem napisala pesem pokojni materi, ki je bila že objavljena v prejšnjem Klasju.

Najbolj mi je všeč narodnozabavna glasba, igranje moje hčere na klavir in sina na harmoniko, pa tudi ansambel Avseniki; če pa sem v depresiji, se najlaže sprostim ob klasični glasbi.

Ali veste, kaj je bilo v četrtek, 4. marca?

..... tišina.....smeh...

Aja, 155 let Jurčičevega rojstva.

Za Klasje novinarka Klaska Tanja Zelko

POGOVOR Z MARTO STEKLASA - JURČIČEVO NAGRAJENKO

Prof. Marta, OŠ Šentvid vas je predlagala za Jurčičovo priznanje. Kaj vam pomeni to priznanje in kakšna se vam je zdela sama prireditelj?

To je priznanje za vse tisto, kar delam, za ves moj trud, ki ga vlagam tudi izven pouka v različne nastope, prireditve, za vodenje zborov. To nagrado sem prejela predvsem za dolgotrajno in, lahko rečem, dokaj uspešno delovanje na glasbenem področju, in zato me je šola predlagala, saj se tu trudim že trinajst let. Poleg tega učim še v Zavodu za rehabilitacijo otrok v Šentvidu. Ja, podelitev je bila zelo slovesna, še najbolj pa mi je bil všeč govor mag. Brede Škrjanc. Pomeni mi res veliko.

S čim pa se poleg tega ukvarjate v prostem času, kolikor vam ga sploh še ostane?

Imam zelo pestro življenje, v katerem igra veliko vlogo moja družina. Imam dve hčerki in sina. Lahko rečem, da smo res lepa, prijetna in dokaj glasbena skupina, saj sin igra dva instrumenta, hčeri pa po enega, in tudi mož se je navdušil za diatonično harmoniko. Zelo rada šivam kostume za nastope otrok, rada pečem, kuham, pletem. Z družino tudi veliko prekolesarimo.

Velikokrat nastopamo tudi kot družina, tako da naredim kos-

tume in napišem skladbo za k pravljici, in tako s tremi otroki izvedem pravljico, v kateri naj bi nastopilo pet do šest oseb. Vedno se predstavimo kot glasbeno-dramska skupina. Rada napišem tudi skladbo za h kakšnem tekstu. Žal pa mi je, da nimam še večjega skladateljskega daru, ker potem bi lahko uglasbila vse pravljice za otroke.

Imam tudi dva zborov: na OŠ Šentvid ter v cerkvi v Šentvidu. Šest let sem imela tudi zbor na Muljavi, s katerim smo

bili tudi zelo uspešni. Zdaj najnovejše pa je, če se lahko pohvalim, da se učim igrati citre pri Citi Galič, kar me zelo veseli in je bila to tudi moja največja želja že od malega. Zdaj se tudi s tem ukvarjam zelo intenzivno.

Verjetno ste že od malega pri glasbi. Kako je potekala vaša glasbena pot?

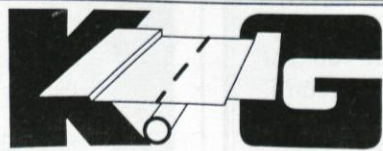
Moje geslo je: "Nikoli ni prepozno", samo neko stvar si moraš zelo želeto in veliko vlagati vanjo, in potem se ti gotovo uresniči. Začela sem v tretjem razredu z igranjem harmonike. Moja največja želja je bila sicer igranje citer, vendar to takrat ni bilo mogoče, saj je bilo bolj malo učiteljev. Želela pa sem si tudi igrati klavir, in tako sem se s 13 leti pričela učiti pri Valeriji Rančigaj. To me je zelo veselilo, tako da sem s svojim pridnim delom in s pomočjo Valerije naredila v enem letu tri razrede klavirja; pri tem se mi je zelo obrestovalo predhodno znanje harmonike. V dveh letih sem končala nižjo glasbeno šolo, to je šest razredov. Potem sem šla na srednjo glasbeno šolo, dobila sem dobro pianistko, in tako sem se vpisala na glasbeno akademijo, kjer nas je bilo od 48 sprejetih le šest. Zelo sem vesela, da sem bila ena izmed njih, saj me je poučevanje otrok in delo z njimi veselilo že od vsega začetka.

Za Klasje novinarka Klaska Tanja Zelko

KOMUNALNE GRADNJE d.o.o.

1290 Grosuplje, Cesta na Krko 7
Tel.: 061/764-400
Fax: 061/762-255

OBJAVLJAMO PROSTA DELOVNA MESTA

1. VODOVODNI INŠTALATER
2. KV ZIDAR
3. DELOVODJA GRADBENE SMERI
4. ŠOFER - STROJNIK

Pogoji za točke 1., 2. in 3.:

- končana izobrazba III. ali IV. stopnje strokovne usposobljenosti ustrezne smeri
- vozniški izpit B kategorije
- zaželene delovne izkušnje

Pogoji pod točko 4:

- končana izobrazba III. ali IV. stopnje strokovne usposobljenosti ustrezne smeri
- vozniški izpit C in E kategorije in izpit za strojnika
- zaželene delovne izkušnje

Delovno razmerje bomo sklenili za nedoločen čas s trimesečnim poskusnim delom.

Prijave z življenjepisom, kratkim opisom dosedanjih delovnih izkušenj in dokazili o izpolnjevanju pogojev

KLASJE NI OGNJIŠČE IN NI DRUŽINA...

poroča pa o dogodkih, ki so množično obiskani.

Tokrat o misijonu v Ivančni Gorici.

Upamo, da ne bo prehudo, če bomo zopet poročali o verskem dogodku v Ivančni Gorici. Vsaj po kriteriju množičnosti sodi namreč v časopis Klasje, čeprav je nekaj očitkov, da sploh poročamo o takih dogodkih kot Ognjišče in Družina, že bilo slišati.

Gre namreč za misijon, ki je v Ivančni Gorici potekal od 13. do 21. marca. Farane sta obiskala p. dr. Leopold Grčar in p. Andrej Vuga. Kar v Ivančni Gorici ni ravno v navadi, se je dogajalo teden dni v cerkvi Sv. Jožefa. Tu so se namreč v velikem številu zbirali ljudje, in sicer predvsem v upanju, da preko besed misi-

jonarjev, posebnih gostov in svojega župnika Jožeta Kastelica poglobijo vero in predvsem poiščejo odgovore na vprašanja, ki se porajajo v zapletenem sodobnem času.

Tako je bil začetek, na soboto, posvečen mladini, v nedeljo je sledilo srečanje za starejše in bolne in za starše otrok 7. in 8. razreda, v ponedeljek za žene, matere in dekleta, v torek za može in fante, v sredo za pevce in upokojence, vdove in vdovce, v četrtek za vse, ki se pripravljajo na zakon, v petek za mlajše zakonce in mladino in v soboto za starejše zakonce in študente. Vmes so potekali bogoslužje in spoved, različne dejavnosti za otroke, mladino, obiskovanje bolnikov in vse, kar pač sodi k sv. misijonu.

V nedeljo, 21. marca, je bil zaključek misijona. Cerkev je bila zopet prepolna ljudi. Zdelo se je, da se je v fari med misijonom nekaj zganilo, nekaj premaknilo v pozitivno smer. Čutiti je bilo pozitivno energijo, pravo meditativno vzdušje. Na zunaj pa je bilo videti že po množičnosti, da takih srečanj ljudje potrebujejo, da potrebujejo pomoč v stresnem sodobnem času, da potrebujejo pogovor, predavanj in, če dovolite, da, z verskega stališča, potrebujejo Boga.

Cerkvi nasploh in tudi domačemu župniku pa velja priznati dobro organiziranost in usmeritev. Kdo sicer obiskuje bolne s pogovorom, poslušati in svetuje mladini v mladostnem tavanju ali poskuša na človeški način razumeti zakon in družino današnjega dne...? (KM)

GLEDAKIN VTIS PO OGLEDU PREDSTAVE KOKOS POKOS

Sklad RS za ljubiteljske kulturne dejavnosti: Območna izpostava Ivančna Gorica je organizirala medobmočno srečanje mladinskih gledaliških skupin občin Dobropolje, Grosuplje in Ivančna Gorica GLEDALIŠKE VIZIJE. Srečanje je potekalo v kulturnih dvoranah v Ivančni Gorici, Stični in Dobropolju. V Ivančni Gorici bi si igro gledališke skupine Pet do pol Kokos Pokos, režiserja Uroša Hočevarja, v petkovem dopoldnevu sicer ogledalo manj gledalcev, če ne bi na obisk prišli malčki iz vrta, zato

pa smo eno od gledalk zaprosili za izjavo:

Ana Pulko:

Pot k lepemu...

Kako približati gledališče ivanškim otrokom, kaj storiti, da bodo otroci lahko kukali v svet, kjer živijo čarovniki, cirkuški direktorji, klovni, kokoši, žabe... je bilo vprašanje, ki se mi je porodilo ob gledališki predstavi, v petek, ko je tako malo obiskovalcev obiskalo Kulturni dom.

Dobro, da se je ob cirkuškem spletkarjenju na odru tihoma približala skupina vrtečevih otrok, ki pa je zelo doživeto spremljala igralsko dogajanje in na koncu ob spoznanju, da vsakega doleti zaslužena kazen, zadovoljno zaploskala igralcem.

Morebiti bi starše ob tem vzdušju spomnila in opomnila, da si otroci iskreno želijo vstopiti v kulturni dom, v sveti umetnosti in da jim gledališka skupina, ki tu deluje, to tudi nudi.

NAPOVEDUJEMO:

- 9. april Področno srečanje otroških gledaliških in lutkovnih skupin Območne izpostave SLKD Ivančna Gorica, Ribnica, Kočevje - Kulturni dom Grosuplje ob 10. uri.
- 10. april Linhartovo srečanje - selektorski ogled predstave PD Šentvid: Habakuk, Kulturni dom Šentvid ob 19. uri.
- 11. april Linhartovo srečanje - II. del - Jakličev dom Dobropolje - Gledališka predstava KD Ambrus Sumljiva oseba, ob 17. uri. Gledališka skupina Scena KD Dobropolje: Glavni dobitek, ob 19. uri.
- 16. april Področna revija mladinskih pevskih zborov Dolenjske in Bele krajine - avla OŠ Ferdo Vesel, Šentvid, ob 17. uri.
- 17. april Medobčinska revija odraslih pevskih zborov - avla OŠ Louis Adamič Grosuplje, ob 19. uri.
- 20. april Področna revija otroških pevskih zborov Dolenjske in Bele krajine v Trebnjem.
- 23. april Področna revija predšolskih pevskih zborov v Trebnjem.
- 25. april Jurijev sejem - Jurčičeva domačija na Muljavi, s pričetkom ob 13. uri.
- 9. maj Medobčinska revija odraslih folklornih skupin - Kulturni dom Račna, ob 19. uri.
- 22. maj Področno srečanje odraslih folklornih skupin Posavja, Zasavja in Dolenjske - Kulturni dom Grosuplje, ob 19. uri.
- 26. maj Medobmočno srečanje mladih likovnih ustvarjalcev - Galerija Kresnička - na Jurčičevi domačiji, od 8.30 do 15. ure.
- 28. maj Področna revija odraslih pevskih zborov Dolenjske in Bele krajine v Novem mestu - dva zbora.
- 29. in 30. maj Ex tempore Muljava'99; otvoritev razstave v nedeljo, 30. maja, ob 17. uri v galeriji Kresnička.

TL

STROKOVNO SREČANJE MENTORJEV BRALNE ZNAČKE S TONETOM PARTLJIČEM V KNJIŽNICI V IVANČNI GORICI

Bralna značka je interesna dejavnost, katere namen je motivacija mladih za branje tako leposlovne kot strokovne literature in s tem oblikovanje potrebne po knjigi in drugih nosilcih informacij, znanja in razvedrila. Potrebno je, da se otrok sreča s knjigo že zelo zgodaj, še v predšolskem obdobju, in jo doživi v vsej njeni estetski, vsebinski in vizualni podobi kot nekaj prijetnega in zanimivega... Metode, ki jih uporabljajo vzgojitelji, učitelji in knjižničarji za doseganje teh ciljev, so različne. Osnova med njimi je le okviren priporočilni seznam knjig, ki naj bi bil sestavljen tako, da iz njega vsak bralec najde kaj zanj posebno primerne.

To je nekaj osnovnih poudarkov strokovnega srečanja mentorjev Bralne značke na predšolski in osnovnošolski stopnji. Predsednik Tone Partljič in člani odbora Miha Mohor, Igor Longyka, Jože zupan in Tilka Jamnik so bili s poročilom mentorice o metodah dela na območju treh občin Grosuplje, Dobropolje in Ivančna Gorica nadvse zadovoljni.

Srečanja se je udeležil tudi župan Jernej Lampret, ki je goste lepo pozdravil in zanimivo predstavil našo občino.

Roža Kek

VABILO NA GLASBENO PRAVLJICO GRAD GRADIČEK

V Kulturnem domu Ivančna Gorica bodo 10. maja ob 17. uri uprizorili glasbeno pravljico Grad gradiček otroci iz male glasbene šole Grosuplje, enota Ivančna Gorica, pod mentorstvom Tanje Tomažič. Vabljeni starši, sorodniki, prijatelji in predvsem vsi ljubitelji pravljič in glasbe. Pričakujemo vas Muha Sitnica, Komar Piskar, Zajček Dolgoušek, Žaba Kvakica, Bolha Skokica, Lisica Zvitorepka, Veverica Brkica, sivi Volk Grabež in Medved Teptun.

Vstopnine ni!

Turistično društva Muljava in Zveza kulturnih društev Ivančna Gorica vabita na

JURIJEV SEJEM,

ki bo v nedeljo, 25. aprila 1999, na Jurčičevi domačiji na Muljavi.

Tradicionalna prireditev - sestavina naše kulturne dediščine - se pričinja ob 13. uri s pestrim kulturnim programom:

- Otvoritev razstave Kmečka orodja in delovni pripomočki.
- Razstavo dobrot iz kmečke kuhinje bodo pripravile pridne roke žena iz društev podeželskih žena občin Dobropolje, Grosuplje in Ivančna Gorica; dr. Boris Kuhar pa bo s komisijo izbral najboljšo, najlepšo in največjo potico.
- Na razstavo izdelkov domače obrti ste vabljeni vsi marljivi izdelovalci - medičarji, pletarji, kovači, kolarji, suhorobarji, "metlarji", pletilje...
- Na kramarski sejem (brez katerega tudi ne gre) vabimo obrtnike in podjetnike z zanimivimi izdelki.

V družabnem popoldnevu boste srečali prijatelje, dobro jedli in pili, ob vedrih zvokih zaplesali in na srečelovu preizkusili svojo srečo.

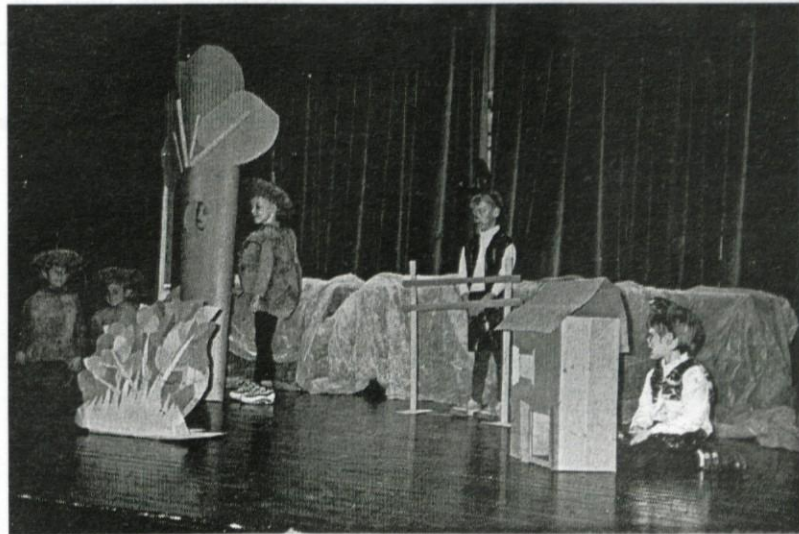
Informacije in prijave: 776-500 in 769-070

TL

PRISRČNO NERODNI, USTVARJALNO PREPRIČLJIVI, DRZNI IN LEPI

Prizor z gled.-glasbene predstave OŠ Ferdo Vesel Šentvid Kresniček.

Prisrčen Domišljavi želodek - otroci iz Vrta Kekec Grosuplje.

Od 4. do 29. marca vrsto priložnosti, ki nas prepričujejo o otroški ustvarjalnosti, pestrosti kulturnih dejavnosti najmlajših v vrtcu, osnovnih in srednjih šol ter kulturnih društvih.

Začelo se je z Jurčičem - ob obletnici njegovega rojstva so se srečali mladi novinarji in literarni ustvarjalci in ustvarili so Klasek, ki ga imate priložnost prelistati in oceniti sami.

16. in 17. marec:
Medobmočna revija otroških gledaliških skupin občin Dobropolje, Grosuplje in Ivančna Gorica:

Prvi dan se je v Kulturnem domu v Ivančni Gorici predstavilo 6 šolskih gledaliških skupin, med katerimi je za področno srečanje izbran Kresniček v izvedbi učencev OŠ Ferdo Vesel in

Pojemo in igramo, saj imamo nove instrumente! Učenci podružnične šole Stična z mentorico Marto Okorn.

mentorice Marte Steklasa.

V drugem delu pa so se najbolje izkazali Slončki iz Vrta Kekec Grosuplje z Domišljavim želodkom, mentorica Slavka Potokar,

ter gledališka skupina GiGiNeNi z Živalsko olimpiado. Skupino vodi Simona Zorc-Ramovš.

23. marec:
V Grosupljem so se srečali mladi novinarji in ustvarjali prilogo Vrtnica.

24. in 25. marec:
500 mladih je preizkusilo svoje glasove na medobčinski reviji otroških in mladinskih pevskih zborov; 10 otroških in 5 mladinskih pevskih zborov.

Med otroškimi zbori, ki so se preizkušali v Grosupljem, so največ priznanj poželi: Otroški pevski zbor podružnične šole Stična z mentorico Marto Okorn, otroški pevski zbor OŠ Ferdo Vesel z zborovodkinjo Marto Steklasa, otroški pevski zbor Vrtec Ivančna Gorica z mentorico Majdo Adamič in otroški pevski zbor Vrtec Grosuplje z mentorico Stanko Hren. Zbori bodo naše tri občine zastopali na področni reviji otroških pevskih zborov Dolenjske in Bele krajine, ki bo 20. in 23. aprila v Trebnjem.

Drugi del revije je potekal v Dobropolju, strokovna svetovalka je za področno revijo pevskih zborov, ki bo 16. aprila v Šentvidu, izbrala mladinski pevski zbor OŠ Dobropolje z zborovodjem Romanom Gačnikom ter mladinski pevski zbor OŠ Stična z zborovodkinjo Valerijo Rančigaj.

Mladi pevci, tudi tokrat se

stavilo gledališče Pet do pol KD Ivančna Gorica s predstavo Kokos, pokos, režiserja Uroša Hočvarja; v Stični pa gledališka skupina Srednje šole Ivančna Gorica s predstavo Deseti brat v režiji Vesne Celarc.

Srečanje so odlično zaključili Drzni in lepi - gledališka skupina KD Stična s predstavo Kaj pa Leonardo?

29. marec:
Izziv: srečanje otroških folklornih in plesnih skupin občin Dobropolje, Grosuplje in Ivančna Gorica - Kulturni dom Grosuplje. Naj srečanje preraste v uspešno revijo!

Gostje večera: Folklorna skupina Juhos s Poljske.

In se dogaja, mnogo lepega, plemenitega!

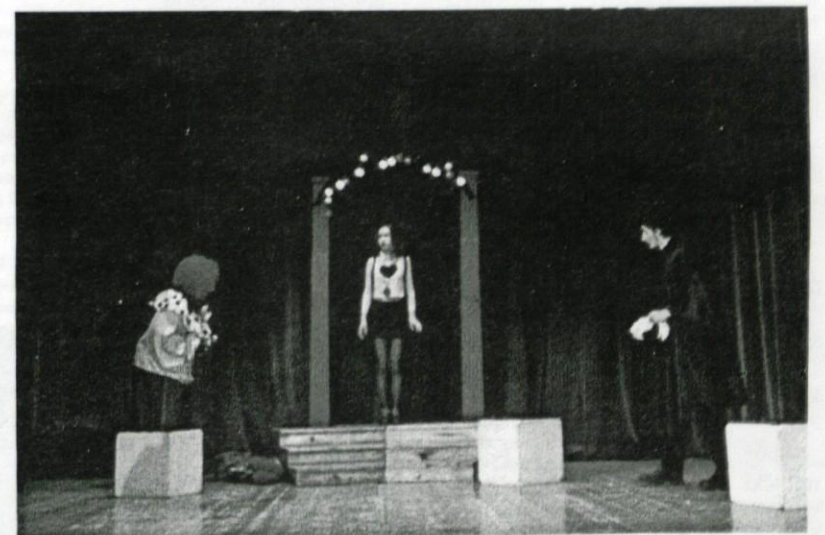
Tatjana Lampret

dobro izkažite!

26. in 27. marec:
Gledališke vizije - selektorski ogled mladinskih gledaliških predstav - selektor Janez Vencelj. V Ivančni Gorici se je pred-

Utrinek iz Dobropolja. Nastop mladinskega PZ OŠ Stična z mentorico Valerijo Rančigaj.

Cirkus v Kokos pokosu gledališča "Pet do pol" KD Ivančna Gorica.

Ne samo, da nas je veliko, tudi odlično smo prepevali! Otroški pevski zbor OŠ Ferdo Vesel Šentvid pri Stični z zborovodkinjo Marto Steklasa.

Ljubko in odlično! Vrtec Marjetica Ivančna Gorica z mentorico Majdo Adamič.

Kaj pa Leonardo? drznih in lepih.

KAJ PA LEONARDO?

Lepi in drzne iščejo Leonarda.

Stiška gledališka skupina "Drzne in lepi" je za sezono 1998/99 pod mentorstvom Igorja Grudna pripravila delo sodobnega slovenskega dramatika Evalda Flisarja Kaj pa Leonardo? Premierna uprizoritev je bila 4. marca 1999 v dvorani kulturnega doma v Stični.

Na prvi pogled gre za burkasto komedijo. Norci in norišnica že od nekdaj spravljajo v smeh staro in mlado, zahtevno in manj zahtevno občinstvo. Režiserju in mladim igralcem pa je uspelo dvigniti predstavo na tisto višjo raven, ko se gledalec sredi smeha zdrzne in začne o povedanem in prikazanem tudi razmišljati.

Na preprostem, vendar domiselno zasnovanem prizorišču se je dve uri odvijala drama glavnega junaka

Martina, ki je izgubil svojo identiteto (t.j. zavest o samem sebi in svoji enkratnosti) in ki se zdravi na nevrološkem inštitutu dr. Hoffmanna. G. Martin je prisposoda modernega človeka, ki v sodobnem svetu, obsedenem od znanosti in mita o nadčloveku, izgublja stik s samim seboj in sočlovekom. Obupano išče ravnovesje, kot ga je iskal že renesančni človek. Zato tudi ime Leonardo v naslovu dela, čeprav se Leonardo kot oseba v igri sploh ne pojavi. Plakat, ki je reprodukcija skice Človek v ravnotežju znamenitega renesančnega umetnika Leonarda da Vincija, domiselno povzema osnovno avtorjevo vprašanje: kako uravnotežiti Človeka.

Temu osnovnemu avtorjevemu iskanju so sledili tako scena kot režija in igralci. Prehode med

posameznimi prizori oz. dejanji je režiser zasnoval kot senčno gledališče, v katerem se žive osebe ob ustrezni glasbeni spremljavi spreminjajo v senco. Tako se namreč tudi človek brez lastne osebnosti spremeni v senco samega sebe. Takega poglobljenega pristopa pri ljubiteljskih skupinah ne srečujemo pogosto. Igralska skupina se je neverjetno usklajeno odzivala režiserjevemu konceptu. Gledalec, ki je predstavo gledal tudi s kritičnim očesom, lahko samo občuduje, kako domiselno so posamezni igralci, vsak po svoje, dodelali svoje like. To pa je bilo mogoče samo, ker je režiser ne le dopuščal, temveč celo podpiral igralčevo ustvarjalnost. Vsak od igralcev je imel možnost, da upodobi svoj lik v skladu z lastnim razumevanjem in čutenjem. Tak režijski koncept omogoča sproščeno in naravno igro, pa tudi jasno razvidno uigranost celotnega ansambla. Gledalcem je bilo kmalu jasno, da vsi sodelujoči v tem, kar počno, neznanstvo uživajo.

Občinstvo je zato predstavo navdušeno sprejelo in ploskalo ne le na koncu, ampak tudi ob odprti sceni. Presenečenj, ki so nam jih pripravili mladi igralci, pa še ni bilo konec. Za gledalce so pripravili pravo "ohcet". Tako smo v prijetni družbi povasovali pozno v noč.

Drznim in lepim želimo v letošnjem letu mnogo uspešnih gostovanj.

Predstavo si je za vas ogledala M. Ficko

LEPA MISEL JE DARILO ČLOVEKA ČLOVEKU...

Na večer pred slovenskim kulturnim praznikom smo se zbrali v malem kulturnem hramu v Temenici. Prisostvovali smo programu, ki so ga pripravili marljivi sodelavci Kulturnega društva Temenica pod vodstvom gospe Jelke Rojec. Potrudili so se vsi tisti, ki imajo radi lepo slovensko besedo, za tiste, ki jo radi poslušamo. Že uvodne besede gospe Rojčeve so potrkale na naša srca:

"Lepa glasba je odmev angelskega petja, lepa slika je odsev čudovitega sveta, ki nam je dan, zapisana lepa misel je darilo človeka človeku."

Zbor temeniških otrok Pojoči mlinčki nam je pod Vidinim vodstvom zapel Prešernovo Zdravljico. Nato so se občuteno podane deklamacije Igorja, Jelke in Nataše izmenjavale z izbranimi zvoki flavte, violine in kitare v rokah Vesne, Tadeje in Kristine. V program so se domiselno vključili še Matija, Matjaž, Jože in Sabina z dramatisiranim prizorom iz Prešernovega življenja. Do kraja napolnjeno dvorano pa je veselo razgibala Simonova harmonika.

Naj nanizam še nekaj misli o lepi besedi iz prazničnega nagovora gospe Rojčeve, ki so nam še posebej ostale v spominu:

"Bogastvo je v človeku, ki podarja sebe preko različnih vej kulture. Med najvišja bogastva spada beseda. Je nevarno orožje v ustih, ki jih vodi sovraštvo, in velik blagoslov, kadar jo porajajo čiste misli in plemenito srce.

V tem čudnem času, ko beseda izkrivlja, smeši, natolcuje, zapostavlja, nas opogumijo tiste trdne besede, ki vodijo k svetlobi, pogumu, ljubezni in spoštovanju...

...Kakšen nauk nam daje dr. France Prešeren? Ni se postavljati s svojo evropskostjo, v ospredje je postavil malo vasico na Gorenjskem in zapel:

O, Vrba, srečna draga vas domača...

Ni se sramoval svojega podeželskega izvora, ampak ga je povzdignil.

Ne pozabimo, tudi na obrobju velikih centrov je doma veličina duha in srca in največkrat je pristna in sveža. Prešeren je učitelj tudi za današnji čas, ko se najraje pokrivamo s skupno evropsko odejo, kjer smo vsi vse in vsi nič.

Bodimo Prešerni do svoje zemlje, do svoje besede in kulture nasploh."

Hvala vsem, ki so se trudili, za lep predpraznični večer. V mali kulturni hram v Temenici bomo vsekakor še radi prišli.

M. Sever

Poleg ostalih nastopajočih na kulturnem večeru v Temenici, 7. 2. 1999, flavtistka Kristina Mlakar. Foto: Jože Rojec

S HARMONIKARJI JE - ŠE VEDNO VESELO

To lahko trdimo glede na to, da je Društvo harmonikarjev Krka zopet priredilo veselo srečanje z naslovom S harmonikarji je vedno veselo. Vabljeni so bili ljubitelji diatonične klavirske harmonike, kitaristi in pevci, srečali pa so se v Šentvidu pri Stični. V uredništvu Klasja smo prepozno izvedeli za dogodek, zato pa nas nič manj ne zanima, kako je uspel. Mogoče kaj več v naslednji številki.

V APRILU RAZSTAVLJATA V OBČINSKEM SREDIŠČU ANTON DRAB IN BRANE GABROVEC

V mesecu aprilu sta začela razstavljati svoje likovne umetnine Anton Drab in Brane Gabrovec, oba člana Likovnega društva Ferda Vesela iz Šentvida pri Stični. Anton Drab razstavlja v knjižnici v Ivančni Gorici na temo krajine, Brane Gabrovec pa se bo predstavil v prostorih LB Ivančna Gorica z živalskimi tihožitji.

Sicer pa se bo še pet članov društva predstavilo s nekaj slikami v prostorih Knjižnice Grosuplje na temo cvetje. Razstava nosi naslov: Rože so zate, tudi marjetke, vzemi še mene v šopek med cvetke.

ŽIVA KULTURA NA ČANDKOVI DOMAČIJI

V petek, 5. 3. 1999, dan pred pohodom po Jurčičevi poti, so prizadevni Višnjani v galeriji Pilkovih pripravili zanimiv kulturni večer.

Gospod Vinko Blatnik je odprl razstavo slikarke, po izobrazbi višje medicinske sestre, Aste Perko-Stante, ki je po rodu Dolenjka, živi in ustvarja pa v Domžalah. Stene galerije so prekrili pejzaži, pretežno z dolenjskimi motivi, in tihožitja.

Novinar, publicist in pisatelj Tone Jakše pa je predstavil dve svoji knjigi: starejšo Dolenjski obrabi in najnovejšo Naše korenine. Tako sta se tudi imenovali rubriki v Dolenjskem listu, ki ju je več let polnil s portreti znanih ljudi. Iz prve knjige je Janja Garvas prebrala zapis o znani, sicer že pokojni, Višnjanki Kristini Puš. Iz druge knjige, ki prinaša kar 231 portretov, reportažnih zapisov in intervjujev, pa je Janja Omahen predstavila zapisa o Mihaeli Zajc Jarc iz Višnje Gore in o Tonetu Tekavcu z Muljave. Oba, pravi dolenjski korenini, sta se predstavile tudi osebno udeležila in vsak na svoj način prispevala k pestrosti večera: pesnica in kulturna delavka gospa Mihaela Zajc Jarc s svojo skromnostjo, ki pa ne more zakriti njene široke kulturne omike in skoraj pregovorne prijaznosti, ter gos-

pod Tone Tekavec, Jurjev Tone po domače, s svojo šegavostjo in dobro voljo. Seveda srečanje z njim ni moglo miniti brez hudiča, ki ga je ta večer kar tam pred nami kot Krjavelj, v predstavah na Muljavi pa kdo ve kolikokrat že, presekal na dvoje. Tone Jakše je omenil še to posebnost, da zadnja knjiga prinaša tudi "skrivške zgodbe", portrete ljudi, ki so se iz strahu pred maščevanjem dolga leta po vojni skrivali, kot na primer Janez Rus iz Žalne.

Z lepim izborom čitalniških pesmi je nastopil pevski zbor pod vodstvom Milana Jevnikarja, na citre pa je igral Rudi Mlinarič. Kot vedno je prireditev prijetno in domiselno povezoval Rudi Škof, ki je za svoj trud pri promociji prireditev na Čandkovini prejel sliko, ki jo je podaril višenjski slikar Štefan Horvat.

Za konec je še Višnjani Pavel Groznik povabil vse, naj se v soboto, 6. 3., udeležijo pohoda po Jurčičevi poti. Ob kozarčku in sladkih dobrotah se je razvil prijetno kramljanje o umetnosti, o družini Pilko, ki je tako korenito posegla v "kulturno mrtvilo" v Višnji Gori, in o pohodu, ki je že našel svoje mesto na urnikih pohodnikov iz cele Slovenije.

Marija Samec

Tu so greje ognjišče naših očetov,
tu se podoba naših mater še tiho smeje...

Kulturna dediščina na Čandkovi domačiji v Višnji Gori

PO VEČ KOT TRIDESETIH LETIH PREMIERA NA TOPLEM

V Ambrusu uprizorili gledališko igro *Sumljiva oseba*

Kar nekaj gledaliških premier se je napovedalo in zato smo se v uredništvu dogovorili, kako si jih bomo ogledali. Jaz sem se odpravila v Ambrus, kjer sem se "pet minut" po premieri pogovarjala z režiserjem Stanetom Zupančičem, ki je v tej sezoni režiral Nušičevo igro *Sumljiva oseba*.

Zadovoljen s prvimi odzivi publike, ki je do zadnjega kotička napolnila dvorano, in z igro svojih varovancev, je pripovedoval o pogojih, v katerih je igra nastajala: "Po več kot tridesetih letih smo zopet vadili

in igrali v dvorani. Doslej smo imeli igre na prostem. Ko smo dobili svojo dvorano, smo jo morali očistiti, opremiti, brez odra smo vadili še do januarja. Potem smo ga dobili. Velik, lep, lesen oder. Kasneje so prišle še kulise. Izdelovali smo jih sami, poslikal pa jih je znani Dore Južna. Ob vsem delu in skrbeh, ki smo jih imeli, je bilo res primerno, da je bila igra komična in smo se lahko ob njenem besedilu veliko smejali. Dobro je tudi, da smo si med snemanjem filma Brezno tu, pri nas, pridobili gledališke prijatelje in smo s pomočjo igralca Bojana Emeršiča in

SNG Drame prišli do kostumov, kar nam je zelo odleglo zaradi stroškov, ki bi jih sicer imeli. Pri izvedbi pa nam je pomagal tudi Sklad za ljubiteljske dejavnosti in bi se jim sedaj zahvalili."

Sicer pa je bil Stane zelo ponosen na svoje igralce. Meni, da so bile vloge dobro razdeljene. Tako glavne kot tudi stranske. Slednje naj bi še posebej poskrbele za vzdušje, saj kot pravi, te nimajo "toliko dela" s samim besedilom. Da moramo pohvaliti Roberta, Emila in Tatjano Bradač, Katarino Lindič, Ludvika Škrajnarja, Janeza Godca, Ivana Bobna, Petra Bedeneta, Toneta Hrovata ml. in st., Petra Hočevarja, torej vse, je še naročil.

Kasneje so imeli še tri ponovitve. Tudi še drugič, tretjič in četrtič je bila dvorana polna in obiskovalci zadovoljni. "Pušeljca" pa baje niso dobili ne prvič, drugič, tretjič in ne četrtič. Teža jim pa pošilja časopis *Klasje* za prijetno, zabavno in dobro odigrano igro.

Ksenija M.

BOG ŽIVI VAS, SLOVENKE, PRELEPE, ŽLAHTNE ROŽICE!

Proslava ob praznovanju osmega marca v Ivančni Gorici

Foto: Uroš Hočevar

Kar nekaj proslav ob ženskih praznikih se je zvrstilo v naših krajih. Ne moremo opisovati vsake posebej. Ker pa ni ravno pogosto, da bi poročali o uspeli kulturni prireditvi v Ivančni Gorici, to storimo sedaj.

Kaj je najprimernejše darilo ženski ob osmem marcu?

Seveda so to rože, lepa beseda in pogostitev. Tako sta razmišljala tudi Marjana in Uroš Hočevar, ko sta

delala sceno, scenarij in režirala kulturni program ob osmem marcu v Ivančni Gorici.

Že vabilo na proslavo je bilo lično in posuto s cvetjem. Prav tako prijetno je bilo vzdušje v dvorani, saj sta jo preuredila v pravi cvetlični gaj. Na sredini so stale mize, pokrite s prtici in posute z raznobarnimi papirčki, na odru so bile veje z lično izdelanimi cvetovi, cvetje je bilo tudi na

zavesah in ob stopnicah. Ob kraju je bila še razstava prtičev, ki so jih izdelale marljive upokojenke, vse skupaj pa so osvetljevali raznobarni slapovi svetlobe.

Potem se je kar polni dvorani predstavil še šopek novovzhajajoče kulture v Ivančni Gorici. Plesna skupina, ki deluje pod vodstvom Anice Ternovšek, nam je zaplesala, Vasja Kos je s harmoniko spremljal petje Lojzeta Pečka, gledališče Pet do poi pod vodstvom Marjane Hočevar je izvajalo recitacije na temo ženske in ljubezni... Predstaviti bi se moral tudi moški pevski zbor iz Ivančne Gorice, vendar je v njihovih vrstah kosila viroza in so jih zato na proslavi zamenjali bolj zdravi pevci iz Šmarja-Sapa.

Proslava se je končala s prijetnim druženjem ob kavici, soku in vinu, žene pa so z nageljni v rokah hvaležne zapuščale dvorano. Darilo ob prazniku se je tokrat res zdelo pravnjše.

dušenje gledalcev dalo poleta za naprej, saj kraj, kot je videti, potrebuje tovrstnih dogodkov.

Katja pa je pohvalila male igralce: Marijo in Ireno Zaletelj, Vanjo in Primoža Erjavca, Uršo in Špelo Vidrih, Nežo Ferlin, Tino Zupančič, Lavro Miklič, Sanjo Zajc, Tjašo in Vanjo Blatnik, Vanjo Anžlovar, Nastjo Rošelj, Petro Oberstar, Roka Hrovata, Klemena Mavra in Ano Miklič. Prav tako se zahvaljuje za pomoč prijateljici Ljubi Blatnik, likovni pedagoginji Anki Koželj in predsedniku KD Zagradec Stanetu Kralju.

(KM)

SLIKARSKA IN KIPARSKA RAZSTAVA VLADA CENCLJA

Smisel trpljenja

Lično oblikovano vabilo je obetalo slovesno otvoritev slikarske in kiparske razstave našega sokrajana Vlada Cenclja, ki tokrat na temo smisel trpljenja razstavlja v prostorih Mladinsko-informacijskega centra v Ljubljani.

In res je tako tudi bilo. Otvoritev je bila pospremljena s kulturnim programom, pogovorom na temo trpljenja in mnogimi pohvalnimi besedami našemu umetniku.

Povzemimo le nekaj takih besed; najprej umetnostnega zgodovinarja Marka Vuka: "Vlado Cenclj ima nedvomno izreden likovni dar, saj je za samouka dosegel že nadpovprečno raven. Njegovo sporočilo izžareva globoko duhovnost, kar je posledica njegove nravi in prijateljske bližine z lazaristi..."

Prav tako ga pohvali mag. Andrej Kropelj: "... Vztrajno delo in nenehno likovno-kiparsko izpopolnjevanje in seveda tudi talent so ga pripeljali do današnjega kvalitetnega ustvarjanja v različnih tehnikah. Njegova likovna govornica je bogata, vsebinsko zanimiva, tenkočutna, problemsko globoka in dopadljiva gledalcu in opazovalcu njegovih slik in kipov."

Razstava bo odprta v MIC, Mirje 7, še do 16. aprila, in sicer vsak delavnik med 9. in 11. uro ter med 12. in 16. uro, po dogovoru pa tudi ob drugih terminih. Pokličite na tel. 126-22-86.

KM

RAZSTAVA TUDI ZA MOŠKE

V prostorih Kulturnega doma se srečujejo upokojenke: Magda Klovar, Milka Kokelj, Marija Šuštaršič in Milka Kotar. Ob teh srečanjih tudi pridno ustvarjajo. Naredile so ogromno prelepih prtov in ob praznovanju dneva žena so jih razstavile v ivanški dvorani. Prti so poželi veliko pozornosti, predvsem ženske. Da pa se je našel tudi kak moški občudovalec, dokazuje fotografija.

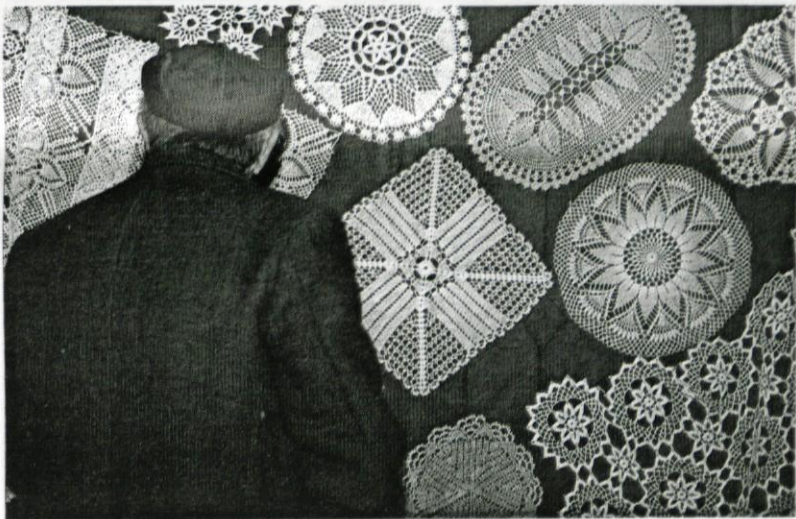

Foto: Uroš Hočevar

PEVCI, POZOR! VABILO K SODELOVANJU

V Ivančni Gorici je zopet zaživel mešani pevski zbor. Dobivamo se vsak torek ob 18. uri v kulturnem domu v Ivančni Gorici. Vodi nas Mojca Intihar in na naših vajah vlada že zelo prijetno vzdušje. Vse, ki bi se nam radi pridružili, vabimo, da se oglasite katerikoli torek ali pa pokličete po telefonu na št. 778-027 predsednico našega KD, Marjano Hočevar. Veseli vas bomo. Še posebej potrebujemo moške glasove.

Oglasite se.

MAMAM NASTOP PREPOVEDAN

Tudi v Šentvidu so ob materinskem dnevu organizirali proslavo, na kateri pa je bil nastop mamam strogo prepovedan. Zato so proslavo v celoti izvedli moški in otroci, natančneje njihov moški pevski zbor, vrtčevi in šolski otroci, otroška folklorna skupina Nataše Čuček, voditelja pa sta bila Franjo Čuček in Janez Kastelic. Mamam je bilo dovoljeno prejeti nageljček in spiti kozarček ob koncu prireditve.

DOBER GLAS SEŽE V DEVETO VAS

Za letošnje, 5. občinsko tekmovanje v veleslalomu, ki je bilo 21. februarja na Lučarjevem Kalu, bi upravičeno lahko rekli, da je bilo najmanj medobčinsko. Tekmovalci so prišli iz vseh občin, ki mejijo na našo. Celotno iz Ljubljane jih je bilo nekaj. Če smo natančni, jih je tekmovalo v nekaterih kategorijah celo več iz drugih občin kot iz domače.

Po lanski »suši« s snegom je bilo letos snega še kar nekaj. Kot zanalasč pa je dan pred tekmovanjem pritisnila odjuga. Sneg je kar vidno pobiralo in organizatorji, lučarski prijatelji smučanja, so skoraj obupali. No, pa niso, saj so že preveč truda in reklame vložili v prireditve.

Dan pred tekmovanjem so večkrat prehodili celo progo, ki je bila letos za 50 metrov daljša in je bila dolga dobrih 200 metrov. Malo pred tekmovanjem pa so jo posuli še s »snežnim cementom«, in zgodilo se je, česar ni skoraj nihče pričakoval. Zdržala je vseh 110 smučarjev, pa še 7 deskarjev povrh. Poleg vsega pa so bili organizatorji še posebej zado-

voljni, ker se nad urejenostjo proge ni nihče pritoževal. Pa tudi nad merjenjem časa, saj so kot vedno merili z elektronsko napravo do tisočinke natančno.

Letos so se prvič pomerili tudi deskarji. Nekaj med njimi je bilo kar dobrih, vsi pa so bili navdušeni nad progo, pa tudi s tekmovanjem. Gledalci pa tudi, saj je večina od njih prvič videla deskanje v živo.

Ker pa je bila večina tekmovalcev začetnikov, so se ob njihovi vožnji pošteno nasmejali.

Da postaja smučarsko tekmovanje na Lučarjevem Kalu vse bolj znano in priljubljeno, potrjuje tudi več sto navijačev oziroma obiskovalcev.

Pri popularnosti tekmovanja ima poleg dobrih organizatorjev veliko zaslug tudi radio Zeleni val, saj je dober glas uspešno prenesel tudi v deveto vas.

Najboljšim trem v vsaki kategoriji sta podelila kolajne, diplome in praktična darila župan občine Ivančna Gorica Jernej Lampret in predsednik Občinske Turistične zveze Avgust Likovnik.

Rezultati tekmovanja:

ženske do 15 let

1. Maja Ceglar, Ivančna Gorica	30,77
2. Urška Potisek, Potok	33,82
3. Tjaša Menard, Velika Loka	34,84

ženske nad 15 let

1. Olga Perpar, Škoflje	27,57
2. Urška Lampret, Muljava	28,33
3. Špela Pušljar, Mrzlo Polje	28,69

deskari:

1. Matej Lekan, Ivančna Gorica	37,53
2. Tone Zakrajšek, Žalna	44,06
3. Jože Čandek, Muljava	52,13

moški do 15 let:

1. Tomo Mandelj, Lučarjev Kal	26,10
2. Dejan Maver, Vrtače	26,99
3. David Tekavčič, Šentvid pri Stični	28,45

moški od 15 do 35 let:

1. Borut Završan, Ljubljana	22,98
2. Marko Strah, Kompolje	23,40
3. Mirko Cerkenik, Polica	23,77

moški nad 35 let:

1. Janez Kastelic, Velika Račna	24,41
2. Srečo Vidic, Grosuplje	25,54
3. Andrej Kastelic, Račna	25,64

MEDOBČINSKO PRVENSTVO V ROKOMETU ZA STAREJŠE DEČKE

OŠ Stična je bila organizatorica občinskega in tudi medobčinskega prvenstva v rokometu za starejše dečke. Tekmovanje je bilo izvedeno 5. februarja v dvorani Šolskega centra.

Izidi:

OŠ Stična : OŠ Šentvid pri Stični	10 : 6 (4 : 2)
OŠ Stična : OŠ Višnja Gora	14 : 2 (6 : 1)
OŠ Šentvid pri Stični : OŠ Višnja Gora	12 : 9 (5 : 5)

1. mesto	OŠ Stična	4 točke
2. mesto	OŠ Šentvid pri Stični	2 točki
3. mesto	OŠ Višnja Gora	0 točk

OŠ Brinje : OŠ Louis Adamič 13 : 8 (6 : 4)
Prvak občine Grosuplje je tako postala OŠ Brinje.

Obe drugouvrščeni ekipi sta se nato pomerili v tekmi za tretje mesto.
OŠ Šentvid pri Stični : OŠ Louis Adamič Grosuplje 7 : 8 (4 : 5)

Obe prvi ekipi pa za naslov medobčinskega prvaka.
OŠ Stična : OŠ Brinje 11 : 8 (4 : 3)

OŠ Stična je postala medobčinski prvak, in sicer že osmič po vrsti, od šolskega leta 1991/92 dalje.

Zmagovalci so postali: Aleš Groznik in Tomaž Todorovski (vratarja), Jože Petek (kapetan ekipe, dosegel je 11 zadetkov), Jure Ceglar (5), Franci Markovič (2), Gregor Pelc (2), Rok Zupančič, Miha Pekolj, Nejc Rokavec (4), Andrej Podobnik, Jure Marinčič (4), Luka Strnad (2), Sašo Vozel (3), Rok Verbič (2), Aleksander Polak in Gašper Mamilovič. Ekipo je vodil Marjan Potokar.

Tekmovanje je potekalo nekoliko drugače, kot je bilo v navadi do sedaj. Najprej so občinsko prvenstvo izvedle šole na področju naše občine. Zatem sta se za naslov občinskega prvaka občine Grosuplje pomerili še obe grosupljski šoli.

Na prvenstvu je tako nastopilo 5 šol, rokometišev je bilo kar 59. Žal se tekmovanja niso udeležili učenci iz Dobrepolja, ki so se prijavi.

Primož Duša (OŠ Šentvid pri Stični) je bil s 14 zadetki najučinkovitejši strelce prvenstva.

Obe prvouvrščeni ekipi sta si priborili pravico do nastopa na področnem prvenstvu. Slednje naj bi bilo konec februarja.

OŠ Stična, Marjan Potokar

ŠAHISTI ŠK VIŠNJA GORA AKTIVNI IN USPEŠNI V DELAVSKI LIGI, NA POKALNEM PRVENSTVU DOLENJSKE REGIJE IN PRI PRIDOBIVANJU NOVIH ČLANOV

V Delavski ligi, kjer nastopa 15 klubov, smo od 7. 1. 1999 dosegli 4 zmage, 1 remi (2 : 2) in 3 poraze (vse le 1,5 : 2,5). V ligi pa najprej veljajo šahovske točke in potem zmaga ali remi! Tako imamo po 8. kolu (predzadnjem) kar 17 šahovskih točk ter 9 match točk (4 zmage in sicer proti LŠK – upok. II. 3 : 1, Kliničnem centru II. 2,5 : 1,5, Medvodam 2,5 : 1,5, b.b. 2,5 – prosti, 1 remi proti Komendi 2 : 2 ter 3 poraze proti Kliničnem centru I. 1,5 : 2,5, Domžalam A 1,5 : 2,5 ter ZSSS 1,5 : 2,5). Trenutno smo 6. do 8. od 15 moštev Delavske lige,

Najboljši šahisti po deskah:

1. deska H. Krumpak 5,5 točk od 8 = 86,7 %,
2. deska S. Pirnat 3,5 točk od 8 = 43,7 %,
3. deska M. Perovšek 1,5 točke od 5 = 30 %,
4. deska B. Kocmur 3 točke od 5 = 60 %,
- I. rezerva D. Lesjak 3 točke od 5 = 60 %,
- II. rezerva I. Marek 0,5 točke od 2 = 25 %.

Trenutno najboljša sestava ekipe je H. Krumpak, S. Pirnat, B. Kocmur in D. Lesjak.

čeprav smo po šahovski moči (ratingu) le 11. v ligi.

28. 2. 1999 smo ob 7.30 odpotovali v Stari trg ob Kolpi in odigrali pokalno prvenstvo Dolenjske regije. Bilo je 8 moštev, mi smo dali 2 ekipi. I. ekipa je bila v sestavi H. Krumpak, S. Pirnat, B. Kocmur in I. Marek in je osvojila 3. mesto ter pokal v obliki ulitega šahovskega konja na leseni podlagi (3 kg teže). Imela je 10 točk od 14 možnih (nesrečno smo izgubili z Grosupljem I. in domačini – Starim trgom I. le za 1,5 : 2,5.

Druga ekipa je bila v postavi: M. Perovšek, J. Dremelj, D. Lesjak in M. Sever. Zmagala je dvakrat ter remizirala z Grosupljem I., kar je bilo prvovrstno presenečenje. Osvojila je 5. mesto in zastavljeni cilji so bili doseženi. Prvenstvo je bilo izredno naporno, saj igrati sedemkrat v štirih urah niso mačje solze. Potrebni so zbranost, kondicija in znanje ter kanček sreče. Uspeli smo.

Število članov in članic ŠK Višnja Gora se je v letu 1999 povečalo za

novih 17. Večina jih je iz KS Višnja Gora. Število članov in članic je sedaj točno 40, največ po zaslugi neumornega predsednika, tajnika in sodnika Janeza Dremelja.

zavod za prostorsko, komunalno in stanovanjsko urejanje grosuplje, d.o.o.

POSREDUJEMO PRI PROMETU Z

NEPREMIČNINAMI

- Zagotavljanje varnega nakupa, prodaje in oddaje nepremičnin
- Celovita ponudba nepremičnin za nakup, prodaje in najem
- Sklepanje kupoprodajnih pogodb in zemljiškoknjižni prepis
- Cenitev nepremičnin
- Pomoč pri pridobivanju dokumentacije za gradbeno dovoljenje
- Projektiramo stanovanjske, poslovne in gospodarske objekte

telefon: (061) 763-078, 762-246

ROKOMETAŠI 14 KOL NEPORAŽENI

Odigranih je bilo 8 kol v spomladanskem delu prvenstva, skupno pa že 19. Članska ekipa rokometnega kluba SVIŠ nadaljuje z izvrstnimi dosežki v 2. A ligo. Tako je neporažena že kar 14 kol, vse od 24. oktobra, ko je izgubila v Sežani. Kljub temu, da so do konca rednega dela prvenstva še tri kola, si je že zagotovila uvrstitev med prve štiri ekipe. Te se bodo v končnici pomerile za edino mesto, ki vodi v ligo više. V 1. B ligo. Izboljšan je bil tudi klubski rekord, po številu osvojenih točk v eni sezoni. Dosedanji rekord, 22 točk (ali 61,1 %) iz lanske sezone je sedaj izboljšan, s trenutno 28 točkami ali 82,3 %.

Do konca rednega dela so še tri kola, preostali nasprotniki pa naslednji:

- 27. marec Radovljica : SVIŠ
- 10. april SVIŠ : Nova Gorica in
- 17. april Črnomelj : SVIŠ

Končnica se bo letos odigrala nekoliko drugače kot lani. Prvovrščena ekipa iz rednega dela se bo pomerila s četrtovrščeno, drugovrščena pa s tretjevrščeno. Oba zmagovalca se bosta potem pomerila še med seboj.

Dvoboji se bodo igrali na dve zmagi, više uvrščena ekipa pa bo po rednem delu prvenstva imela doma tekmo več. Prvo in po potrebi še tretjo tekmo.

Rezultati tekem v spomladanskem delu sezone:

SVIŠ : Grča Kočevje	23 : 22
Ajdovščina : SVIŠ	27 : 27
SVIŠ : Mitol Sežana	23 : 21
Sava Kranj : SVIŠ	23 : 27
SVIŠ : Mokerc	28 : 22
Jestvina Koper : SVIŠ	15 : 18
SVIŠ : Alples Železniki	37 : 22

Vrstni red: Kočevje 30 (tekma več), SVIŠ 28, Nova Gorica 27, Sežana in Koper 23 itd.

V spomladanskem delu prvenstva so odigrale nekaj tekem tudi mlajše selekcije:

Starejši dečki	Mlajši dečki A	Mlajši dečki B
SVIŠ : Trebnje 26 : 25	SVIŠ : Trebnje 27 : 16	SVIŠ : Mokerc 11 : 9
SVIŠ : Črnomelj 15 : 25	Grča Kočevje : SVIŠ 16 : 37	SVIŠ : Slovan 10 : 0 b.b.
Grča Kočevje : SVIŠ 16 : 37		Ribnica : SVIŠ 15 : 11
		DRŠ A. Praznik : SVIŠ 5 : 17

Pred vsemi ekipami so torej še odločilni boji. O rezultatih teh kot tudi o rezultatih naših ekip, ki bodo nastopale na raznih turnirjih, mladinci se namreč ravno sedaj odpravljajo na turnir v Prago, pa boste izvedeli v naslednji številki.

Za RK SVIŠ, Marjan Potokar

USPEŠNO IZVEDEN SMUČARSKI TEČAJ MED ZIMSKIMI POČITNICAMI

AMBROSIA d.o.o. Grosuplje je tudi letos v času šolskih počitnic organizirala smučarske tečaje in prosto smučanje za otroke in odrasle.

Aktivnosti so se odvijale na zelo lepo urejenem smučišču na Črnem vrhu nad Cerknem, do tja pa so se udeleženci vsakodnevno vozili z avtobusom. Dobra organizacija, izredne snežne razmere in odlična urejenost smučišča, topel in okusen

opoldanski obrok ter strokovno usposobljena ekipa učiteljev smučanja so pripomogli, da so učinki petdnevni tečajev dosegli zadovoljstvo tako pri udeležencih kot pri njihovih starših.

Za udeležence iz dveh občin: Grosuplja in Ivančne Gorice, je bilo na koncu izvedeno tekmovanje. Z medaljami so domov odšli naslednji odlični tečajniki in nedvomno tudi dobri bodoči smučarji.

REZULTATI

Začetni tečaj

Deklice:		Dečki:	
1. Urška Zupančič	26.66 Višnja Gora	1. Martin Urbančič	19.00 Vir pri Stični
2. Urša Jakoš	27.24 Ivančna Gorica	2. Alex Veršnik	19.19 Grosuplje
		3. Ožbej Grčman	19.22 Višnja Gora

Nadaljevalni tečaj

Deklice:		Dečki:	
1. Andreja Dežman	16.75 Šentvid pri Stični	1. Marko Poreber	17.49 Grosuplje
2. Nastja Marinčič	17.88 Št. Jurij	2. Danijel Kastelic	17.55 Žalna
3. Tina Zupančič	18.60 Višnja Gora	3. Domen Grozde	18.07 Šmarje-Sap

Najboljši tekmovalci po prejemu medalj in nagrad.

ZMAGOVALCI PRVENSTVA NA PORTUGALSKEM

V Taviri, v pokrajini Algarve na Portugalskem, se je v nedeljo, 24. januarja 1999, končalo evropsko prvenstvo v košarki na vozičkih, ki je pravzaprav sodilo v tekmovalni cikel za leto 1998. Prva skupina, ki je imela tekmovanje v Notwillu v Švici, je tekmovanje, ki je bilo hkrati kvalifikacijsko za nastop v A skupini, že opravila v letu 1998. Zmagala je Švica pred Avstrijo. V Taviri, kjer je bila izvajalka turnirja pokrajinska košarkarska zveza, pa so nastopile reprezentance Grčije, Turčije, Poljske, Portugalske, Rusije in Slovenije.

Po odločitvi IWB (Evropska zveza za košarko na vozičkih) bodo napredovali v skupino A oba zmagovalca in ekipa, ki se bo dokazala s kvaliteto. Tako je bila naša reprezentanca pred dilemo: ali nabirati veliko pozitivno razliko v koših ali pa zmagati na turnirju druge skupine.

Slovenska reprezentanca je dosegla oboje. Osvojila je prvo mesto na turnirju in ustvarila veliko razliko v danih in prejetih koših. S tem je več kot izpolnila pričakovanja.

Prvo tekmo smo igrali s Turčijo. Celo tekmo so bili naši fantje v lovu za visoko zmago in jo tudi dosegli. Z navdahnjeno igro v napadu in zelo dobro obrambo so dosegli rezultat 73 : 29. Podobna igra je bila prikazana tudi v obeh nadaljnjih nastopih z rezultati 83 : 34 proti Turčiji (najvišja zmaga na turnirju) in proti Portugalski 72 : 30. Naslednji tekmi sta bili po značaju čisto drugačni. Poljaki so relativno zelo mlada ekipa, in so nam

neprestano "dihali za ovratnik". Skozi celo igro so naši fantje ustvarjali višjo razliko. Na koncu pa smo le slavili zaslužno zmago z 62 : 58. Podobna situacija je bila na tekmi z reprezentanco Rusije, le da so bile razlike še manjše. Ta tekma je bila zame kot igralca ena izmed najbolj grobih v moji športni karieri. Razen po prvih koših, ko so Rusi vodili, smo bili neprestano v vodstvu, le da so bile razlike večinoma minimalne. Končni rezultat je bil 54 : 52 za nas, zadnji koš pa je dosegel pisec tega članka.

Vrstni red ekip je bil na koncu takle: 1. Slovenija, 2. Rusija, 3. Poljska, 4. Portugalska, 5. Turčija in 6. Grčija.

Ko na koncu seštevamo vtise, je treba povedati, da se je reprezentanca odlično pripravila. K temu uspehu pa je nedvomno pripomogel cikel priprav, ki smo jih imeli v telovadnici Osnovne šole Ferda Vesela v Šentvidu pri Stični. Vse to kaže na to, da bomo s tako igro lahko solidno sodelovali na letošnjem evropskem prvenstvu skupine A, ki bo od 1. do 11. junija v Roermondnu na Nizozemskem.

Barve slovenske reprezentance so pod vodstvom trenerja Milana Lukana zastopali: David Slaček, Janez Trdina, Ivan Košec, Jože Berčon, Marjan Peternež, Gregor Gračnar, Marjan Trdina, Peter Robnik, Igor Dubrovski, Mičo Ostojič, Jože Žgajnar in Dane Kastelic.

Dane Kastelic

športna oblačila

NEES

S P O R T S W E A R

športni rekviziti

NOVE KOLEKCIJE
POMLAD POLETJE 1999
ŽE NA NAŠIH POLICAH

- VELIKA IZBIRA
- KONKURENČNE CENE

rolerji

ROCES

alpina

športni copati za:

KOŠARKO-NOGOMET-TEK-TENIS-FITNES-TREKING-DVORANSKE ŠPORTE-PLANINSTVO

adidas

PUMA

NIKE

SALOMON

lotto

Mizuno

asics

alpina

OLIMPIC-ŠPORT/Kołodvorska 2/Grosuplje/tel: 061 772 336

Športne prireditve v naši občini za mesece april, maj in junij :

Časovni raspored :

17. 4. 1999 : Planinski pohod Pokljuka-BI. koča-Debela peč – org. ŠD Ambrus, Ambrus 11, 1303 Zagradec
(kontaktna oseba je g. Jože Hočevar)
17. 4. 1999 : Pohod na Nanos – organizira Planinsko društvo Polž iz Višnje Gore, Mestni trg 21, 1294 Višnja Gora (kontaktna oseba je g. Darko Steiner)
17. 4. 1999 : Košarkarski turnir trojk – org. Šolsko športno društvo Josipa Jurčiča iz Srednje šole Ivančna Gorica (kontaktna oseba je g. Franci Pajk)
17. 4. 1999 : Medobčinsko prvenstvo za dvojice v namiz. tenisu, ki se bo igralo v Šentvidu pri Stični (kontaktna oseba je g. Andrej Cevc na ZŠO Grosuplje – tel. 762 – 587)
- April 1999 : Regijsko sankukai tekmovanje v karateju – org. Karate klub Ivančna Gorica, Vir pri Stični 82, 1295 Iv. Gorica (kontaktna oseba je g. Jože Kastelic)
- April 1999 : Pohod na Malo goro – organizira Planinsko društvo Šentvid pri Stični, Petrušnja vas 38, 1296 Šentvid pri Stični (kontaktna oseba je g. Maks Jerin)
2. 5. 1999 : Odprti turnir v malem nogometu Ambrus 99 – org. ŠD Ambrus, Ambrus 11, 1303 Zagradec (kontaktna oseba je g. Jože Hočevar)
8. 5. 1999 : Kolesarski družinski maraton treh občin (Dob., Iv. G. in Gros.) Za inform. pokličite na ZŠO Grosuplje (762-587 – g. Andrej Cevc) ali ZŠO Iv. Gor. – g. Simon Bregar
15. 5. 1999 : Izlet na Golico – organizira Planinsko društvo Polž iz Višnje Gore, Mestni trg 21, 1294 Višnja Gora (kontaktna oseba je g. Darko Steiner)
22. 5. 1999 : Pohod na Snežnik – org. Šol. športno društvo Josipa Jurčiča iz Sred. šole Josipa Jurčiča Ivančna Gorica (kontaktna oseba je g. Simon Bregar)
30. 5. 1999 : Košarkarski turnir trojk – org. ŠD Ambrus, Ambrus 11, 1303 Zagradec (kontaktna oseba je g. Jože Hočevar)
30. 5. 1999 : Tradicionalni veslaški spust po reki Krki – org. Kajak-kanu sekcija ŠD Krka, Krka 26, 1301 Krka (kontaktna oseba je g. Miran Slana)
- Maj 1999 : Pohod na Golico – organizira Planinsko društvo Šentvid pri Stični, Petrušnja vas 38, 1296 Šentvid pri Stični (kontaktna oseba je g. Maks Jerin)
- Maj 1999 : Kolesarjenje po Lavričevi poti – organizira Planinsko društvo Šentvid pri Stični, Petrušnja vas 38, 1296 Šentvid pri Stični (kontaktna oseba je g. Maks Jerin)
- Maj 1999 : Streljanje z zračno puško – org. Strelsko društvo Sonje Vesel iz Ivančne Gorice, Spodnja Draga 34, 1295 Iv. Gorica (kontaktna oseba je g. Marjan Dremelj)
- Maj, junij 99 : Pohod na Pokljuško luknjo – organizira Planinsko društvo Šentvid pri Stični, Petrušnja vas 38, 1296 Šentvid pri Stični (kontaktna oseba je g. Maks Jerin)
12. 6. 1999 : Streljanje z vojaško puško za pokal Sonje Vesel – org. SD Sonje Vesel iz Iv. Gorice, Sp. Draga 34, 1295 Iv. Gorica (kontaktna oseba je g. Marjan Dremelj)
19. 6. 1999 : Vzpon na Ratitovec – organizira Planinsko društvo Polž iz Višnje Gore, Mestni trg 21, 1294 Višnja Gora (kontaktna oseba je g. Darko Steiner)
25. 6. 1999 : Turnir v malem nogometu – org. Športno društvo Zagradec, Dečja vas 2, 1303 Zagradec (kontaktna oseba je g. Ciril Gole)
26. 6. 1999 : Medvaški turnir v malem nogometu za vasi iz KS Krka – org. ŠD Krka – sekcija za mali nogomet, Krka 33, 1301 Krka (kontaktna oseba je Jože Mišmaš ml.)
- Junij 1999 : Pohod na Veliko planino (Planjava) – organizira Planinsko društvo Šentvid pri Stični, Petrušnja vas 38, 1296 Šent. pri St. (kontaktna oseba je g. Maks Jerin)

V ta koledar seveda niso vštete tekme, ki jih odigrajo v svojih ligah naši tekmovalni klubi (NK Ivančna Gorica, RK SVIŠ, SD Sonje Vesel, SD Jožeta Kovačiča...) ter občinske rekreativne lige v malem nogometu in košarki.

Če imate kakšne pripombe oz. če so kakšna tekmovanja izpuščena iz tega koledarja, me prosim pokličite v službo na tel. 778-720.

Simon Bregar

NAMIZNOTENIŠKA LIGA V DVEH SKUPINAH

V rekreativni medobčinski ligi, kjer nastopa 10 ekip iz treh občin, je dobro zastopana tudi občina Ivančna Gorica, saj ima 4 ekipe. Letos je tekmovalni sistem nekoliko drugačen kot prejšnja leta, saj so ekipe razdeljene v dve skupini (A in B), ki naj bi bili po kakovosti približno enaki. V vsaki skupini je po 5 ekip, ki igrajo vsaka z vsako

spomladi in jeseni. Ko dobimo zmagovalca obeh skupin, se tadva pomerita za naslov medobčinskega prvaka (igra se na dve dobljeni tekmi). Oba drugouvrščena iz sk. A in sk. B se pomerita za 3. mesto itd.

Obe skupini sta že odigrali prvi – spomladanski del, rezultati pa so taki :

SKUPINA A :

ŠD GROSUPLJE	-	ŠMARJE VETERANI	0:10
MULJAVA	-	ŠD DOBREPOLJE	4:6
LESE	-	ŠD DOBREPOLJE	
ŠD GROSUPLJE	-	MULJAVA	3:7
ŠD DOBREPOLJE	-	ŠD GROSUPLJE	10:0
ŠMARJE VETERANI	-	LESE	10:0
MULJAVA	-	LESE	10:0
DOBREPOLJE	-	ŠMARJE VETERANI	4:6
ŠMARJE VETERANI	-	MULJAVA	7:3
LESE	-	ŠD GROSUPLJE	

SKUPINA B

ŠD KOMPOLJE	-	KRKA - K.G.G.	2:8
SSK RAČNA	-	ŠMARJE SAP	
ŠMARJE-SAP	-	ŠD KOMPOLJE	9:1
KRKA - K.G.G.	-	OPTIKA ERJAVEC	8:2
OPTIKA ERJAVEC	-	ŠMARJE-SAP	2:8
ŠD KOMPOLJE	-	SSK RAČNA	10:0
SSK RAČNA	-	OPTIKA ERJAVEC	3:7
ŠMARJE-SAP	-	KRKA - K.G.G.	5:5
KRKA - K.G.G.	-	SSK RAČNA	9:1
OPTIKA ERJAVEC	-	ŠD KOMPOLJE	4:6

Vrstni red v skupini A po spomladanskem delu :

1. Veterani Šmarje	4 tekme, 8 točk, set razlika	33 : 7	+ 26
2. Dobrepolje	3 4	20 : 10	+ 10
3. Muljava	4 4	24 : 16	+ 8
4. Lese	2 0	0 : 20	- 20
5. ŠD Grosuplje	3 0	3 : 27	- 24

Vrstni red v skupini B po spomladanskem delu :

1. Krka KGG	4 tekme, 7 točk, set razlika	30 : 10	+ 20
2. Šmarje Sap	3 5 točk,	22 : 8	+ 14
3. Kompolje	4 4	19 : 21	- 2
4. Optika Erjavec	4 2	15 : 25	- 10
5. SSK Račna	3 0	4 : 26	- 22

Simon Bregar

Plavalno opismenjevanje otrok v naši občini

Zaradi pomembnosti, ki jo ima znanje plavanja v vsakdanjem življenju, posvečamo plavalnemu opismenjevanju vse več pozornosti. Ugotavljamo, da nikdar ni prepozno, da se naučimo plavanja, vendar je najbolje, da to naredimo v otroštvu, da nam pridobljeno znanje koristi vse življenje. Ministrstvo za šolstvo in šport že nekaj let izvaja razne projekte, da bi naučili plavati vse šolarje.

Tudi naša občina se preko Zveze športnih organizacij in šol, ki jih imamo pri nas, že kar nekaj let bolj ali manj aktivno udeležuje teh državnih projektov. Mednje gotovo lahko štejemo :

- plavalni tečaj za otroke v vrtcih, malih šolah ter 1. razredu OŠ,
- plavalni tečaj za otroke v 3. razredu OŠ pred poletno šolo v naravi, ki se je v naši občini zaradi neposredne bližine bazena izvajal predvsem na OŠ v Šentvidu pri Stični,
- plavalni tečaji, ki jih šole organizirajo v okviru poletnih šol v naravi,
- preverjanje znanja plavanja za peto- in sedmošolce ter tečaji za neplavalce iz teh razredov,
- preverjanje znanja plavanja in plavalni tečaj za neplavalce v srednji šoli (letošnje šolsko leto smo prvič preverili znanje plavanja pri vseh dijakih in dijakinjah v prvih letnikih na Srednji šoli Josipa Jurčiča, jeseni pa nameravamo izpeljati še tečaj za neplavalce).

Če smo še pred kratkim lahko "nergali", da imamo pri nas relativno slabe

pogoje za izvedbo takih tečajev, tega sedaj ne moremo več trdit.

Domačega strokovnega kadra, ki bi izvajal te tečaje, imamo trenutno dovolj. S prenovitvijo bazena v Centru za zdravljenje boleznih otrok v Šentvidu pri Stični, ki bo opravljena prav kmalu, ter njegovo večjo odprtostjo za zunanje obiskovalce bomo v neposredni bližini dobili sicer majhen, a za marsikaterega od naštetih tečajev primeren objekt. Je pa res, da tudi s prevozom v Ljubljano ne izgubimo več veliko časa, tako da tudi to ne predstavlja resnega problema. Hkrati pa tudi država in občina po svojih močeh stojita tem projektom ob strani, da ni treba staršem teh otrok plačevati polne cene tečajev. Prav zato se trudimo, da bi bili tečaji čim cenejši in s tem cenovno sprejemljivi za čim širši krog otrok oz. njihovih staršev.

Športni pedagogi, ravnatelji po šolah in strokovni delavci na športni zvezi organiziramo takšne tečaje, starši pa naj otroke pošljejo nanje.

Menim, da bi že v naslednjem šolskem letu lahko začeli na vseh naših šolah izvajati celotno ali skoraj celotno mrežo tečajev, od tistega za otroke v vrtcih do tečaja za neplavalce v srednji šoli. S tem bi se počasi lahko približali tistemu, čemur je mreža teh tečajev namenjena – da bi vsak šolar postal plavalec.

Kot zanimivost naj za bralce Klasja napišem, kakšno razdaljo mora nekdo preplavati in na kakšen način, da ga ovrednotimo kot plavalca. Ti kriteriji so se skozi leta spreminjali, tako da so

pogoji za to, da nekoga ovrednotimo kot plavalca, danes bistveno zahtevnejši kot pred leti. V Sloveniji trenutno tretiramo kot plavalca tistega, ki preplava 50 metrov tako, da prične plavanje s skokom v vodo na noge, plava v eno smer 25 metrov, se nato med plavanjem obrne in plava nazaj proti startu oz. cilju. Med plavanjem teh drugih 25 metrov se plavalec sredi plavalnišča ustavi in iz ležečega položaja na prsih preide skozi pokončen v ležeči položaj na hrbtu ter zopet nazaj skozi pokončni položaj v ležeči položaj na prsih, nakar nadaljuje plavanje do cilja. Jasno je, da se plavalec med plavanjem v nobenem trenutku ne sme dotakniti tal ali stene bazena. Plava lahko s katerokoli plavalno tehniko (če plava hrbtni kravlj, poteka prehajanje iz ležečega položaja skozi pokončni v ležeči v drugačnem zaporedju). Za doseženo nalogo dobi posameznik bronastega delфина.

Upam, da bomo drugo leto s plavalnimi tečaji šolarjev začeli res bolj sistematično, da dobimo natančno sliko o plavalcih in neplavalcih v naši občini ter da bomo število neplavalcev skrčili na minimum. Na osnovi preverjanja znanja plavanja, ki sta ga od leta 1994 dalje opravljali naši dve OŠ (Šentvid in Stična) pri peto- in sedmošolcih je namreč 27,6 % naših osnovnošolcev neplavalcev. To nas po (ne)uspešnosti uvršča na 65. mesto med 144 slovenskimi občinami (podatki so od lani, ko še ni bilo novonastalih občin). To so nedvomno podatki, ki nam dajo misliti.

Simon Bregar

Odbojkarji in odbojkarice častno branijo ivanške barve

V obeh medobčinskih rekreativnih ligah (tako moški kot ženski) se je končala polovica tekem oz. pomladanski del bojev. Našo občino letos zastopata dve ženski ekipi (ekipa Srednje šole Josipa Jurčiča iz Ivančne Gorice in ženska ekipa športnega društva Grča) ter moška ekipa športnega društva Grča. Moški se dobro držijo, prav posebno pohvalo pa zaslužita obe ženski ekipi, ki krojita sam vrh pomladanske končne lestvice. Rezultati ženskih tekem :

1. krog :

ŠD FLIP FLOP	-	ČEBELE	0:2	(b.b.)
ŠD GRČA	-	ŽABE	0:2	(21,23)
ŠC JOSIPA JURČIČA	-	ŠD FLIP PLOP	2:0	(b.b.)
ČEBELE	-	ŠD GRČA	2:0	(14,23)
MRAVLJICE	-	ŠD DOBREPOLJE	1:2	(15,-19,13)
ŠD GRČA	-	ŠC JOSIPA JURČIČA	2:0	(20,16)
ŽABE	-	MRAVLJICE	1:2	(-21,28,12)

2. krog :

MRAVLJICE	-	ČEBELE	1:2	(-26,24,8)
ŠD DOBREPOLJE	-	ŽABE	2:0	(13,19)
ŠC JOSIPA JURČIČA	-	MRAVLJICE	2:0	(20,26)
ČEBELE	-	ŠD DOBREPOLJE	0:2	(22,17)
ŽABE	-	ŠD FLIP PLOP	2:0	(10,12)
ŠD DOBREPOLJE	-	ŠC JOSIPA JURČIČA	1:2	(21,-20,12)
ŠD FLIP FLOP	-	ŠD GRČA	0:2	(9,7)

3. krog :

MRAVLJICE	-	ŠD FLIP FLOP	2:0	(8,10)
ČEBELE	-	ŠC JOSIPA JURČIČA	0:2	(12,19)
ŠD FLIP FLOP	-	ŠD DOBREPOLJE	0:2	(16,18)
ŽABE	-	ČEBELE	2:0	(21,21)
ŠD GRČA	-	MRAVLJICE	2:1	(-15,16,9)
ŠC JOSIPA JURČIČA	-	ŽABE	2:0	(19,21)
ŠD DOBREPOLJE	-	ŠD GRČA	0:2	(19,19)

Končna lestvica spomladanskega dela pri ženskah :

	TEKME	ZMAGE	PORAZI	TOČKE	SETI DOB.	SETI IZG.	RAZLIKA
1. ŠC JOSIPA JURČIČA	6	5	1	10	10	3	7
2. ŠD DOBREPOLJE	6	4	2	8	9	5	4
3. GRČA	6	4	2	8	8	5	3
4. ŽABE	6	3	3	6	7	6	1
5. ČEBELE	6	3	3	6	6	7	-1
6. MRAVLJICE	6	2	4	4	7	9	-2
7. FLIP FLOP	6	0	6	0	0	12	-12

Rezultati moških tekem :

1. krog :

ŠD DOBREPOLJE	-	ŠSD ŠMARJE-SAP	2:0	(22,18)
BANANE	-	ŠD GROSUPLJE	0:2	(14,18)
ALI BABA	-	ŠD DOBREPOLJE	1:2	(9,-25,15)
ŠSD ŠMARJE-SAP	-	BANANE	2:0	(23,16)
ŠD GRČA	-	BIG FUN	2:0	(17,20)
BANANE	-	ALI BABA	0:2	(15,23)
ŠD GROSUPLJE	-	ŠD GRČA	2:0	(21,17)

2. krog :

ŠD GRČA	-	ŠSD ŠMARJE-SAP	1:2	(7,-23,9)
BIG FUN	-	ŠD GROSUPLJE	0:2	(15,5)
ALI BABA	-	ŠD GRČA	2:0	(15,15)
ŠSD ŠMARJE-SAP	-	BIG FUN	2:0	(14,18)
ŠD GROSUPLJE	-	ŠD DOBREPOLJE	0:2	(22,20)
BIG FUN	-	ALI BABA	0:2	(17,20)
ŠD DOBREPOLJE	-	BANANE	2:1	(-22,16,7)

3. krog :

ŠD GRČA	-	ŠD DOBREPOLJE	1:2	(16,-21,15)
ŠSD ŠMARJE-SAP	-	ALI BABA	2:0	(23,16)
ŠD DOBREPOLJE	-	BIG FUN	2:0	(b.b.)
ŠD GROSUPLJE	-	ŠSD ŠMARJE-SAP	2:1	(-19,28,16)
BANANE	-	ŠD GRČA	0:2	(24,15)
ALI BABA	-	ŠD GROSUPLJE	2:0	(16,28)
BIG FUN	-	BANANE	2:1	(17,-23,12)

Končna lestvica pomladanskega dela pri moških :

	TEKME	ZMAGE	PORAZI	TOČKE	SETI DOB.	SETI IZG.	RAZLIKA
1. ŠD DOBREPOLJE	6	6	0	12	12	3	+9
2. ŠSD ŠMARJE-SAP	6	4	2	8	9	5	+4
3. ALI BABA	6	4	2	8	9	4	+5
4. ŠD GROSUPLJE	6	4	2	8	8	5	+3
5. ŠD GRČA	6	2	4	4	6	8	-2
6. BIG FUN	6	1	5	2	2	11	-9
7. BANANE	6	0	6	0	2	12	-10

Jesenski del prvenstva se bo pričel predvidoma 28. novembra 1999. Glede na odlične rezultate je prav, da omenimo tudi akterje naših ekip. Za žensko ekipo Srednje šole Josipa Jurčiča so igrale : Alenka Erčulj, Petra Kastelic, Marina Štritof, Mateja Skubic, Irena Zadel, Tanja Fink, Bernarda Pirc, Tanja Zelko, Anita Kahne in Marica Hribar.

Za žensko ekipo Športnega društva Grča so igrale : Saša Resnik, Boža Zavodnik, Alojzija Sadar, Tatjana Petek, Jana Kepa, Helena Čampa in Urša Lavrih.

Za moško ekipo Športnega društva Grča pa so nastopili : Damjan Resnik, Miha Pangerc, Primož Jakoš, Jan Podobnik, Matjaž Čampa, Ivan Janežič, Janez Rus, Tomaž Lesjak in Matjaž Škarfar.

Simon Bregar

Rokometaši OŠ Stična tudi letos med najboljšimi ekipami v državi

Starejši dečki OŠ Stična so se na osnovi 1. mesta na medobčinskem prvenstvu v rokometu uvrstili na področno prvenstvo, ki je bilo izvedeno kar pri njih doma v dvorani

šolskega centra v Ivančni Gorici. Tekmovanje je bilo 19. 2., udeležile pa so se štiri ekipe : OŠ Franceta Prešerna iz Ribnice, OŠ Brinje iz Grosuplje, OŠ Preserje in OŠ Stična.

Manjkali sta napovedani šoli iz Kamnika (OŠ Marije Vera in OŠ Frana Albrehta).

Tekmovali so po sistemu vsak z vsakim, rezultati pa so bili taki :

OŠ Stična : OŠ Preserje	19 : 6 (10 : 1)
OŠ F. Prešerna : OŠ Brinje	14 : 7 (3 : 4)
OŠ F. Prešerna : OŠ Preserje	20 : 11 (8 : 5)
OŠ Stična : OŠ Brinje	17 : 10 (8 : 5)
OŠ Brinje : OŠ Preserje	10 : 8 (5 : 4)
OŠ Stična : OŠ F. Prešerna	11 : 14 (7 : 7)

Končni vrstni red :

1. OŠ Franceta Prešerna Ribnica	6 točk, razlika v golih + 19
2. OŠ Stična Ivančna Gorica	4 točke + 17
3. OŠ Brinje Grosuplje	2 točki - 12
4. OŠ Preserje	0 točk - 24

Prvi dve ekipi (torej tudi OŠ Stična) sta se uvrstili v nadaljnje tekmovalje, kar pomeni na enega od četrtfinalnih državnih turnirjev najboljših osnovnih šol. Neutrudni organizator in vodja ekipe OŠ Stična, prof. športne vzgoje Marjan Potokar, se je potrudil, da bodo njegovi varovanci tudi na četrtfinalnem turnirju igrali doma, in sicer v torek, 23. 3. 1999. Zaželimo jim seveda veliko uspeha.

Za ekipo OŠ Stična so igrali : Jože Petek - kapetan, Aleš Groznik in Tomaž Todorovski (vratarja), Luka Strnad, Gregor Pelc, Jure Ceglar, Nejc Rokavec, Franci Markovič, Sašo Vozel, Rok Zupančič, Rok Verbič, Andrej Podobnik in Tadej Pekolj.

Tekme je suvereno sodil Igor Kokotec - član društva rokometnih sodnikov Ribnica.

Simon Bregar

Za osnovnošolce je začetek leta čas odbojke

V naši občini so bila letos odigrana občinska prvenstva za vse štiri kategorije : za starejše deklice (7. in 8. razred), za starejše dečke (7. in 8. razred), za mlajše deklice (5. in 6. razred) in mlajše dečke (5. in 6. razred). Pa začnimo s starejšimi deklicami.

Tekmovanje je bilo v Ivančni Gorici, 4. 2. 99. Nastopile so štiri šole (našim trem šolam se v tem šol. letu na občinskih prvenstvih pridružuje še OŠ Dobropolje), ki so igrale po sistemu vsaka z vsako. Rezultati :

Dobropolje : Šentvid	0 : 2
Višnja Gora : Dobropolje	2 : 0
Stična : Višnja Gora	2 : 0
Stična : Dobropolje	2 : 0
Šentvid : Višnja Gora	2 : 0
Stična : Šentvid	0 : 2

Končni vrstni red :

1. OŠ Ferda Vesela Šentvid pri Stični	6 točk
2. OŠ Stična Ivančna Gorica	4 točke
3. OŠ Stična Višnja Gora	2 točki
4. OŠ Videm Dobropolje	0 točk

Prvi dve ekipi gresta na medobčinsko tekmovalje. Za ekipo iz Šentvida pri Stični, ki jih je vodila ga. Karla Oven, so nastopile : Ana Strnad, Mateja Burnar, Andreja Dežman, Janja Petan, Sabina Kavšek, Vesna Pušlar in Anita Jakoš.

17. februarja pa je bilo v OŠ Videm Dobropolje občinsko prvenstvo za starejše fante. Nastopale so že zgoraj omenjene štiri šole, a po drugačnem sistemu. Določena sta bila dva nosilca (prva dva iz lanskega leta - Šentvid in Stična), ostali dve ekipi pa sta bili izžrepani k posameznima nosilcema. Polfinalna zmagovalca sta se nato pomerila za 1. mesto, poraženca pa za 3. mesto. Rezultati :

Polfinali : Dobropolje : Šentvid	0 : 2
Višnja Gora : Stična	0 : 2

Za 3. mesto : Dobropolje : Višnja Gora 2 : 0

Za 1. mesto : Stična : Šentvid 0 : 2

Vrstni red : 1. OŠ Ferda Vesela Šentvid pri Stični
2. OŠ Stična Ivančna Gorica
3. OŠ Videm Dobropolje
4. OŠ Stična Višnja Gora

Prvouvrščeni ekipi sta se uvrstili na medobčinsko prvenstvo. Za občinskega prvaka iz Šentvida pri Stični so igrali : David Kastelic, Primož Duša, Anže Rovaneš, Miha Zorec, Dani Kastelic, Aleš Piškur, Robi Kandrič, Žiga Zajc in Sašo Clemente. Ekipo je vodil Tomaž Kogovšek.

Občinsko prvenstvo pa so imele tudi mlajše deklice. Tekmovanje je potekalo 11. 3. 99 v telovadnici OŠ Šentvid pri Stični. Zaradi spleta okoliščin pa sta bili na tekmovalju le dve ekipi, in sicer domača OŠ Šentvid pri Stični in OŠ Stična. Ekipi sta odigrali tekmo, ki je bila nadvse razburljiva. Domačinke so dobile 1. set z rezultatom 16 : 14. V nadaljevanju se je tehtnica prevesila v prid gostujoči ekipi. Ko je domača ekipa mislila, da je 2.

set in tekmo že dobila, pa so gostje zaigrale odlično in drugi set dobile z rezultatom 15 : 13. O končni zmagi je odločal razburljivi zadnji set, ki se je končal z rezultatom 15 : 13 v korist domačink. Tako je bil končni rezultat 2 : 1 v korist ekipe iz Šentvida pri Stični.

Za občinske prvakinja so nastopile : Urša Kristof - kapetanka, Barbara Štajnar, Barbara Adamlje, Tina Mandelj, Živa Kastelic, Dušanka Krese, Andreja Črnič, Silva Piškur, Maja Golf, Ksenija Plankar, Anja Trnovšek, Tanja Zupančič in Nataša Golf. Ekipo je vodila Karla Oven.

Kljub svoji mladosti in neizkušenosti so vse tekmovalke pokazale visok nivo igralnega znanja odbojke in tudi borbenega duha.

Obe ekipi sta se tako uvrstili na medobčinsko prvenstvo.

Končni vrstni red :

1. OŠ Ferda Vesela iz Šentvida pri Stični
2. OŠ Stična Ivančna Gorica

V četrtek, 18. 3. 99, pa je bilo odigrano še zadnje od občinskih odbojarskih tekmovalj - za mlajše dečke. Nastopile so zopet vse štiri šole, tekmovalje pa je potekalo v telovadnici šolskega centra v Ivančni Gorici.

Rezultati :

Polfinali : Šentvid : Višnja Gora	2 : 1
Stična : Dobropolje	2 : 0

Za 3. mesto : Dobropolje : Višnja Gora 0 : 2

Za 1. mesto : Stična : Šentvid 2 : 0

Končni vrstni red :

1. OŠ Stična Ivančna Gorica
2. OŠ Ferda Vesela Šentvid pri Stični
3. OŠ Stična Višnja Gora
4. OŠ Videm Dobropolje

Prvi dve ekipi sta se uvrstili na medobčinsko prvenstvo. Za zmagovalno ekipo iz OŠ Stična, ki jo je vodil Silvo Podobnik, so nastopili : Tomaž Todorovski, Tom Vidmar, Gašper Mamilovič, Dejan Srebernjak, Denis Ramič, Sašo Vozel, Luka Sadar, Aleksander Polak, Žiga Erčulj in Iztok Strah.

Simon Bregar in Karla Oven

OBISK BENETK IN BENEŠKEGA KARNEVALA

Pisane beneške maske.

Benetke zaradi svojega položaja na vodi in pravljicega videza že dolga stoletja privlačijo obiskovalce s celega sveta. Že sam prihod v Benetke, ko se z ladjico pelješ po 4 km dolgem Canalu Grande, ti ponuja neskončen užitek ob pogledu na prekrasne mestne palače. Canal Grande je najlepša ulica na svetu, ki se vije skozi samo srce Benetk in deli mesto na dvoje. Večji del dneva in noči je na njem polno ladjic in drugega vrveža.

Benetke ležijo na nadmorski višini 0,80 m in so velike kot Central Park v New Yorku. Prebivalci Benetk, ki jih je okoli 72.000, živijo pretežno od turizma (50 %). Ostali pa se vozijo na delo v predmestje ali pa v tovarne, ki so zgrajene na obrobju Benetk. Vsako leto se izseli 1500 prebivalcev, ker so življenjski stroški za 1 % višji kot v Milanu in za 3 % višji kot v Rimu. Življenjski pogoji v Benetkah niso preveč idealni, saj približno 2000 stanovanj nima kopalnice. Kar 60 % stavb ob Canalu Grande je potrebnih temeljite prenove. V Benetke pride na leto okrog 120.000.000 turistov, tako da je življenje na beneških ulicah zelo živahno. V vsej tej množici obiskovalcev pa si beneške gospodinje le priborijo toliko prostora, da se v poznem dopoldanskem času odpravijo po nakupih na Rialtsko tržnico. To pa je tudi čas, ko se prava vojska stark odpravi na sprehod s svojimi kužki na eno izmed 3000 ulic, kolikor jih premorejo Benetke, poleg 170 kanalov seveda.

Večerne urice pa imajo Benečani rezervirane za obisk lokalov ter klepet s svojimi prijatelji in znanci.

Beneški karneval

Ime je dobil po latinskem carne levare ali carne vale, kar pomeni slovo od mesa. Najprej se je začelo v zasebnih klubih v 15. st., katerih člani so med seboj tekmovali s čolni. Kasneje so začeli tekmovali v plesu z maskami na pustni torek, ki je uvod na postni čas.

Današnji karneval so obnovili leta 1979 in je živahno

ter družabno srečanje ljudi iz različnih krajev. Prav tako kot domačini se tudi mnogi turisti oblečejo v bogate maske, in ženske s svojimi dolgimi in širokimi krili zavzemajo še tisto malo prostora na ozkih ulicah. Karneval traja uradno 10 dni (do začetka posta) in je postal tako velik, da morajo Benetke v tam času pogosto zapreti.

Karneval v Benetkah se je komajda končal. Letošnjega sem se udeležila tudi sama. Doživetja, ko smo se veselili, rajali in se prepuščali brezskrbnemu plesu, so neponovljiva. Pisana svetovna družina mask, ki se je prišla veselit in pozabit vsakdanje probleme, se bo za eno leto poslovila. Verjetno se vrnejo naslednje leto, tako kot se bom zagotovo tudi jaz.

Tekst in fotografije: Nataša Erjavec

V času karnevala se na Markovem trgu najde veliko takih slikarjev, ki te za kar pošteno ceno pomalajo po obrazu.

POHOD NA PAJČNO

Na Jurčičevini smo začeli pohod...

Rodilo se je lepo nedeljsko jutro in pisal se je 8. februar 1999 – slovenski kulturni praznik. Pohodniki so se začeli zbirati na Jurčičevini. Kratek govor gostitelja Milana, Krjavljeva medica in že smo se odpravili na nekaj več kot 20 km dolg že tradicionalni pohod na Pajčno. Tokrat smo šli čez Potok, Znojile, Trebnjo Gorico in prišli do lepote naše občine – Krške jame in izvira reke Krke. Zaradi pohodniške vneme smo jo samo spoštljivo pozdravili in odhiteli dalje proti Krki. Tu smo strnili vrste in več kot 80 pohodnikov je nadaljevalo pot čez Podbukovje in Lese do Velikega Globokega. Tam nas je čakal odlični čaj, žganje in gora domačih piškotov, ki jih je napekel Jože z malenkostno pomočjo žene Majde.

Po prijetnem in okrepljenem počitku smo pot nadaljevali proti Malemu Globokemu in Dečji vasi in nato še malo po žužemberški občini do Drašče vasi, nato pa zopet po domačem terenu do Brega in do Pajčne. Na cilju sta nas čakala gostiteljica Marija in Milan z odličnim golažem in drugimi dobrotami. Manjkal pa ni tudi bio-cviček.

Ker je bil kulturni dan, je Rok zaigral na trobento našo himno, zapeli smo nekaj pesmi in polni prelepih vtisov zaključili dan.

Vedno znova odkrivamo prelepe koticke naše občine. Bodimo ponosni nanje in približajmo jih še drugim...

V imenu vseh zadovoljnih udeležencev pohoda
pohodnica Milena

...in ga nadaljevali ob Krški jami in izvira Krke...

IV. MECKLENBURG – VORPOMMERN MURITZ NATIONAL PARK

Danes naju čaka še ena nova dežela, jezerska pokrajina Pomorjanskega, kjer skoraj na vsakem drugem koraku zabrodíš v jezero. Poleg množice jezer, ki z gozdovi privlačijo ljubitelje narave, pa je to področje tudi izredna zakladnica za raziskovalce preteklosti, od kamene dobe do velikih preseljevanj ljudstev, hkrati pa oko žal ne more mimo arhitekturno pomešanih vasi, ki so dediščina komunističnega vpliva. Take idile kot v zahodni Nemčiji tu še ni, a prav ta brezbržnost države, ki se je razširila na ljudi, je pripomogla k ohranitvi enega največjih neposeljenih območij Nemčije, ki je danes zavarovano kot nacionalni park.

TUDI REZERVACIJA NE VELJA

Vseskozi potujeva skoraj sama s počasnimi vlaki, ki se ustavljajo pred zapuščenimi betonskimi postajami, kjer nihče ne vstopi. Še nezavarni tiri podaljšujejo pot, a prav zato

imava dovolj časa, da se počasi vživiva v svet, ki naju obkroža. V Neubrandenburgu se v mislih že preseliva v nov dom, a očitno ne bo šlo tako hitro. Na informacijah ugotoviva, da avtobus št. 7 ne vozi več, le št. 5, ki pa ima nekakšen obvoz, zato morava ves čas gledati, kje se pravzaprav voziva. Ko končno najdeva dom, na vratih piše, da je zaprt in da je najbližji dom oddaljen 12 km. Oluščena fasada in prazen dom mi ne gresta v račun. Še včeraj so mi zagotovili, da imajo dovolj prostora in da naj kar pridem, a očitno se na tukajšnje številko oglašajo iz sosednjega hostla. Ker nazaj v mesto ne vozi noben avtobus več, morava pešačiti do naslednje postaje, kjer nama zaračunajo skoraj dvakratno ceno do železniške postaje. Z vlakom se potem pripeljeva do Burg Stargarda, in po ulicah, kjer spet nekaj prenavljajo (grozno), nekaj časa iščeva in potem tudi najdeva dom, ki je v nekakšnem dvorcu. Sprejmejo naju spet po poljsko, a dobiva svojo sobo in še krasen zajtrk povrhu.

TISOČLETJA NAZAJ

Prvo jutro se, zdaj že navajena, v oblačnem in vetrovnem vremenu odpraviva do Tollensesee, jezera, okrog katerega naj bi se že v kameni dobi zbirali ljudje. Osamljeno pokrajino, kjer jezero nevidno prehaja v močvirja, so sicer prepletli z mnogimi kolesarskimi stezami, a začuda ni toliko turistov, kot sva jih srečevala severneje. Ker noge že nekam čudno skačejo po vseh kilometrih, se odločiva za kolo, ki ga najameva pri grozno uradni ženski, ki se obnaša tako, kot da ji midva skušava nekaj prodati. Z napol praznimi gumami sicer ne uspeva obvoziti jezera, a imam zato več časa, da se s hriba v meditaciji zazrem v praprebivalce, kako se z lesenimi drevaki vozijo na drugi breg. Skoraj pretemno nebo in spet oster veter živo slikata občutja poganov, ki so se na tem svetem kraju množično zbirali v upanju, in molili svoje bogove.

Popoldne moje žive podobe jezera še dopolnijo drevaki, posoda, orožje in še posebej dvoglavni slovanski

malik, ki jih vse hranijo v regionalnem muzeju. Spet podobna zgodba z močvirji, ki so ohranila sledove prebivalcev, kot sva doživela na Danskem. Muzej v enem izmed mestnih stolpov Neubrandenburga poleg petih nadstropij arheoloških najdb ponuja tudi pogled na mesto, ki je na prvi pogled tipično vzhodnonemško. Brezoblične betonske palače z velikimi okni in širokimi bulevarji so napolnile mestno jedro, ki ga zaznamuje splošna nefunkcionalnost vsega megalomanskega. K sreči je ohranilo sloves "Mesta štirih vrat", kajti okrog in okrog se razteza obzidje, ki se s štirimi vrati odpira na nostalgični pomnik preteklosti Friedrich-Engels Ring. S poskakovanjem čez kamne sva obvozila del obzidja, iz katerega gledajo pollesene prodajalne spominkov in galerije. Že krepko premražena sva zapustila mesto in se vrnila med počasne trabante zaspanga Burg Stargarda.

SREDI PRAVLJIČNE DEŽELE

Drugo največje sladkovodno nemško jezero je z valovi in ladjami pravo razočaranje. Ljudje se najrajši nadrenjajo na velike ladje, ki jih

potem vozijo mimo, ampak dobesedno mimo vseh lepote nacionalnega parka. Stopiva še po mestu in do pristanišča, kjer naju nekaj časa izkorišča labodja družina, a ko se dovolj najedo, me skoraj napadejo. Verjetno jim fotoaparati ni najbolj všeč.

Toplejši in svetlejši dan razgreva polja in obronke gozdov. Tanke brezice se lahko zibljejo v vetru in bori stojijo skoraj kot v galeriji. Mehek mah skoraj priključuje vile. Med tem svetom teče železniška proga, na drugi strani pa se z močvirjem začena spet jezero. Počasen lokalni vlak vozi ravno dovolj hitro, da oko ujame vso to lepoto, ki jo je sicer pomagal ustvariti človek, a sedaj je glavni igralec narava. Ljudje sem poredko zaidejo, le nekaj kolesarjev srečava.

Prvikrat sva doživela, da je sprevednik vrgel potnike brez vozovnice z vlaka. Štirje mladi so se verjetno hoteli norčevati iz sprevednika, ki nima kaj delati in se hoče kaj pogovarjati. Potem pa s ponosom pove, da so bili brez vozovnice. Je pa voznja s tako počasnim vlakom najbolj prijetna, čeprav sva bila včasih skoraj edina potnika.

Andrej Ficko

ŠESTIČ PO JURČIČEVI POTI PO RAZGIBANI POKRAJINI MIMO ZAVRTAČ IN POLŽEVEGA DO IZVIRA KRKE IN JURČIČEVE MULJAVE

V četrtek, 4. marca, so zabeležili 155-letnico rojstva pisatelja in prvega slovenskega romanopisca Josipa Jurčiča. Pohoda po poti, ki jo je zarisal sam Jurčič skozi svojo pisateljsko mojstrovino, se je letos kljub muhastemu vremenu udeležilo več kot 2500 pohodnikov. Pot vsako leto popelje pohodnike, planince in izletnike iz idiličnega srednjeveškega mestnega jedra Višnje Gore, preko Polževega po petnajst kilometrov dolgi pešpoti do Jurčičeve Muljave, za najbolj vztrajne pa je od lanskega leta pot podaljšana za štiri kilometre do Krke. Organizacijo pohoda so prevzeli Organizacijski odbor in Občina Ivančna Gorica, turistično društvo Viharnik iz Ljubljane in domača turistična društva ter ostala planinska društva po Sloveniji. Za dobro voljo, predvsem pa za prazne želodce in suha grla, so poskbeli prijazni domačini na vsej poti.

Na Čandkovi domačiji v Višnji Gori. Od leve proti desni: Tone Jakše, Marija Pilko, Rudi Škof in Tone Tekavec

Od leve proti desni: slikarka E. Erbežnik, Štefan Horvat, Tatjana Lampret in Uroš Lampret.

Iz Višnje Gore so se popotniki napotili proti Staremu gradu gospodov višnjanskih, od tam proti vasi Pristava, preko Polževega vse do kontrolne točke v vasi Zavrtčače. Štirje pohodniki iz planinskega društva Šentvid pri Stični so bili nezadovoljni, ker je bila kontrolna točka postavljena na tem mestu, saj je po njihovem:

"Na Polževski planoti, kjer stoji na 630 metrih nadmorske višine cerkva sv. Duha, najvišja točka pohoda. To bi bil bolj primeren kraj za kontrolno točko. Organizatorji bi lahko poskrbeli za postavitev klopi, da se pohodniki malce spočijejo."

Emilija Erbežnik razstavlja v Kresnički

Predsednik likovne skupine Krog Štefan Horvat je v soboto tudi odprl razstavo slikarke Emilije Erbežnik v galeriji Kresnička na Jurčičevi domačiji. Razstava je bila postavljena v čast 155-letnice rojstva Jurčiča in hkrati 10. obletnice prijateljstev in ustvarjalnih srečanj slikarjev v Deželi Desetega brata.

Ob tej priložnosti je Lojze Adamlje zapisal:

"Likovna ustvarjalnost Emilije Erbežnik sodi med tiste amaterske dosežke, katerih produkt že presega lastni talent. Pri avtorici opazamo,

Zbranim pred Jurčičevo domačijo pa je spregovoril minister za kulturo Jožef Školč.

zato, ker se tu združujeta literarna in pohodniška pot.

Tradicionalna domačnost in prijaznost Muljavcev

Že tradicionalna je bila tudi domačnost in prijaznost Muljavcev, ki so tudi letos lepo sprejeli pohodnike.

Na devetnajst kilometrov dolgi poti so namreč za odpravljanje lakote in žeje skrbele članice Društva podeželskih žena, turistična društva in krajanji iz Višnje Gore, Nove vasi, Vrhov, Muljave in Krke. Na Muljavi pa so pohodnike zabavali mladi harmonikarji in muljavski pevci in pevke.

Deseti brat malce drugače

Jurčičevega Desetega brata so ivanški srednješolci prikazali nekoliko drugače, saj so svojo predstavo uprizorili po delu Ivana Roba in v popoldanskih urah kar dodobra nasmejali obiskovalce v Kulturnem domu na Muljavi

Časnikarska tlaka z Josipom Jurčičem

Slavnostni teden posvečen Josipu Jurčiču, pa se je začel že v četrtek, 4. marca, ko so se v prostorih ivanške knjižnice zbrali mladi novinarji iz osnovnih in srednjih šol občine Ivančna Gorica. Pod mentorstvom novinarjev Dnevnika in v organizaciji Sklada za ljubiteljske kulturne dejavnosti Ivančna Gorica so mladi

spoznali Josipa Jurčiča kot novinarja in urednika, spoznali novinarske zvrsti in novinarsko etiko ter se lotili novinarskega dela. Mladi novinarji so teden dni zbirali podatke o Jurčičevem življenju, novinarski in pisateljski poti, raziskovali muzej na Muljavi, spremljali Jurčičevo pot, primerjali novinarsko delo v času Jurčiča in danes. Svoje delo objavljajo v prilogi Klasja.

Naše korenine na Čandkovi domačiji

Dan pred pohodom pa so že praznovali Višnjani. Kulturno in turistično društvo Višnja Gora ter družina Pilko so v petkovih večernih urah 5. marca na Čandkovi domačiji v Višnji Gori organizirali kulturni večer. Na njem je novinar Tone Jakše predstavil svojo knjigo Naše korenine, ljubiteljska slikarka Astra Perko Stante pa je razstavila svoja dela. Razstavo je odprl direktor občinske uprave Ivančna Gorica Vinko Blatnik. Gosta večera sta bila junaka Jakšetove knjige Mihaela Zajc Jarc in Tone Tekavec.

Gostiteljica Marija Pilko je ob tej priložnosti poklonila v zahvalo sliko Čandkove domačije višnjegorskega slikarja Štefana Horvata.

Jakšetove odlomke iz knjige sta zbranim brali Janja Garvas in Janja Omahen.

Kulturni program pa sta popestrila tudi citrar Rudi Mlinarič iz Novega mesta in višnjegorski pevski zbor pod vodstvom prof. Milana Jevnikarja.

ANDREJA PODLOGAR

Pri znani višnjanski gostilni so pohodniki dobili prvi žig, pozdravili so jih tudi konjeniki domačega Društva ljubiteljev konj.

Višnjani predstavili novosti turistične ponudbe

V soboto v jutranjih urah se je z višnjanske železniške postaje usula gruča pohodnikov iz cele Slovenije. Največ jih je prišlo iz Kranja, Kamnika, Jesenic, Radeč, Celja, Novega mesta in Trebnjega. Med pohodniki je že bilo videti znane obraze, saj je bilo veliko planincev in izletnikov, ki se že nekaj let udeležujejo pohoda, za spremembo pa je bilo tudi veliko mladine in osnovnošolcev, pa tudi domačini so že tradicionalno navdušeni udeleženci pohoda. Pri znani višnjanski gostilni so pohodniki dobili prvi žig, pozdravili so jih tudi konjeniki domačega Društva ljubiteljev konj in predsednik turističnega društva Višnja Gora Pavel Groznik, ki je izkoristil priložnost, da je predstavil novost v turistični ponudbi Višnje Gore:

"Od lanskega leta deluje v Višnji Gori planinsko društvo Polž Višnja Gora, ki predstavlja novo planinsko pot v dolino Kosce in k njenim slapovom, ki so prava posebnost v bogastvu slapov."

Potem pa je vijugasta pot vodila v staro mestno jedro Višnje Gore.

Pot se začne v Višnji Gori, saj je Jurčič Višnjane večkrat omenjal v svojih delih: Kozlovska sodba v Višnji Gori, Zakrpana Višnja Gora, raztrgani Žužemberk.

Višnjani se radi pohvalijo z zgodovino svojega mesta in tudi tokrat so izkoristili priložnost, da so v mestno hišo povabili pohodnike, predsednik krajevne skupnosti Višnja Gora Slavko Kastelic pa je dejal:

"Ob lanskem 520-letnici mestnih pravic smo obnovili tudi mestno hišo. Danes smo pripravili sprejem predvsem za VIP goste, saj vseh

pohodnikov ne bi mogli sprejeti. Ponosni smo na prenovljene prostore, hkrati pa bi radi današnjim gostom predstavili tudi naše staro mesto."

Gostom so v mestni hiši postregli z domačim pecivom in žganjem. V dar pa so obiskovalci prejeli brošuro o Višnji Gori.

Na mestnem trgu so osnovnošolke iz Višnje Gore postavile stojnico s spominki.

Štirimesečna Sara Sever je bila najmlajša pohodnica!

Pohodniki so pri mladih umetnicah lahko kupili ročno izdelane polžke iz različnih materialov. Malce naprej pa so si obiskovalci lahko ogledali razstavo likovnih del Aste Perko-Stante.

Pot je bila dobro pripravljena

Vseskozi je popotnike spremljal zaščitni znak pohoda: par kvdrovcev desetega brata Martinka Spaka. Pot je po besedah udeležencev pohoda pohvalno uredilo planinsko društvo Viharnik. Marija Trontelj iz Novega mesta se je udeležila pohoda že šesto leto in je dejala: "Pot je zelo dobro označena in tudi letos, ne glede na hudo zimo, očiščena in sprejemljiva še za tako zahtevnega popotnika."

Zbrane nagovoril Jožef Školč

Zbranim pred Jurčičevo domačijo pa je spregovoril minister za kulturo Jožef Školč, ki je v govoru poudaril pomen Jurčičevega dela in pohvalil organizatorje pohoda. Po njegovih besedah pa je pohod tudi enkratna priložnost, da izvemo veliko o naših prednikih in o načinu, kako so živeli. Župan občine Ivančna Gorica Jernej Lampret pa je za Jurčičevo pot dejal, da je edinstvena predvsem

Štirje pohodniki iz planinskega društva Šentvid pri Stični so bili nezadovoljni, ker je bila kontrolna točka postavljena na tem mestu.

OB MATERINSKEM DNEVU - NJEN POKLIC JE BABICA

Pogovor z Marinko Kralj

Pred kratkim smo praznovali še drugi ženski praznik, materinski dan. Spraševali smo se, katera ženska bi lahko na zanimiv način spregovorila o materinstvu. Lahko bi bila katerakoli od nas; vsaka s svojo izkušnjo, svojim veseljem in skrbmi. Vsaka zgodba bi bila zanimiva, kot je zanimivo materinstvo, in vsaka bi bila drugačna, kot so različni naši otroci.

Potem se nam je porodila ideja, da bi to lahko bila hkrati zgodba o rojstvu. Tako je nastala zgodba oz. intervju z Marinko Kralj, ki je po poklicu in prepričanju babica že 24 let.

Marinka je naša sokrajanka in edina babica s tega konca, ki je zaposlena v ljubljanski porodnišnici. Vedno "gleda" na domačinke in veliko jih je že spremljala pri porodu, tudi če se je njen delavnik tisti dan že končal.

Marinka, nam lahko poveste, kako ste sploh prišli na idejo za tak poklic pred 27 leti?

Želja je prišla postopoma. Že kot otroka me je zelo zanimalo, kako se otrok rodi, kje se nosi. Še posebej, ker so nam doma zelo sramežljivo razlagali te pojave. Saj veste, časi so bili drugačni. Z zadržki se je vse skupaj razlagalo otrokom in štorklje so v teh razlagah takrat še prišle prav. Spomnim pa se osnovnošolskega učbenika, ki je prihod na svet razlagal na primeru mladih ptičkov. Takrat me je zagrabila prava radovednost in zadevi sem seveda prišla do dna.

In potem ste takoj po osnovni šoli šli v babiško šolo?

Seveda. Bila sem zelo trmoglav otrok. Mama mi je še vedno nekako hotela prikrivati tovrstne izkušnje. Hotela je, da se izučim za kuharico ali šiviljo, jaz pa sem trmasto vztra-

jala v svoji odločitvi. Ko je mama videla, da sem odločena, me je peljala v Novo mesto, kjer so nama razložili, da se lahko odločim za otroško medicinsko sestro ali za babico. Toda babištvo me je privlačilo neznansko bolj in tudi mamu so potem prepričali, naj se le grem učiti za babico, saj bom tako lahko delala tudi kot medicinska sestra, obratno pa ne bi bilo mogoče. Tako se je tudi zgodilo.

Nam lahko opišete, kako so vas v takratni babiški šoli pripravljali na potrebna znanja v porodni sobi?

Babiški šoli se je vedno priznavalo, da je dajala dobre babice, še posebej, ko so jo ukinili in je babic v Sloveniji kronično primanjkovalo. V šoli je bilo ogromno prakse. Spomnim se, da sem prvim porodom prisostvovala že v tretjem letniku, sploh prvemu pa na sam božič leta 1973. Pogoj za to, da smo lahko opravljale maturo, je bilo, da smo pomagale pri 50 porodih in ostalih posegih. Dobile smo tudi porodnico, ki smo jo spremljale od začetka do konca in si zapisovale posebnosti v dnevnik. Nad nami so belede babice mentorice. Sicer pa naj bi prava babica znala karseda samostojno voditi porod, predreti mehur, prerezati presredek, ostalo pa je stvar zdravnikov, porodničarjev.

In vi ste sedaj res že 23. leto babilca. Otroci pa se rojevajo tudi ponoči, kajne...?

Res je. Otroci se rojevajo ob vseh

mogočih urah. Babice imamo zato zelo pester delovnik. Prav zadnjič smo v šali računale in prišla sem do tega, da sem za kakšnih sedem let delala tudi v nočni izmeni.

Verjetno pa ste doživeli tudi veliko zanimivih dogodkov. Kateri so se vam še posebej vtisnili v spomin?

Teh različnih in zanimivih dogodkov je bilo res veliko. Enega od njih se spomnijo verjetno tudi mnogi bralci Klasje. Gre za predčasno rojeno deklico, ki je bila ob rojstvu težka le 680 g. Vsi smo trpeli ob tem, ali bo z njo vse v redu. Toda v malem bitjcu je zmagala želja po življenju. Prav tako pa se lahko zgodi tudi to, da v normalno donošenem otroku ta želja ne zaživi. Te izkušnje so vsakič posebej zelo grenke. Življenje začneš zato še bolj ceniti. Zanimive so tudi izkušnje z rojevanjem trojčkov, dvojčkov. Pa tudi kakšne smešne dogodivščine so vmes. Nazadnje je bil hec, ko sem nosečnici rekla, da bo imela dvojčka, pa mi ni verjela, ker so z ultrazvokom do konca diagnosticirali enega otroka. Nakar se je pri porodu izkazalo, da sta bila res dva, in sicer dva krepka dečka.

Izkušnje res naredijo svoje, kajne? Lahko glede na to primerjate postopke ob rojevanju danes in včasih?

Menim, da je danes veliko narejenega za to, da se mama, oče in otrok dobro počutijo ob rojevanju. Predporodni tečaj lahko obiskujeta oče in mama. Oče je lahko prisoten tudi pri porodu. Če je z zavestjo pri stvari, lahko zelo pomaga partnerici pri rojevanju. Prav tako se lahko danes par svobodno odloči, na kak način bo potekal porod. V porodnišnici se lahko odločijo tudi za porod na stolu ali čepe... Ko pa otrok

pride na svet, ga ne odnesemo, tako kot smo ga včasih, ampak ga položimo na materin trebuh in ga tam pustimo, dokler utripa popkovina. Otrok tako začuti mamino kožo, toploto, njen pulz. Če ju objame še oče, je to nekaj najlepšega na svetu.

Kaj pa vi osebno naredite, da je porod lepši?

Zelo je pomembno, da se s porodnico pogovoriš, ji razložiš, kaj se z njo dogaja. Sem tudi mnenja, da je stisk roke, dotik, prijazna beseda dostikrat bolj učinkovita kot injekcija.

Bili pa ste tudi zraven, ko se je rodil prvi otrok v letošnjem letu. Zaradi tega ste bili povabljeni tudi v oddajo ZOOM. Kakšni občutki vas prevevajo ob tem?

Zanimivi. Novo leto sem resda praznovala od doma, toda vseeno je bilo lepo, ko sem bila zraven, ko se je rodil pravzaprav prvi slovenski otrok v zadnjem letu tega tisočletja.

Najin pogovor je bil tako končan. Zanimivo je, da se Marinka tudi izven poklica rada ukvarja z ljudmi. Sodeluje namreč v Karitasu. Prav tako je zanimivo, da se tudi njena sestra, Jožica Pevec, ukvarja z otroki, toda kot vzgojiteljica, in tudi ona že od samega začetka dela v Karitasu in je rejnica. Odkod jima ta človekoljubnost, sem še vprašala Marinko.

"Od mame," pravi. "Vedno nas je učila, da moramo pomagati tistim, ki so pomoči potrebni."

Tako smo ob materinskem dnevu pogovor res končali z mamu. Vsem ženam in materam čestitke, čeprav pozno.

Ksenija Medved

OB MATERINSKEM DNEVU

HVALA, MATI

KOT DROBNO CVETKO,
KI VZCVETI,
RADA SI ME IMELA TI.
KOT DROBNA ŽABICA
SEM BILA - LAHKO BI ME UBILA.
A TI? VAROVALA SI ME
KOT SANJE,
KI RESNIČNE SO BILE.
TAKO DOBRE MAME NE DOBI NIHČE.
KOT SPOMIN,
KI TEČE SKOZ ŽIVLJENJE,
NAJLEPŠA, NAJBOLJŠA
ME ONA RAZUMELA JE.
KOT ANGEL VARUH IN
POPOLN GOSPODAR,
ZGODAJ SPOZNALA JE,
KAJ JE TRPLJENJE.
KOT SONČNI ŽAREK
ME BOŽALA JE, MOJA
DRAGA, VEDNO NASMEJANA,
KLJUB PREČUTIM NOČEM,
SKRIVNIH SOLZ IN STISK SRCA,
VEDNO ZA NAS NASMEJANA JE BILA.

NE MOREM PODARITI KIPCA IZ ZLATA
ALI SKUPKA BETONA, KI BI
OBLIKOVAL ZUNANJOST.
PODARIM LAHKO LE TO
PRAVIČNO, HVALEŽNOSTI POLNO,
PREČISTO, PRENAPOLNJENO,
PREMAJHNO ZA IZRAZ
HVALEŽNOSTI - PESEM.
LE NAPIŠEM ŠE V SLOVO:
"NAJLEPŠA TI HVALA,
DRAGA MAMA, ZA VSE TO!"

MAMA

TOLIKO JE LJUDI,
PA LE EDEN PRAVI.
TOLIKO OČI,
PA LE ENE SE SMEJJO KOT TI.
TOLIKO SODELAVCEV,
LE EN ISKRENO BESEDO IZGOVORI.
TOLIKO PRIJATELJEV,
EDEN SE ME LE RAZVESELI.
TOLIKO POKLICEV,
LE ENEGA SI NOTRANJOST ZAŽELI.
TOLIKO STRANI,
ENA SI LE DUŠO POŽELI.
TOLIKO RADOVEDNIH POGLEDOV,
LE EDEN PRAVICO UVIDI.
TOLIKO LAŽI,
LE ENA VREDNA JE SLEDI.
TOLIKO ČUSTEV,
LE ENO SI LJUBEZEN ŽELI.

IN TOLIKO MAMIC,
A LE ENA JE ZLATA -
MOJA MAMA, TO SI TI.

ANDREJA MIŠE, ml.

VARČNA ŽARNICA

Tako malo denarja, pa tako veliko svetlobe PRIHRANKI DOMA...

Glede primerjav med varčno in navadno žarnico velja glavni ugovor nekaterih potrošnikov, da je cena varčne žarnice približno desetkrat, pa tudi do petnajstkrat višja od cene navadne žarnice. Kratkoročno je to povsem res! Večja začetna investicija pa se nam pri zamenjavi 100W klasične žarnice ob nekajurni dnevni uporabi povrne že v enem letu. Z višanjem cene električne energije za gospodinjstvo se ta doba še skrajšuje. Za razliko od običajne žarnice ima varčna žarnica kar petkrat manjšo porabo električne energije od navadne žarnice. Tako sveti 20 W varčna žarnica s svetilnostjo 100 W običajne, kakršne imamo večinoma vgrajene doma. Sicer pa nas o tem prepriča nekaj številčnih primerjav. Samo za primerjavo povejmo, da navadne žarnice prek 80% sprejete električne energije pretvorijo v toploto, ki je, resnici na ljubo, sploh ne potrebujemo. Dokaz za tako toplotno razsipnost spoznamo že ob bežnem dotiku goreče žarnice, na kateri smo si nič kolikokrat opekli prste. Kako tudi ne. Wolframova spirala, ki jo vidimo v njeni notranjosti, se že nekaj trenutkov po vklopu segreje na 2000 stopinj Celzija. Ker potroši toliko energije za »ogrevanje«, ji ostane le majhen del za pretvorbo v svetlobo.

Življenjska doba varčne žarnice je 8-12.000 ur, navadne pa približno 1.000 ur. V času življenjske dobe ene varčne žarnice moramo torej navadne zamenjati osem do dvanajstkrat.

... IN V NARODNEM GOSPODARSTVU

Pri eni sami žarnici izguba ni pretirano velika. Pri prižganih petih, desetih žarnicah pa pomeni že pravo razmetavanje energije, ki jo občutimo na lastnem žepu. V merilih narodnega gospodarstva pa gre za velikanske izgube električne energije. V Sloveniji imamo več kot 680.000 gospodinjstev. Če bi vsako od njih zamenjalo eno samo navadno 100 W žarnico z 20 W varčno sijalko (in bi te seveda gorele), bi prihranili približno toliko električne energije, kot jo zagotavlja hidroelektrarna Mariborski otok.

OBVESTILO

KRAJANE KRAJEVNE SKUPNOSTI ŠENTVID PRI STIČNI
OBVEŠČAMO, DA BODO OD 1. 4. 1999 NA KRAJEVNEM
URADU V ŠENTVIDU PRI STIČNI

URADNE URE VSAKO SREDO
OD 16. DO 17. URE.

SVET KRAJEVNE SKUPNOSTI
ŠENTVID PRI STIČNI

KAR GOVORI ... SKUŠA TUDI ŽIVETI

Leopold Sever živi med nami že dobrih trideset let. Osebnostno skromen in pošten, skorajda garaško delaven se dozdeva v zunanjo uspešnost zagledanemu sodobniku kot ostanek nekkih starih preživelih časov. Mnogi pa ga ravno zaradi te življenjske drže spoštujejo. Kar govori, skuša namreč tudi živeti. Mnogi njegovi učenci ga zmorejo razumeti šele takrat, ko jih življenje preizkusi in obrusi. Tudi Leopolda Severja je življenje trdo brusilo, vendar nanj gleda s humorjem.

Leopold Sever na enem svojih "gostovanj". Na OŠ Mokronog je razveselil učence s predavanjem o svoji mineralni zbirki.

Kot je pripovedoval med pogovorom, je humor pomagal preživeti tudi njegovim prednikom in njihovim sodobnikom, "saj je bil vedar odnos do življenja njihov način bivanja in jim je na skopi zemlji omogočal preživetje". V ljudeh je bila kljub materialnemu pomanjkanju in celo bedi živa zavest o duhovnem svetu, ki človeku kot posamezniku in kot skupnosti daje dostojanstvo. Ob večerih se je na vasi prepevalo, ob ličkanju koruze ali rezljanju zobotrebcev so si pripovedovali resnične in izmišljene zgodbe, življenjske modrosti, hudomušne prigode... Tako se je rojevala in živela ljudska kultura, ki dandanes, žal, izginja.

S to kulturo, ki je spoštovala posameznika, pa tudi njegovo neposredno okolje, domačo hišo, hleve, sadovnjake, polja, gozdove in pašnike, je naš Leopold globoko povezan. S to kulturo sta neločljivo povezana pregovorna slovenska poštenost in delavnost. Iz te kulture izhaja vse njegovo življenje in delovanje.

Pastirček iz Trubarjeve dežele

V spominih se rad vrača v otroštvo. Čeprav rojen na Vrhovcih pri Ljubljani, kjer so si starši zgradili iz materine dote in prihrankov od v opekarni trdo zasluženega denarja večjo stanovanjsko hišo, se Leopold čuti doma v Velikih Lipljenah, v fari Škočjan pri Turjaku. Tam ima še mater in tam počasi obnavlja domačo hišo. Tisto hišo na Vrhovcih so namreč po vojni za male denarje prodali, saj so se bali, da jim jo bodo nacionalizirali.

Vojno je doživljal kot majhen otrok. Spominja se celo kapitulacije in premaganih starojugoslovanskih vojakov. Kasneje so skozi njihovo vas prihajale vse mogoče vojske ... Italijani, slovenski četniki, partizani, Nemci, domobranci... Trubarjeva dežela je bila prizorišče državljanske vojne. Nešteto krat so bili v življenjski nevarnosti, krogle so žvižgale skozi okna in vrata, granate so

padale na vrt ... pa vendar so bila otroška leta tudi lepa.

Najraje je hodil na pašo. Tu je v miru opazoval naravo, prisluškoval njenim zvokom in ... bral, bral... V stari nepremočljivi vojaški torbici je nosil na pašo knjige, ki jih je našel doma ali v stričevi hiši. Eden od starih stricев je bil namreč v rajni Avstriji nadučitelj, drugi pa celo župan. Tako je naš mali Leopold prebiral vse, kar je le našel po omarah in na podstrešju. Svojo "knjižnico" pa je obešal kar na vejo bližnjega drevesa, da mu knjig ni bilo treba vsak dan prenašati sem in tja. Krave so mu nemalokrat ušle, ko se je ob pomirjujočem cingljanju zatopil v branje. Kasneje se je domislil zvijače. Izbral je jaso in jo cel teden ljubosumno varoval. Enkrat na teden, ob četrtekih, pa je čredo pogljal na to slatno pašo, in cel dan je lahko v miru bral. Sploh je bil četrtek zanj obljudljen dan. Ob četrtekih je namreč izhajal tednik TT, ki si ga je, še osnovnošolski fantič, naročil in plačal z denarjem, ki ga je zaslužil z rezljanjem zobotrebcev.

Uka žeja

ga je gnala najprej v nižjo in višjo gimnazijo, nato pa na pedagoško akademijo. K sreči je imel v Ljubljani teto, pri kateri je lahko stanoval. V povojnem socializmu za kmečkega otroka ni bilo nobenih štipendij, nobenih ugodnosti...

Leopold Sever z enim svojih sogovornikov z začetka stoletja.

Preživil je se z inštrukcijami, kasneje kot občasn delavec pri Medexu in kot redno zaposleni telefonist v bolnici. Delal je ponoči in ob koncu tedna. Čez teden pa je hodil na predavanja in študiral. Najbolj sta ga seveda zanimala zgodovina in zemljepis, pa se je iz previdnosti odločil za naravoslovje, kajti v tej stroki, se mu je zdelo, bo delovno mesto zagotovljeno.

Še vedno je nenasitno bral. Cankarja, Levstika, od pesnikov Gradnika in seveda Prešerna. Prirodoslovno delo Skrivnosti in tajne življenja in zgodovinsko-potopisni zapiski komajda znanega Jerneja Slovenski fantje v Bosni leta 1878 pa so bili njegovo najljubše branje že od otroških let. Cankarja je vedno z velikim občudovanjem bral, zaradi jezika in zaradi vzdušja, ki veje iz njegovih črtic. V dokaz, da je to njegovo mladostno občudovanje resno mišljeno, nam je brez obotavljanja začel recitirati eno od Cankarjevih črtic, ne da bi en sam trenutek postal in iskal nit pripovedi.

"Domovina mi je dala le pravico do dela in zraka za dihanje,

drugih ugodnosti pa prav nobenih. Nobenega službenega stanovanja, ki bi ga lahko kasneje skorajda zastoj lastnini, nobenih kreditov... Vse, kar imam, sem ustvaril sam in z lastnim delom. Delal sem in še delam v zelo težkih delovnih pogojih. Začel sem v OŠ Prevole v Suhi krajini. Na tisto obdobje imam zelo lepe spomine, saj so ljudje tam zelo dobri in še danes se z velikim veseljem vračam mednje, ko iščem snovi za svoje zapise.

Ko sem prišel na OŠ Stična, smo domovali najprej v samostanskih prostorih, ki za šolo niso bili primerni (nepriprava osvetlitev, hladni, na klasični način kurjeni, pogosto prehodni razredi).

Danes imamo v Šolskem centru vse moderno udobje, toda šola je prenatrana, saj v njej delata dve ustanovi, z učenci vseh starostnih stopenj, kar je nevzdržno; zato je v njej zelo težko kvalitetno delati. Tudi učenci so se spremenili. Vse manj je resnične vedoželjnosti, sle po znanju, ki je zaznamovala nekdanje rodove. Otroci so nekako otopeli."

Še mnogo drugega izvemo. Da je največkrat na lastne stroške izdeloval učila, da je skrbel za dodatne dejavnosti, da vodi naravoslovni krožek, pa kemijskega z geološko sekcijo, da njegovi učenci dobivajo priznanja in nagrade, zlata, srebrna in bronasta odličja, ki marsikomu olajšajo poklicno odločitev in mu pomagajo tudi do štipendije. "Prizna" tudi, da je imel za študente,

prihodnje učitelje biologije in kemije, vzorne ure, da so bili inšpektorji z njegovim delom vedno zadovoljni in da so bile na programu strokovnih seminarjev tudi vzorne učne ure, ki jih je pripravil in oblikoval Leopold Sever.

Pove tudi, da njegova posebna ljubezen velja zbiranju mineralov. Večino vzorcev je zbral na potovanjih po nekdanji Jugoslaviji. S kolesom se je odpravil v bosanske rudnike, pa v Črno goro in Makedonijo. Lepe spomine ima na ta potovanja. Tudi Slovenijo je prekriziral in zbral vzorce v opuščeni rudarski rovih, za katere vedo le še starejši domačini. Kasneje, ko je imel nekoliko več sredstev, ker je bila hiša že dograjena, je potoval tudi na sejme mineralov v Nemčiji in Švico. S svojo zbirko mineralov je obiskal prenekatero slovensko šolo in seznanjal mlade z lepoto nežive narave. Potoval je po Evropi tudi iz želje po spoznavanju tujih dežel in ljudi, popotoval je celo na Island. Ko govori o potovanjih in o svoji zbirki mineralov, se razžiivi in skorajda pozabi na tisto zanj značilno skromnost, ki mu prepoveduje, da bi preveč govoril o sebi in svojih zaslugah.

Zato ne omenja mnogih svojih dejavnosti, ki so zaznamovale okolje, v katerem živi. Bil je pobudnik in vodja neštetihi očiščevalnih akcij, bil je dolgoletni predsednik turističnega društva v Ivančni Gorici. Kolesarski pohod po stari rimski cesti od Ivančne Gorice do Dvora pri Žužemberku je njegova zamisel. V naselju, kjer živi, je bil ravno on organizator komunalne in infrastrukturne ureditve. Z vsem svojim bistvom je ekološko naravnat, vendar meni, da bi se moral ekološko obnašati vsak prebivalec našega planeta. Varčno bi morali ravnati z vodo, elektriko, gozdovi... V času samoupravnega socializma je imel mnoge pomembne funkcije, bil je npr. predsednik delegacije interesnih skupnosti v občini, predsednik delavskega sveta v svoji ustanovi, aktiven član stranke Zelenih. Vse te dejavnosti na političnem polju so mu prinesle kaj malo materialnih koristi, morda kdaj kakšno potnino ali simbolično sejinino, vzele pa so mu mnogo dragocenega časa.

V posebno veselje mu je pisanje humoresk, ki jih objavlja ne le v našem Klasju, ampak so jih brali že tudi v Prosvetnem delavcu, Nedeljskem dnevniku, Kmečkem glasu, Slovencu, v revijah, kot je Proteus, pa je objavljaval strokovne članke. Ko je bil mlajši, je napisal za šolske proslave marsikateri dramatični prizor ali celo krajše odrske igre.

Načrti, načrti...

Teh je nepregledna vrsta. Ko bo šel v pokoj, mu dela ne bo zmanjkalo. Še vedno bo z velikim veseljem urejeval Severno stran v našem Klasju. Pisal bi rad še naprej o ljudeh z začetka našega stoletja, nas razveselil s kakšno smešno dogodivščino, nas seznanil s kakšnim zanimivim dogodkom iz lokalne zgodovine. Ohranil bi rad sledi naše ljudske kulture, zapisal bi zgodbe, ki so si jih pripovedovali ob večerih, opisal navade in običaje, ki jih je še sam doživljal kot del vsakdanjika, ki ga ni več. S tem bi želel dati Dolenjski, tako pogosto po krivici odrinjeni, mesto, ki ji gre v

Ob rimskem milniku na vrtu novomeškega muzeja.

slovenskem prostoru. Obrnil bi rad še kak starinski predmet pred propadom. Zasadil bi še kakšno staro sadno sorto in s tem ohranil našo sadjarsko dediščino. Rad bi v miru in brez hitrice odkrival našo krajevno zgodovino, etnografsko dediščino in naše krajevne, premalo znane naravne znamenitosti. Rad bi se vračal med preproste ljudi, ki ga vedno prijazno sprejmejo in mu pomagajo odkrivati preteklost in sedanost naših krajev. Vsa ta spoznanja in odkritja pa bi rad nekoč izdal v drobnih knjižicah.

Namesto epiloga

Kadarkoli pride človek v stik z Leopoldom Severjem, mora občudovati njegovo zavzeto ljubezen do poklica. Ne gre le za zavidljivo strokovno raven, pač pa za vzgojno dimenzijo njegovega dela, ki je skorajda neizmerljiva, mnogokrat nevidna in dandanes vse premalo cenjena. Predvsem pri mnogih občolskih dejavnostih je znal v učencih zbujati vedoželjnost, vztrajnost, tovarištvo, vestnost, natančnost, spoštovanje do sočloveka in okolja... Vse te lastnosti pa so nam vsem potrebne, če hočemo živeti v za vse prijaznem svetu.

Pogovarjala se je M. A. Ficko

CENIK OGLASOV

v občinskem glasilu KLASJE

Naklada 4.300 izvodov, najmanj 14.000 bralcev. Časopis prejema vsa gospodinjstva v občini brezplačno. Izdatek za oglas se šteje med materialne stroške.

KOMERCIALNI OGLAS
cela stran 96.000, polovica strani 60.200, četrtnina strani 30.600, osmina strani 23.100, šestnajstina strani 13.300

Oglas na prvi strani je za polovico dražji, v več barvah za 100%. Na zadnji strani je dražji za eno četrtnino, v več barvah za 50%. Vsaka naslednja objava oglasa je cenejša za 5%, do največ 30%.

ZAHVALE

Velikost cca 50 cm² 3.000 SIT. Cene veljajo do konca leta 1998. V cene ni vračunano oblikovanje in 6,5% prometni davek P.S. Za enkratno objavo oglasa ali zahvale plačate ob naročilu, za serijsko objavo pa sklenemo pogodbo.

VSE DO ZADNEGA SI UPALA,
DA BOLEZEN S TRDNO VOLJO BOŠ UGNALA
A POŠLE SO TI MOČI
IN UTRUJENA ZAPRLA SI OČI.

ZAHVALA

V 90. letu starosti nas je za vedno zapustila

MARIJA KASTELIC

po domače Kozlevška Micka iz Sada.

Zahvaljujemo se vsem sorodnikom, prijateljem in sosedom iz Sada in Rdečega Kala, ki ste nam stali ob strani, izrazili sožalje, darovali sveče, cvetje in dali za dober namen v cerkvi ter jo pospremili na njeni zadnji poti.

Zahvaljujemo se tudi Zdravstvenemu domu Ivančna Gorica, še posebno ga. Vidi Kastelic, za pomoč pri zdravljenju in negi, župniku Jožetu Koželju za lepo opravljen cerkveni obred, šentviškimi pevci za lepo odpete pesmi in pogrebniemu zavodu Perpar.

Vsem še enkrat iskrena hvala.

Žaljujoči vsi njeni.

ZAHVALA

Prenehalo je biti utrujeno srce dobre mame

LINI PAJK

iz Stične.

Zahvaljujemo se vsem sorodnikom, sosedom, vaščanom, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje, cvetje, sveče, darove za cerkev in sv. maše ter vsem, ki ste jo prišli pokropiti in pospremit na njeni zadnji poti.

Lepo se zahvaljujemo osebju Doma starejših občanov v Grosuplju, ki je zadnje leto lepo skrbelo zanjo.

Hvala dr. Janezu Zupančiču za dolgoletno zdravljenje.

Posebna zahvala g. župniku Jožetu Kastelicu iz Ivančne Gorice za lepo opravljeno molitev. Hvala g. župniku Janezu Novaku iz Stične za opravljen obred. Lepa hvala moškemu pevskeemu zboru Stična in cerkvenemu pevskeemu zboru ter Tomiju Ambrožu za lepo zaigrano žalostinko in Perparjevimi za vse pogrebne storitve.

Njeni domači

*Samotno je, ko ni Te več med nami,
solze so izsušile nam oči,
a dobro vemo, da Te to ne vzdrami
in duša nas od žalosti boli.*

ZAHVALA

Vsem tistim, ki so skupaj z nami pospremili na zadnji poti našega moža, očeta, starega očeta in tasta

TONETA SKUBICA

iz Višnje Gore

in nam lajšali bolečino ob slovesu od dragega pokojnika, iskrena hvala. Hvala tudi za darovano cvetje in sveče.

Posebna zahvala velja gospodu župniku Simonu Onuščiču za tolažilne besede, cerkvenim pevci za poslovilne pesmi in gospodu Pavlu Grozniku, ki je nenavadno lepo opisal pokojnikov značaj in njegovo življenje.

Žaljujoči domači

ZAHVALA

Tih in izmučen od krute bolezni nas je v 70. letu starosti za vedno zapustil naš dragi mož, ata in stari ata

VENCESLAV HROVAT

Tomaškov Vene in Ambrusa.

Iskrena hvala vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečena sožalja in tolažilne besede, darovano cvetje in sveče ter vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Zahvaljujemo se tudi g. župniku Ludviku Kuharju za lepo opravljen pogrebni obred, cerkvenemu pevskeemu zboru in moškemu pevskeemu zboru za zapete žalostinke in poslovilni govor, gasilcem za tolažilne besede ter osebju Zdravstvenega doma Ivančna Gorica in KC Ljubljana za nesebično nego in pomoč.

Vsi njegovi domači

Z JUTROM SE JE VSE KONČALO,
ZDAJ SRCE V SAMOTI BO JOKALO.

ZAHVALA

Po hudi in kratki bolezni nas je v 37. letu starosti zapustil naš dragi brat in stric

PETER BIVIC, ml.

iz Pristavlje vasi, Šentvid pri Stični.

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste nam izrazili sožalje in pokojnemu darovali cvetje, sveče in ga pospremili na njegovi zadnji poti. Zahvala g. župniku za lepo opravljen obred, šentviškimi pevci in gasilskemu društvu Šentvid pri Stični za organizacijo pogreba in poslovilne besede.

Posebna zahvala vsem, ki nam stojite ob strani.

Sestra z družino

*Bolečina ne izgine
spomin v srcu ne zbledi
vse je žalostno in tiho
odkar te mama več med nami ni...*

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mame

MARIJE VIDMAR

iz Malih Kompolj pri Muljavi

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje, darovano cvetje in sveče ter spremstvo na njeni zadnji poti.

Hvala g. župniku za lepo opravljen pogrebni obred, pevci za lepo zapete žalostinke, Perparjevimi za pogrebne storitve, IMP - Ljubarju in trgovini Temenica.

Vsem še enkrat iskrena hvala.

Žaljujoči: vsi njeni.

*Zaspala mamica si zlata,
zaprla trudne si oči...*

ZAHVALA

Tiho, kakor je živela, je v 84. letu starosti odšla od nas draga mama in stara mama

IVANKA FINEC

z Vira pri Stični.

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki ste jo imeli radi in sočustvovali z nami v teh težkih trenutkih.

Vsi njeni

*Kljub težki bolečini, čas hitro beži,
že leto je minilo, odkar te več ni,
zaman išče tolažbo solzno oko,
le spomin poveže toplo družinsko roko.*

ZAHVALA

5. aprila je minilo leto dni od tragične usode, ko je v cvetu mladosti za vedno zapustil svojo družino naš dragi

JANEZ ŠTRUS

IZ POKOJNICE.

Hvala vsem, ki nam s sočutjem pomagata poiskati skupno tolažbo ob njegovem preranem grobu.

Vsi njegovi

SIVA STRAN

1901 — 1902 — 1903
1910 — Ljudje na začetku — 1904
1909 — našega stoletja — 1905
1908 — 1907 — 1906

NEŽA NORMALI - RINEŽEVA MAMA IZ KRIŠKE VASI

Ce bi sveti trije kralji potovali skozi naše kraje pred devetdesetimi leti in bi se ustavili v Kriški vasi pri Anžičkovih, bi tam lahko videli dete, ki so mu kmalu potem pri krstnem obredu v Višnji Gori dali ime Neža. Rodila se je namreč ravno na treh kraljev dan, leta devetnajsto desetega. Bila je drugorojenka med osmimi otroki v hiši. Tiste čase so morali kmečki otroci zgodaj poprijeti za domače delo in pri Anžičkovih v Kriški vasi ni bilo nič drugače. Ko so postorili doma, so odšli še drugim na pomoč - v "tabrh", so tedaj rekli.

Neža se teh zgodnjih časov še živo spominja. Deset grošev je zaslužila na eni dnini in zagozdo kruha. Včasih je bil kos kruha malo večji, zato pa je bilo zvečer v žepu njenega predpasnika manj novcev. Bila je delavna in varčna, zato si je v eni sezoni prihranila kar nekaj "finfarjev" in "cegnarjev". Celo za mlajše brate in sestre je prispevala nekaj za najnujnejše.

Med prvo vojsko je bilo zelo hudo. Anžičkov oče sicer niso šli na fronto, čeprav je bil žandar stalno na vratih z novim "befelom". Vendar so se oče

vsakič zmazali na glavarstvu v Litiji - so imeli nekoliko "frderbano" roko. Iz drugih hiš po fari pa je Neža večkrat slišala jok, ko je prišlo naznanilo, da je kateri domačih za vedno ostal v strelskih jarkih. Dobro se spominja tudi cesarskih vojakov, ki so prišli metati bronaste zvonove iz zvonika domače cerkve za prelitje v topove. Vse ženske v vasi so jokale ob tem dogodku, očanci pa so modrovali: "Ta vojska je zagotovo zgubljena, če je država že tako na tleh, da po cerkvah zvonove pobira".

In vojska je bila zares zgubljena. Vendar sta za njo prišli dve desetletji miru in kolikor toliko znosnega življenja. To je bil čas, ko je Neža dozorela v dekle in doživela tudi kaj veselega. Na primer takrat, ko so jo višnjegorski gasilci najeli za strežbo na veselcah. Takrat se je tudi za ples našla prilika in na ohceti v vasi, pa še po končanem delu so se znali poveseliti, da so se potem še dolgo pogovarjali, kako je bilo lušno.

A kaj, ko je ta zlodej spet skuhal svetovno vojsko, še hušjo od prve in bolj surovo, da se je Neža nerada spominja. Kar štirje njeni bratje so izgubili življenje v tistih vihnarjih in nerazumljivih časih. Anžičkova oče in mati sta se še dolga leta po moriji hrepeneče ozirala skozi okno v pričakovanju, da se bo kateri njunih fantov vrnil, a ni bilo nikogar in Anžičkova domačija je ostala brez mladega gospodarja. Neža se je bila že pred tem omožila. Vzela je Rineževega Janeza s Peščejeke. Ta se je bil nekaj let pred tem prizetil v Kriško vas, ondi kmalu ovdoval in po primernem času vzel za drugo ženo Anžičkovo Nežko. Bog jima je dal hčerko Ivanko, ki je edina Nežkina potomka. Hči in zet Jože sta si v preteklih desetletjih na Rineževini zgradila lepo hišo, ki nudi naši slav-

jenki topel dom in oskrbo. Na Nežkin rojstni dan je bilo toliko dobrot na družinski mizi, da sem na njej komaj našel prostorček za beležnico in fotografski aparat. Neža pravi, da se kljub letom ne sme prehudo pritoževati čez starostne tegobe in se v glavnem še sama komandira. Poleg hčerke Ivanke in zeta Jožeta ima v hiši še štiri velike prijatelje; resda so samo papirnati: Kmečki glas, Družino, Klasje in Višnjana. "Ne vem, kaj bi brez njih," pravi, "še danes sem hvaležna višnjegorskemu učiteljem, ki so me pred več kot tričetrt stoletja naučili brati."

Pred slovesom sem Nežko vprašal še nekaj posebnega - kako je prišlo do njihovega nadvse posrečenega domačega imena Rineževi. Tole mi je povedala.

Pod višnjegorskim klancem so se v starih časih ustavljali številni furmani in iskali pomoči, če njihova vprega ni zmogla strmega klanca. V eni izmed hiš na Peščejeke so imeli več močnih fantov, ki so za plačilo pomagali izrinuti vozove na vrh in dobili so vzdevek Rineži. Eden njihovih potomcev, Nežkin mož, je to slikovito ime zanesel še v Kriško vas. Tako je bilo s to stvarjo.

Zunaj je bil čudovit sončen dan. Kar s praga Rineževe domačije sem zagledal jasne slovenske planine s Triglavom, Stalom, Grintavcem in drugimi dvatisočaki, ki so ponosno kipeli v nebo. Zdela se mi kot moji častitljivi devetdesetletniki. Ti se s svojimi leti prav tako vzpenjajo nad drugimi ljudmi in na svoj način omogočajo razgled po preteklosti. Eden teh človeških vršacev je tudi Rineževa mama iz Kriške vasi. Bog ji daj še naprej dobrega zdravja.

Leopold Sever

"Še tega je manjkalo," boste rekli. "Že tako je življenje bolj megleno in sivo, sedaj pa še SIVA STRAN. Vendar lepo prosim samo za minutko potrpljenja, da bom razložil, kako je s to stvarjo. Vzrokov za tako ime je več. Našel jih bom samo nekaj, vi pa delajte kljukice, če se boste strinjali. 1. Na tej strani bomo največ pisali iz sive preteklosti. 2. Naši častitljivi devetdesetletniki s te strani so večinoma sivolasi. 3. Urednik te strani LS je siv kot star volk. 4. Tudi glavni urednik AA se močno bliža "naši" barvi. 5. Sive glave so v starih časih (sedaj ne več) veljale za izkušene in modre. Modrost pa izhaja iz sivih celic. Kaj nam torej preostane? "Naj živi in se razvija SIVA STRAN!" LS

SREČANJE NA NEBU

V torek, 23. februarja, proti večeru sta na nebu zažareli dve nenavadni luči in povzročili vznemirjenje prebivalstva. Med drugim sta nagnali strah v polomljene kosti našemu uredniku AA. Saj veste, bliža se leto 2000 in napovedan konec sveta. AA je telefoniral na vse konce in se pomiril šele, ko je zvedel, da gre za redek, vendar napovedan nebesni pojav. Kaj se je zgodilo?

Stari zaljubljenec, planet Jupiter, je po dolgih letih spet enkrat obiskal nežno lepoticco Venero. Ko sta prišla blizu, sta si izmenjala šopka in spet odbrzela po svojih vsemirskih poteh. Komaj da sta še utegnili napovedati novo srečanje. To bo spet leta 2016. Stara ljubezen ne zarjavi.

L.S.

NAGAJIVKA

Našega časopisa res ne moremo primerjati s kakšnim kometom. Kometu lahko natančno napovedo,

kdaj se bo spet pojavil, za Klasje pa tega ne morejo izračunati niti najboljši strokovnjaki.

LS

IZ ZAKLADNICE NAŠIH DOMOV

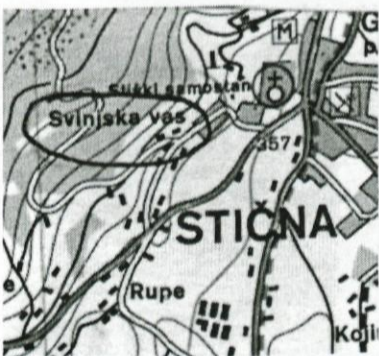
Na sliki je orodje, ki so ga naši predniki veliko uporabljali. Ima več imen. Kdor jih pozna, naj jih napiše in pošlje na naše uredništvo. Najpopolnejši odgovor bomo nagradili s primerno knjigo. Če bo

dobrih odgovorov več, bomo žrebali. Urednik SIVE STRANI, LS, bo nagrado osebno prinesel na dom, če boste hoteli. Dostava velja le za območje naše občine.

LS

ZANIMIVA KRAJEVNA IN LEDINSKA IMENA

SVINJSKA VAS

Stiški samostan je bil do razpusta okoli leta 1780 značilno cerkveno gospodarstvo s podložniki, tlako in desetino. Podložniške obveznosti so bile natančno določene v urbarju in včasih za današnje razmere kar malo smešne. Tako je podložnik Štrohel

blizu Zagradca leta 1550 moral prispevati škafovska, škafovska pšenice, trideset povesen prediva, kljuko sena, kozlička, koštrunčka, štiri kokoši, petnajst jajc in okoli 200 krajarjev v denarju. Drugi podložniki, zlasti v okolici samostana, so bili bolj specializirani. Pol ducata podložnikov, jugozahodno od samostana, je na primer plačevalo svoje obveznosti s svinjami, pa se je zaselka prijel ime svinjska vas. Njihovi sosednje so se pečali bolj s perutnino, zato so sestavljali Kurjo vas, konjerejci pa Kobiljek in tako naprej.

Mnogo teh imen se je že pozabilo. Tudi Svinjsko vas pozna le malo ljudi, čeprav njeno tradicijo v bližini uspešno nadaljuje "marof". Zato pošiljam vsem prijeten pozdrav iz stare in nove svinjske vasi.

L.S.

MALA OGLASA

KMEČKO HIŠO v okolici Ivančne Gorice najame družina z dvema otrokoma. Telefon: 579-888 (dopoldan) in 785-016 (šola v Centru, popoldan). Dragica

V okolici Ivančne Gorice, Šentvida ali Stične kupim nezazidljivo parcelo, veliko od 2 do 3 tisoč m². Lahko je tudi pašnik. Ponudbe na telefon: 772-315 (zvečer).

GOVORI SE...

da bodo ob novi avtomobilski cesti v Ivančni Gorici zgradili veliko trgovino INTERŠPAR. Ljudje, šparajmo, da bomo potem lahko interzapravljali.

L.S.

AKTUALNA UGANKA

Kdo v Ivančni Gorici najbolj potrebuje VIAGRO?

(Železničarji - da bi bile zapornice dalj časa pokonci!)

PREGOVOR ZA VSE LETNE ČASE

Kjer je močna luč, je tudi močna senca.

PREGOVOR ZA TA LETNI ČAS

Če sončen je april in suh, bo maj za lepo vreme gluha.

" Hodil po zemlji
"SEVERNA"

sem naši ..."

STRAN

NARAVA IN LJUDJE NARAVA IN LJUDJE NARAVA IN

NARAVA IN LJUDJE NARAVA IN LJUDJE NARAVA IN

ZA DOBRO VOLJO

KAKO SE JE FRONC ARESTA BRANIL

Vaščan Fronc je večkrat prišel navzkriž z redom in postavo. Enkrat pa so ga vendarle dobili in sodnik ga je zašil za več mesecev. Obsojenec je preveč ljubil svobodo, da bi šel zlepa sedet za zapahe, zato se je ječe izogibal kot hudobec križa.

Roka pravice je malo počakala, nato pa poslala dva miličnika iz Ivančne Gorice, naj ga priženeta. Fronc je ravno doma na peči ležal, ko sta ga obstopila moža postave: "Fronc, v imenu ljudstva, dol, pa z nami. V keho greš!". Fronc pa se ni dal. Prijel je latvico kislega mleka in ga pljusknil v

organa, ki sta ravno stegnili roke po njem. Preden sta se uradni osebi ovedli in malo otrebili, je bil ubežnik že daleč v gozdu.

Vendar je moral Fronc vseeno v ječo. Miličnika sta mu čez nekaj dni napravila zasedo pri poljskem stranišču. Iz previdnosti sta malo počakala, da je Fronc najprej spustil obrambno sredstvo v greznico, nato pa nastopila v imenu ljudstva. Previdnost ni bila odveč - Fronc je bil vseh muh poln.

L.S.

GOBE RASTO TUDI POZIMI

Na sliki je rumena drhtavka. Šolani rastlinoslovci jo dajejo v skupino gliv tramel. Razmnožuje se s trosi, ki nastajajo v lepem rumenem plodišču. Nekatere sorodnice so celo užitne. Tole lepoticiko sem zagledal v gozdu nad Hrastovim Dolom. Bila mi je všeč, pa sem jo pritisnil.

LS

XVI. REKORD -
VELIKA KAMNITA
POSODA

Ondan sem v Šentvidu, pri Svetem Roku, s ceste zapazil zanimivo kamnito posodo. "To bo rekorderka," sem si dejal, in naglo zavil na dvorišče Božidarja Hrovata, naravnost pred gospodarja. Nadvse gostoljubni Božo mi je povedal, da je posodo kupil v Radohovi vasi in jo potem z muko skopal iz stare kmečke hiše. Tam so nekdanje v kamniti klesanki hladili mleko, da je obstalo. Težka dolbenka je dolga dober meter, široka pa nekaj manj, drži pa kakih 500 litrov. Joj, koliko kislega mleka je moralo nastati, če se je kdaj bela vsebina posode sesirila. Božo bi lahko velikanko že večkrat prodal, pa jo noče - se je z njo preveč "matral". Po mojem bi v njej lahko uredili toplice za revmatike, ko je toliko te bolezn.

Kolikor se jaz spoznam na te stvari, je posoda nastala še v rimskih časih in so jo nekoč skopali iz kakega doma.

Iskrene čestitke Hrovatovim k tako težkemu rekordu.

LS

RADODARNA PENA

Nekoč je bila mladina iz Zagradca in okolice natančno poučena, kje se dobijo otroci. Prinese jih reka Krka v svoji peni. Z lesenimi grabljami si moral previdno prečesati peno in že je nekaj zavreščalo, ko si potegnil na suho. Marsikdo je, išoč dober primerek, čofnil v vodo.

To je bilo v dobrih starih časih, ko je bila voda še čista. Dandanašnji je pena prazna in ljudje ob Krki pridejo do potomstva na druge načine. Pri tem uporabljajo orodje, ki ne spominja kaj dosti na grablje. Delo je garaško, zato je manj otrok. So pa bolj kvalitetni. Bom vprašal, kako je s to rečjo v drugih predelih naše občine. Prav?

Sterilna pena v Krki pod Zagradcem - posledica današnje civilizacije.

PODLISTEK

NAŠI
KRAJI

PRETEKLOST

LEOPOLD SEVER

ROMANIZACIJA STAROSELCEV

Rimljani so naše kraje romanizirali spontano in načrtno. Poleg gospodarskih vplivov, ki so že mnogo prej spreminjali življenje prednamcev, je svoj delež prispevalo tudi uvajanje rimske zakonodaje, in še posebej mešanje prebivalstva. Genske osvežitve so prinašali potujoči trgovci obrtniki, naseljeni vojaški veterani in še prav posebej aktivni vojaki. Ti so povsod in v vseh časih bolj ali manj brž pocedile moške sline. Ne boste verjeli, kaj so naredili! Sabince so vljudno povabili na veliko zabavo s plesom. Sabinci so res prišli in s seboj pripeljali najboljše, kar je češpljevega

premoglo njihovo pleme. Na zabavi Rimljani niso skoparili z dobrim mediteranskim vinom in kmalu je veliko praznih amfor ležalo na zabavišču. Ko se je gostitelj zamislil, da so razmere dozorele, so urno pograbil vsak svojo žensko in jo odnesli domov, Sabince pa nagnali z vojsko. Nekateri zgodovinarji menijo, da so bili Rimljani z ženskami dogovorjeni in da so punce cvilile in brcale le zaradi lepšega. Vsekakor je po tistem nastala vojna v kateri so bili Sabinci poraženi in vključeni v rimsko državo.

Se je kaj takega primerilo tudi v naših krajih, boste vprašali.

Ne vem. O tem zgodovinarji ne poročajo. Lahko da so tudi Rimljani iz našega Acerva Suhokranjem priredili kakšno veselico, jih napojili in jim pokradli ženske. Če se je to res zgodilo, potem se Suhokranjci lahko tolažijo s tem, da jim je ostalo še veliko lepih deklet.

O vlogi aktivne vojske pri mešanju prebivalstva imamo potrjeno tudi iz novejših zgodovine. Vsi, ki smo malo starejši, vemo, kako so italijanski vojaki med zadnjo vojno ponujali svoje "kacature" našim ženskam, in ne vedno brez uspeha. Samo dve leti italijanske okupacije sta pustili pri nas kar nekaj genskega fonda. Koliko so tega lahko postorili Rimljani v petsto letih svoje vladavine!

O naseljevanju vojaških veteranov na našem delu Dolenjske nimamo zanesljivih podatkov. Znano pa je, da je bilo veliko odsluženih rimskih vojakov naseljenih v okolici današnjega Iga in sploh na obrobju tedaj še zelo vodnatega Ljubljanskega Barja. Mnogi so se poženili z domačinkami in si osnovali družine. Njihovo potomstvo se je nekaj stoletij pozneje vključilo v nastajajoči slovenski živelj. Kdor pozna starejše Izance, bo potrdil, da so bili v mnogočem drugačni od okoličanov. Predvidevati smemo, da se je nekaj podobnega, čeprav v manjši meri, zgodilo tudi pri nas.

Rimski bogataši so tudi v naših krajih živeli razkošno. Eden takih uživačev je uporabljal tudi znamenito stekleno posodo, imenovano tudi "čaša bogov". Našli so jo na Črmelem pri Ivančni Gorici. Pred nedavnim je bila tudi na razstavi v New Yorku.